

A NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA
GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE

A
NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
2017-2018

Felelős kiadó
Chriszt Gyula
igazgató

Szerkesztők
Kajatin Béla
Pál Andrea

Az évkönyv illusztrációit az iskolai rajz- és fotópályázatra érkezett
tanulói munkákból válogattuk.

Készítette:
Örökségünk Könyvkiadó Kft.
E-mail: oroksegunk@gmail.com

Bevezető

Szerencsére – mondom – ez a tanév is véget ért. Talán megkérdezik, miért szerencsére? Mert a befejezés mindig utat nyit az újnak és egyben lehetőséget teremt a visszatekintésre, értékelésre, emlékezésre. Ezek nélkül pedig hiába telnek a napok egymás után, mégsem teljesítik valódi feladatukat, nem válnak belső értett képekké és hangokká a külső történetek. Semmi értelme nincs megnézni egy filmet vagy színdarabot, meghallgatni egy dalt, elolvasni egy könyvet, ha kívül maradunk. Engedni kell, hogy gondolataink megfogalmazódjanak, érzéseink feltörjenek, világunk pedig megváltozzon az élmények hatására.

Számtalan ilyen élményt éltünk át az elmúlt évben – közösen vagy egyenként –, mindenkinek emlékei szerint. Van mire emlékeznünk: voltak közös ünnepeink, megemlékezéseink, volt vidám hangulatú KrúdyFeszt; vitákkal fűszerezett DÖK-gyűlés, a közösséget megmozgató francia nap, lelkesedéssel szervezett kosárlabda mérkőzés; embert próbáló tanulmányi versenyek; könnyes meghatódással átélt ballagás, szorgalmasan megírt osztályozó vizsga. De nem maradtak el az egyéniség megnyilatkozásai: a dalok a rendezvényeken, szavalóversenyek; kiállítás grafikákból, festményekből, fotókból. Persze ez csak egy szubjektív felsorolás, hiszen a legfontosabbak a tanórákon történtek. Arról viszont mindenkinek magának kell számot vetnie. Tegyük fel a kérdést: érdemes volt? Nem volt néha erőn felül fárasztó? Nem volt

unalmas? Nem volt értelmetlen? Saját tapasztalataim szerint – és szívem szerint – azt mondom: az volt néha. Amíg világ a világ és iskola az iskola, lesznek ilyen pillanatok, percek, órák. Sajnos, még nem lehet kihagyni a túlhaladottat, nem lehet érdekessé tenni a favágást, és a körülmények sem ideálisak mindenféle kreatív ötlet megvalósításához. Aztán valljuk be, mindannyian mások vagyunk. Hiába lelkesedem én a téridő-fizika iránt, ennek nyoma sincs a mindennapi munkámban – és hiába szeretném: ha lehetne, sem tudna semmit kezdeni vele a tanítványaim legnagyobb része. Viszont azt kívánom, hogy mindenkinek legyen valami az életében, ami iránt lelkesedik: szeressen olvasni vagy nyelvet tanulni; programozni vagy kosárlabdázni... – teljesen mindegy, mit csinál, csak a legmagasabb hőfokon küzdjön az eredményekért, egyéni sikerekért. És – szerencsére – tanítványaink közül nagyon sokan már megtalálták ezeket az egyéni utakat. A többieket pedig arra kell inspirálni, hogy minél több területen kipróbálják magukat. Mert ezek lesznek azok a küzdelmek és sikerek, amik az élet értelmét fogják megtestesíteni, a célokat adják – amik a boldogság elemi forrásaivá válnak.

Értelmesen élni a legnehezebb: hétköznapi kihívásaink, a sebesen rohanó világ, a kiegészés és elszürkülés rémítő fenyegetése, a csalódások és félelmek terhelése mellett kell tudni megélni az élményeket, változtatni a sors-utakat, eldobni a feleslegeset és megszerezni a szükségeset. És közben mindig jelen lenni a pillanatban, ami éppen történik. Mert hiába is olvassuk ebben az évkönyvben a beszámolókat, visszatekintéseket, nézzük a jobbnál jobban sikerült képeket, ha nem

éltük meg szívvel-lélekkel a pillanatot, nem voltunk aktív részesei mindennapjainknak, nem fűz-
nek hozzá belső szálak, akkor ezek jellegtelen mementói csupán a gyorsan tovaszálló időnek. Ez
az évkönyv azonban mégis sokkal több... Nemcsak azért, mert színes, sokrétű anyagokat gyűjtött
össze Pál Andrea tanárnő és Kajatin Bála tanár úr, hanem azért is, mert bepillantást enged abba a
varázslatos, különleges, egyedi és önállóan létező világba, ami keretbe foglalja napjainkat;
értelmessé és értékessé formálja – tanár és diák számára egyaránt – a tervek és célok, küzdelmek
és tettek, derű és vidámság, pátosz és komolyság pillanatait a Krúdy Gyula Gimnáziumban.

Ennek fényében forgassák nagy érdeklődéssel, lapozzák nyílt kíváncsisággal, tanulmányoz-
zák őszinte érzésekkel kiadványunkat. Köszönet mindenkinek, aki erőt, energiát, időt nem sajnál-
va szorgoskodott elkészítésében. Olvasásához kellemes időtöltést kívánok!

Chriszt Gyula
intézményvezető

Az iskola története

1969-re készült el az iskola első épülete, amelynek a környékén akkor még zöldsárga és gyümölcsös kertek voltak. A gimnázium a nevét a város polgáraitól kapta: mivel az épület a Krúdy közben állt, egyszerűen csak „Krúdy”-nak nevezték. Így Krúdy Gyula, az ismert író, a város szülője, lett az iskola névadója. Az ünnepélyes avatón díszvendégként az író lánya, Krúdy Zsuzsa is jelen volt.

A kezdetben meglévő szakközépiskolai osztályokat 1974-ben egy másik intézmény vette át, így iskolánk tisztán gimnáziumi profilú osztályokkal működött. A matematika és biológia tagozatos képzés mellett általános tantervű osztályok is indultak.

Az 1978-ban bevezetett fakultáció miatt a tagozatos képzést nem folytathattuk, 1987-ben azonban újra indulhatott egy speciális matematika tantervű osztály.

A tantestület folyamatosan dolgozott a pedagógiai és szakmai fejlesztéseken, így 1991-ben megkezdődhetett egy hatosztályos gimnáziumi képzés programjának kidolgozása. A kísérlet dokumentumait a Művelődési és Közoktatási Minisztérium minden változtatás nélkül elfogadta. Ez a tagozat 1992/93-ban indult.

Az 1995/96-os tanév végén – a tantestület, a tanulók és a szülők példás össz munkájának köszönhetően – két hét alatt átköltöztünk új iskolaépületünkbe (Epreskert út 64).

Az épületcserére a városi önkormányzat döntése alapján került sor, mivel a régi, számunkra szűkivé vált iskolaépület felújítását pénzügyi okok miatt nem engedélyezték, bár a bővítési tervek már készen voltak. Az új épület megfelelő nagyságú, de igen leromlott állapotú volt, szerencsére felújításának tervei igen gyorsan elkészültek.

Az 1997/98-as tanévet végigkísérő építkezés munkálatai azonban csak az oktatási szárnyat érintették. Így az 1998/99-es tanévet egy nagyon felemás épületegyüttesben kezdhettük el, de bízunk a közeli folytatásban.

Örömteli előrelépésünkhöz soroljuk azt is, hogy 1998 szeptemberétől – régi hagyomány újra-élesztésével – emelt szintű biológiaoktatás indult.

2002 tavaszán elkezdődött az épületfelújítás II. üteme, mely szeptemberre, az iskolakezdésre készült el. 2003 tavaszán újra gyarapodott az iskola: elkészült a belső udvar, amely a díszburkolattal és a parkkal a tanulók kedvenc pihenőhelye lett a tanév végi hetekben.

A 2017/2018-as tanévet évfolyamonként egy hatosztályos, egy emelt szintű matematika tagozatos, egy emelt szintű biológia tagozatos és egy általános tantervű osztállyal indítjuk.

The history of our school

The first building of our school was completed by 1969 which was surrounded by vegetable gardens and orchards. The citizens gave the name of our school: as the building was situated in Krúdy alley the inhabitants called it simply „Krúdy”. This way our school became Krúdy Gyula Secondary Grammar School. Krúdy was a well-known writer who was born in this town. One of our guests at the ceremonial naming of our school was Zsuzsa Krúdy, the writer's daughter.

The vocational classes were taken over by another school, so our school operated as a secondary grammar school. Besides the classes that specialised either in mathematics or in biology we have classes on the basis of the general curriculum.

In 1978 specialised classes could not be continued because a new system of optional subjects was introduced instead. However, we managed to revive classes specialising in mathematics in 1987.

Our teachers worked on improvement in pedagogy and in their subjects, as well. So 1991 we launched the plan of the six-year-system at secondary school. The Ministry of Culture accepted the documents of the programme without any change. The six-year-system was introduced in the 1992/93 school year.

At the end of 1995/96 school year thanks to our staff's work, our pupils and their parents' outstanding help we moved into our new building within two weeks. (64 Epreskert street)

We had to change buildings because of the city council's decision. They did not allow us to extend our building, though the plans for it were ready. The „new” building was big enough but it was in a bad state of repair. But the reconstruction plans for the building were worked out very soon.

By the first of September 1998 the reconstruction work of the educational wing had been completed.

We consider our classes specialised in biology to be a joyful progress, which was started again in 1998. It was a revival of an earlier tradition.

In the spring of 2002 the second phase of the renovation began which was completed by September, the beginning of the term.

In the spring of 2003 the school grew in beauty again: the inner yard was completed, which with its ornamental pavement and park became the students' favourite resting-place during the last weeks of term.

We will start the 2017/2018 school year with a class worked on six-year-system, with a class specialised in mathematics, a class specialised in biology and a class on the basis of the general curriculum.

Kurze Geschichte der Schule

Das Schulgebäude, das damals noch von Obst- und Gemüsegärten umgeben war, wurde 1969 fertiggestellt. Das Gymnasium erhielt seinen Namen von den Bürgern der Stadt. Da das Gebäude in der Krúdy-Gasse stand, wurde es kurzerhand „Krúdy“ genannt. Gyula Krúdy, der bekannte Schriftsteller, der Sohn der Stadt wurde so nach dem Volksmund der Namensgeber der Schule. Der feierlichen Namensverleihung wohnte auch die Tochter des Schriftstellers, Zsuzsa Krúdy als Ehrengast bei.

Die anfänglichen Fachmittelschulklassen wurden von einer anderen Schule übernommen, so funktionierte unsere Schule mit reinen gymnasialen Zügen weiter. Neben den Klassen mit erweitertem Mathematik- und Biologieunterricht wurden auch Klassenzüge mit allgemeinem Lehrplan eingeführt.

Wegen der Einführung der Fakultation im Jahre 1978 wurden die Spezialklassen nicht weitergeführt. 1987 ist aber wieder eine Klasse mit speziellem Lehrplan in Mathematik eingeführt worden.

Das Lehrerkollegium arbeitete ständig an der Weiterentwicklung der pädagogischen und fachspezifischen Projekten. So konnte 1991 ein sechsjähriger gymnasialer Zug eingeführt werden. Die Dokumentation des Projektes wurde von dem Ministerium für Bildung und Unterricht ohne Änderung angenommen. Dieser Klassenzug im Schuljahr 1992/93 Startete.

Am Ende des Schuljahres 1995/96 zogen wir – dank der vorbildlichen Zusammenarbeit des Lehrerkollegiums, der Schüler und der Elternschaft – in unser neues Schulgebäude (Epreskert Str. 64.) in zwei Wochen um.

Zum Tausch der Gebäude kam es auf Grund einer Entscheidung der städtischen Selbstverwaltung, da die Erweiterung des alten, klein gewordenen Schulgebäudes aus finanziellen Gründen nicht genehmigt wurde, obwohl die Erweiterungspläne bereits fertig waren. Das neubezogene Schulgebäude war groß genug, war aber in einem heruntergekommenen Zustand. Die Rekonstruktionsentwürfe wurden schnell fertiggestellt und im September 1998 war schon die erste Phase der Rekonstruktionsarbeiten – die des Unterrichtsflügels – abgeschlossen.

Ein weiterer erfreulicher Fortschritt ist für uns, dass wir ab September 1998 – treu den alten Traditionen – die Biologie wieder in erhöhter Stundenzahl, in Spezialklassen unterrichten können.

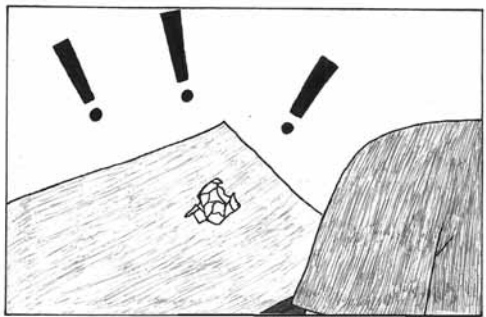
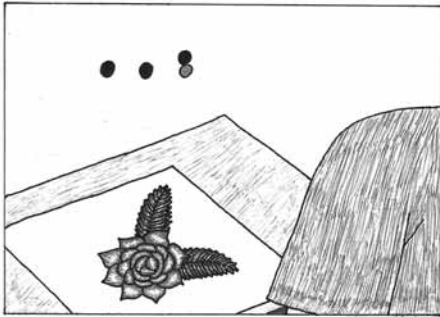
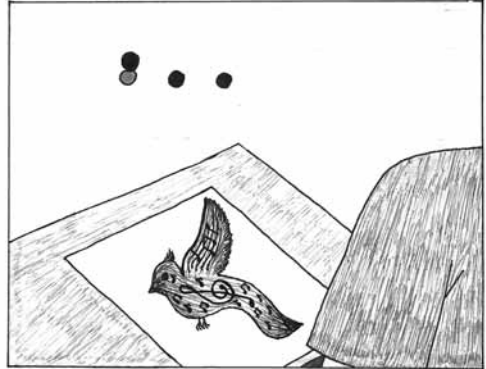
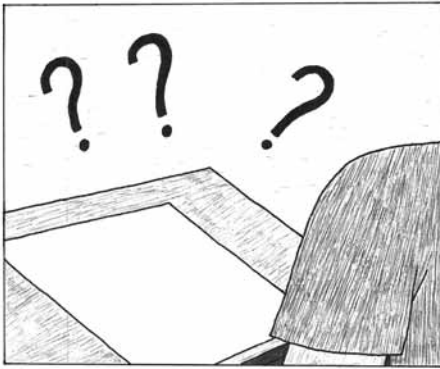
Im Frühling 2002 begann die zweite Phase der Renovierung des Gebäudes, die im September, zum Beginn des neuen Schuljahres abgeschlossen wird.

Im Frühling 2003 wurde die Schule noch attraktiver: man beendete die Arbeiten am Innenhof, der mit seinem gezierten Pflaster und dem Park in den letzten Wochen des Schuljahres zum beliebtesten Ruheplatz der Schüler wurde.

In dem neuen Schuljahr 2017/2018 beginnen wir den Unterricht mit einem sechsjährigen gymnasialen Zug, mit je einer Spezialklasse in Mathematik und Biologie und mit einer allgemeinbildenden.

AZ ÜRES LAP

Szerényi Csilla 10.A

Üres lap *

CONFIDENCE
TRUTHFULNESS
FAITH KINDNESS FORCE
HONOUR
HAPPINESS UNHAPPINESS
UNSELFISH SELFISH
HOPE ENDURANCE
NORMALITY LOVE STRESS

* Ezek az "üres lapok" vagy nem elérté dolgokról szólnak vagy pedig olyan életrésztől, amelytől az írókban nincs semmi mondanivalója.

Berta Lilla 10.B

Nézünk bizakodva a jövőbe

KÖB. 100-MS ÉV MŰLTÁ...

EGY SZÉP NYAR!

MEGHISZTÜNK MÁR AZ ÖRÖSSÉG CSÉDES HAVÁLAGYÁT...

SOKMI RIT SE HEDERTENEK...

ŐSÖS PÉLD. ME GHISZTÜNK MÁR AZ ÖRÖSSÉG CSÉDES HAVÁLAGYÁT...

ŐSÖS PÉLD. ME GHISZTÜNK MÁR AZ ÖRÖSSÉG CSÉDES HAVÁLAGYÁT...

PEDIG AZ A CSEJES-BONGÁS VAGY UNÓZÓZÉK. HÁRÓKÉ LESZ...

Havasi Panna Flóra 10.A

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„Az okosság kormányozza a világot, a többi mind múlandó.”

Kovács Tibor tanár úr

„Az év testnevelője – Tatos István-díj” kitüntetésétje

„Az év testnevelője – Tatos István-díj”-at 2017-ben hozta létre a Magyar Testnevelő Tanárok Országos Egyesületének Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Tagszervezete. A névadó, Tatos István, gimnáziumunk (és régióink) meghatározó testnevelője volt. A legendás testnevelő, edző kezei alatt számos ismert sportoló nevelkedett, diákok ezreivel szerette meg a sportot.

2018-ban pedig egy jelenlegi krúdys tanárnak, **Kovács Tibornak** ítélte oda az egyesület ezt a díjat – amely így méltóbb helyen nem is lehetne!

Kovács Tibor tanár úr 1982. augusztus 16-tól aktív testnevelője iskolánknak – s akkor még pályakezdőként együtt dolgozott Tatos István tanár úrral: bekapcsolódott a városi, megyei sportéletbe, s ezen belül is „igazi szerelme”, a kosárlabda iránt kötelezte el magát. A kezdetektől fogva az iskolai, a városi és a megyei kosárlabda-élet aktív résztvevője és egyik vezetője. Ezt nagyon jól igazolja az a tény, hogy a gimnáziumunk sportéletének, amatőr kosárlabda-csapatának patronálása mellett a városi Nyíregyházi Sportcentrum utánpótlás nevelője szinte azóta, mióta elkezdte testnevelői munkáját, illetve a 2010-től működő Nyíregyházi Kosárlabdát Szeretők Közhasznú Sportegyesület vezető edzője. NB I.-es profi játékosok éppúgy kikerültek a keze alól mint olyanok, akik az együtt töltött lelkes, lendületes edzések hatására amatőrként egy életre megszerették a kosárlabdát! Ez utóbbit mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy 36 éve szervezi a Krúdy Kupa Öregdiákok Kosárlabda találkozóját – mely mindig „teltházás” rendezvénye iskolánknak.

Csendes, szerény – de ugyanakkor határozott személyisége gimnáziumunknak. Bölcsességével, az évtizedek alatt szerzett tapasztalatával, szakmai-emberi kiemelkedő tevékenységével megyeszerzte – sőt országosan is! – ismert pedagógus-egyéniség.

Munkája során nagyon sok országos eredményt ért el diákjaival, így a Magyar Diáksport Szövetség felkérte, hogy egyik csapatunkkal képviselje Magyarországot kosárlabdában a franciaországi Limoges-ban a *Középiszkolai Világbajnokságon*.

Diákolimpiai eredményei kosárlabdában – csak az elmúlt két tanév távlatában:

2016/2017:

Fiú: IV. kcs.: országos döntő: 4. helyezés

V-VI. kcs.: országos elődöntő: 2. helyezés

B33: IV. kcs.: országos elődöntő: 2. helyezés

B33: V-VI. kcs.: országos döntő: 7. helyezés

2017/2018:

Fiú: IV. kcs.: megyei döntő: 1. helyezés - országos döntő júniusban.

V-VI. kcs.: országos elődöntő: 2. helyezés

B33: IV. kcs.: országos elődöntő: 2. helyezés

B33: V-VI. kcs.: országos elődöntő: 1. helyezés - országos döntő: június 2., Kecskemét.

Gratulálunk a díjhoz és az elért eredményekhez!

*Farkas István
testnevelő*

Hogyan kell „matematikául” gondolkodni

*Nem tudom megváltoztatni a szél irányát,
de be tudom állítani úgy a vitorláimat,
hogy mindig elérjem a célokat.”
(Jimmy Ray Dean)*

Iskolánk legerősebb oldala a természettudomány. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a 12.A-s Daróczi Sándor „eredménylistája”, mely híven tükrözi a matematika-fizika szerteágazó jellegét. Az elmúlt négy évben talán nem is volt olyan verseny, amelyen ne ért volna el kiemelkedő eredményt. (Arany Dániel verseny országos döntőben 2. hely; Nemzetközi Magyar Matematika Verseny 2. díj; Zrínyi Ilona matematika verseny országos 15. hely; Kenguru Matematika verseny országos 2. hely; Fizika OKTV országos 27. helyezés, Matematika OKTV országos 6. helyezés – válogatva a legjobb eredményeket.) Felkészítői: Konczné Végh Leona és dr. Kiss Sándor.

Daróczi Sándor vagyok, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium immár végzős matekos diákja. A matematika és a természettudományok iránti szeretetem már az általános iskolában megmutatkozott, így nem volt meglepő, hogy a jelentkezésemet a neves Krúdy-gimnázium matematika szakára adtam be.

Habár már a krúdys éveim előtt rendszeres résztvevője voltam különböző tanulmányi versenyeknek, a gimnázium inspiráló közege lehetőséget adott a teljes kibontakozásomra. Versenyzői pályafutásom alatt számtalan kisebb-nagyobb megmérettetésen vettem részt, melyek között kiemelt helyen szerepelt a matematika és a fizika OKTV. Sok más versennyel ellentétben itt nem a tárgyi tudásra és a gyors számolási készségre helyezik a hangsúlyt, hanem a versenyző problémamegoldási készségére, illetve kreativitására – ami már ott megjelenik, hogy a döntőben három feladatra kapunk 5 órát, és a verseny közben bármilyen írásos segédeszköz használata engedélyezett. Így hatalmas előnyt jelentett, hogy az iskolai matekórák mellett Dr. Kiss Sándor nyugalmazott főiskolai tanár szakköri foglalkozásain is előszeretettel vettem részt, ahol a versenyekre való alapos felkészülés mellett azt is megtanulhattam, hogyan kell kreatívan és egyben kritikus szemmel – vagyis „matematikául” – gondolkodni. Mindemellert az önálló tanulásból is rengeteget profitáltam: a négy év folyamán a versenyekre való célzott felkészülés mellett rendszeres megoldója voltam a Középiskolai Matematika és Fizikai Lapok pontversenyének, amelyet minden hozzám hasonló diáknak és a laikusoknak egyaránt előszeretettel ajánlok. Végül már a megszerzett tudással és eszköztárral a birtokomban vágtam neki az OKTV-nek, ahol tavaly matematikából a 8., fizikából a 27., idén pedig matematikából a 6. helyezést értem el. Ezúton is köszönöm Konczné Végh Leona tanárnőnek és Dr. Kiss Sándornak a felkészítést és a rendületlen támogatást.

Nem meglepő módon a jövőmet is a matematika és a természettudományok területén képzelem el, ahol leginkább kutatással szeretnék majd foglalkozni. A Krúdy a lehető legjobb alapokat nyújtotta ehhez; biztos vagyok benne, hogy a négy év alatt megszerzett tudással és tapasztalattal a tarsolyomban meg fogom állni a helyem a továbbtanulásom során is.

Daróczi Sándor 12.A

Még egy utolsó gondolat...

Idén a hatodik, egyben utolsó évetem fejezem be a Krúdy Gyula Gimnáziumban. Nem tudok olyat mondani, hogy egyszerű volt, s csupa öröm volt minden perce az elmúlt időknél. Keményen tanultam, s ennek meg is lett az eredménye akkor is, ha a versenyeken gyakran éreztem úgy, hogy lehettem volna jobb, de ezzel bizonyára minden ember így van.

Bár általános iskolában a biológia és kémia még nem ragadta meg a figyelmem, a matematika annál inkább. Számos versenyen vettem részt, ahol országosan is megálltam a helyem, hála a szorgalmamnak és a kitartásomnak, s nem utolsó sorban a tanárain munkájának is. Ötödik osztályban éreztem először úgy, hogy nekem nem ott van a helyem, s talán nem is a matek az, amiben igazán remekelni fogok, de akkor nem ismertem még a kémia varázsát. Hatodik osztályban felvételiztem ebbe az iskolába, amit hamarosan a hátam mögött fogok hagyni, csak az emlékek maradnak velem.

Hetedik osztályban pedig itt ismerkedtem meg a kémiával, hála Némethné Horváth Gabriella tanárnőnek, aki azóta is nagyon sokat segített nekem. Országos kémiaversenyen kilencedik osztályban jártam először, amire hatalmas izgalommal készültem, és végül a döntőbe is bekerültem, ahol a legjobbak között a hatodik helyezést értem el. Azt semmiképp sem mondhatjuk, hogy ez csak szerencse volt – nekem sajnos nincs is annyi –, hiszen ezt követően már nem volt megállás. A következő évben nemcsak az Irinyi János Kémiaversenyen vettem részt és hoztam ismét szép eredményt, hanem a kémia OKTV-n, ahol nyolcadik helyezést értem el, az Oláh György Kémiaversenyen negyedik lettem és a KÖKÉL-en az abszolút első helyezést tudhattam magaménak. Ezek mögött az eredmények mögött sok hónapnyi készülés és tanulás áll, rengeteg szabadidőmet ennek – a lassan szenvedélyemmé váló – tudománynak szenteltem, hiszen ahhoz, hogy valami sikerüljön, nemcsak tehetség kell, hanem végtelen mennyiségű türelem, akarat és szorgalom.

A tizenkettedik osztályt mondanám a legszűfoltabbnak az összes közül. A versenyek mellett az olimpiára is készülnöm kellett, ez pedig nem ment volna úgy, hogy ezek mellett az iskolai órákon is részt kellett volna vennem. Az Igazgató Úrnak köszönhetem, hogy ebben az évben magántanulónaként készülhettem az elkövetkező megmérettetésemre.

Az eredmények ebben az évben sem maradtak el, a kémia mellett biológiában is sikeresen teljesítettem, amikor az OKTV-n a 12-ik helyezést tudhattam magaménak. A gimnáziumi éveim fénypontja viszont minden bizonnyal a Minszkben, Fehéroroszországban megrendezett Mengyelejev Kémiai Olimpia volt, ami alig pár napja ért csak véget. A hosszú, fárasztó napokat, a nehéz feladatokat és az idegen ország által nyújtott újdonságokat legyőzve bronzéremmel térhettem haza, ami nagyon boldoggá tett, hiszen mondhatni „megkoronázta” az eddig elért sikereimet.

Sokat köszönhetek az engem körülvevő embereknek is: a családomnak, a barátaimnak, akik a versenyek alatt tartották bennem a lelket, támogattak és segítettek mindenben. Mellettem álltak a tanárain és az osztályfőnököm, Bányai Zoltán tanár úr is, akiknek szintén sokat köszönhetek, amiért segítettek a gimnáziumi éveimet és tanulmányaimat. És végül, de nem utolsó sorban az osztályomnak, melynek tagjai sokszor dobták fel napjaimat.

Már csak néhány nap, még pár nehézség és az érettségi van hátra, s bezárul egy fejezet életem könyvében. Talán véget ért most egy korszak, de soha nem fognak feledésbe merülni az elmúlt évek, s azoknak minden varázsa, melyeket a pillanatok magukban hordoztak.

Czakó Áron 12.D

A BÖLCS-ÉSZ krúdys

Kezdetben nem hozott lázba a verseny. Számos magyarversenyen vettem részt korábban, és mindegyik ugyanazon sémára épült. Először nem is jelentkeztem, viszont rögtön megbántam, mikor megláttam a feladatlapot. A négy feladat azt a benyomást keltette, hogy a lexikális tudás helyett a kreativitásra és az önálló szöveg- és véleményalkotásra fókuszálnak a versenyszervezők. Szerencsére késve is elfogadták a jelentkezésemet, így a csoporttársaimmal együtt vágtam neki a versenynek.

Az internetes fordulók sokkal inkább kikapcsolódásnak és szórakozásnak tündek, mint versenynek. Ötleteltünk, megosztottuk egymással a gondolatainkat és elképzeléseinket, és ez százszor jobb és hasznosabb volt, mintha irodalomkönyvekből kellett volna írók/költők életrajzát és műveit bemagolnunk. Egyikünk sem vette véresen komolyan, csapatként segítettük egymást. Végül azonban csak én jutottam be az utolsó, szóbeli fordulóba, az ország legjobb 10 versenyzője közé.

Piliscsabára az út körülbelül három óra. Nem mondom, hogy nem izgultam ez idő alatt, de mikor megérkeztünk, ez az érzés azonnal elpárolgott. A Pázmány Péter Egyetem bölcsészkarának épületegyüttese úgy néz ki, mint egy kis kastély. Az első benyomás mindenképpen pozitívnak mondható; a versenyszervezők is kedvesek voltak és figyelmesek, tudatában voltak annak, hogy az ország különböző régióiból érkeztünk, ezért étellel vártak minket.

Maga a verseny is kellemes és fesztelen légkörben zajlódott. Először egy prezentációt kellett előadnunk a korábbi fordulók alkalmával magunk összeállította versantológia ajánlásaként. Sorolás útján dőlt el a sorrend. Vajon ki kezdte? Nyilvánvalóan én. Persze semmi ok sem volt aggodalomra, mert a professzorokból és phd hallgatókból álló zsűri kiváló megfigyelőnek/hallgatónak bizonyult. Arra számítottam, hogy ezek az egyetemi professzorok mind mogorvák, pedánsak és maximalisták lesznek, tele elvárásokkal és kritikával, de szerencsére ennek az ellenkezőjéről tettek tanúbizonyságot. Figyelmesek voltak és érdeklődők, és valóban arra voltak kíváncsiak, hogy mi az én elképzelésem és véleményem.

A második szóbeli feladatban egy rendezőt kellett alakítanom. Az előző fordulók során meg kellett rendeznem képzeletben Molière Tartuffe-jének formabontó előadását, magyarul modernizálnom kellett a darabot, és a változtatásokat lejegyezni, emellett bíráló és magasztaló kritikát is kellett írni róla. Most meg kellett győződnöm a zsűritagokat, akik a színházbizottság tagjait játszották, hogy a darabot tartsák műsoron. Lehet, hogy mindez eléggé bonyolultan hangzik, de lényegében csak beszélgetnem kellett velük arról, hogy mit és miért változtatnék az eredeti darabhoz képest.

Emellett volt egy írásbeli feladat is. Minden versenyzőnek egy-egy metaforát kellett kifejtenie, például térképnek használt szabásmintával, kontakthibás fejlámpával azonosítani a költészetet. Ez a feladat volt a legkreatívabb és legproduktívabb. Itt tudtunk meg legtöbbet egymásról. Az utolsó feladat, ami „levezetéként” funkcionált, egy kvíz volt, de ezen a tíz ponton már igazán nem múlt semmi.

Az eredményhirdetésnél nagyon boldog voltam, amikor a zsűri különdíjasaként – mintegy országos 4. helyeztként – meghallottam a nevem!

Mindent összevetve nagyon élveztem a versenyzést, és ajánlom mindenkinek, aki szeretné kipróbálni magát, megmutatni a tehetségét és kreativitását, és aki nem akar sablonosan és saját érzelmeitől mentesen véleményt alkotni.

Szabó Réka 11.C

Aki győzedelmeskedik a rettegés fokán

Kun Ágoston nyolcadik osztályos tanuló. Nemrég került a Krúdyba, de már matekos hírnevéről ismerik. Csak az idén több országos, regionális és megyei verseny helyezettjei között szerepel. (Varga Tamás Országos Matematika Verseny megyei 1. helyezett; Kalmár László Országos Matematika Verseny – TIT szervezés – megyei 1. helyezett – az országos döntő május 25-26-án –, Zrínyi Ilona Országos Matematika Verseny országos 11. hely, s tagja volt a Bolyai-verseny országos 17. helyet elért csapatának is.) Felkészítésében itteni tanárnője, Ákos Zsuzsanna mellett szerepet kap nagypapja, Tóth István tanár úr, illetve dr. Kiss Sándor, aki a NYE-en vezet szakkört a tehetséges diákok számára.

Kíváncsian érdeklődtem a történetéről, hogyan sikerült neki megszelídíteni a vad számokat és képleteket ilyen fiatalon – abban reménykedve, hogy megtudjuk a kulisszatitkot, ami nekünk is segíthet elsajátítani a rémek rémét: a matematikát.

Szia Ágoston! Mesélj nekünk a kezdetek kezdetéről, amikor először érdeklődtél a matematika iránt!

Igazából nálam ez „családi vonás”, rokonai ágon öröklődött, mert a nagypapám matek-fizika tanár volt, és vele beszélgettünk matekról már óvodás koromban, és már akkor nagyon tetszett.

Amikor általános iskolába kerültél, hogyan folytattad tovább?

Másodikos koromban kezdtem versenyekre járni, s már alsós koromban is szerettem ezeket a kihívásokat – s természetesen a sikereket is.

Hogyan érezted magad az első versenyeken? Voltak-e nehézségek?

Az első két-három alkalommal még nagyon izgultam, nem igazán tudtam, hogy mit kell csinálni, milyen feladatok lesznek – és a stressz miatt nem tudtam annyira könnyen megoldani őket. Nem voltam hozzászokva, hogy ott vagyok egyedül és időre kell teljesítenem. De utána már belejöttem, szinte ösztönösen ment, melyik versenyen hogyan kell dolgoznom.

Ennyi sikeres verseny után már biztos van valami bevált szokásod a megmérettetések előtt...

Igen, már nagyon sok versenyen voltam, és a titok nagyon egyszerű: minden verseny előtt muszáj megcsinálnom vagy öt-hat feladatot, hogy ráhangolódjak.

Mi az eddigi legnagyobb eredmény, amit elértél, és milyen további céljaid vannak versenyzés terén?

Tavaly országos első lettem a Varga Tamás Országos Matematika Versenyen, a jövőben pedig egy feleletválasztóson is szeretnék egy viszonylag jobb eredményt elérni.

Hogyan jött az ötlet hogy a Krúdyba jelentkezz?

Az előző iskolám nem volt megfelelő számomra, továbbá a nagypapám, Tóth István, krúdys tanár volt, így ő segített meghozni ezt a döntést.

És eddig amúgy hogy tetszik?

Óoó nagyon szeretem, a tanárok is sokkal jobbak.

Tudom hogy még messze van az érettségi, és még most kerültél be ide, de mégis, vannak már továbbtanulási terveid?

Jövőre át fogok menni matektagozatra a több matekóra miatt, meg igazából mostanában megtaláltam a programozást, és az is nagyon érdekel.

A mostani órai tananyagot te már tanultad?

Azt már úgy egy-két éve tudom. Több versenyen is van olyan, hogy már a kilencedikes anyagot is kell tudni, és ha azt nem tudjuk, akkor nem is lehet megoldani a feladatot.

A többi tantárggyal hogy állsz?

A matekon kívül az informatika, fizika, kémia érdekel még.

Tanórán kívül milyen formában foglalkozol, ha foglalkozol matekkal?

Hetente egyszer szoktam matek szakkörre járni, plusz még a nagypapámmal naponta egy órát matekozok.

Ez sok időt elvesz a szabadidődből? Néha nem érzed megterhelőnek?

Nem, mert emellett tudok járni kosáredzésre is, és meg tudom tanulni az anyagokat is.

Biztos te is észleled, hogy nem valami közkedvelt tantárgy a matek, sok diák (nem Krúdy) küszködik vele. Te hogy látod ezt?

Én csodálkozom ilyenkor. Nem is értem, mi lehet ezen olyan bonyolult! Az én szempontomból például, ha van egy dolgozat, akkor arra nem is nagyon szoktam készülni, csak a versenyekre.

Téged mi fogott meg a matekban, mit szeretsz benne?

Kezdetől fogva érdekelt a matek: a számok, a vonalak, ahogyan ezekből egy egész rendszer lesz. Főként a geometria, azt nagyon szeretem.

Valami tanács... mitől lehetünk jók matekban?

(tanácstalan vállrándítás...) Igazából van pár képlet vagy definíció, amit meg kell tanulni és azt kell alkalmazni különféleképpen. Az osztálytársaimnak szoktam segíteni még, átjönnek és elmagyarázom, mi miért van.

Nagyon szépen köszönöm, további sok sikert!

Koháry Odett 10.D

Stekler Boglárka 8.D

„Úton lenni boldogság”

avagy hogy éld túl a gimnit pályakezdő költőként

Aki valamilyen művészettel kapcsolatos szakma felé orientálódik, az tudja, hogy nagyon nem könnyű dolog ezt elkezdni, folytatni. Megtanulni érvényesülni, nem kirohanni sírva a világból, amikor óvatosan felépített remekműved teljesen átformálja a szerkesztő/rendező... És – persze – az is megnehezíti a helyzetet, hogy mellette folyamatosan kellene tanulni az órákra, mert elég rossz érzés, amikor az ember sokkal rosszabbul teljesít, mint az osztálytársai nagy része – még akkor is, ha ez nem jelent olyan borzalmas átlagot. De olyan nincs, hogy valaki az általa választott út minden egyes területét tökéletesen el tudná látni és/vagy mindenkinek megfelelni: vannak dolgok, melyek egész egyszerűen nem érnek össze. Az élethez kompromisszumok kellene. Ha valamit, ezt megtanultam ez alatt a négy év alatt, és ennek egy jelentős részét az iskolának és a tanárainknak köszönhetem.

Na de hogy jött ez?

Körülbelül 13 éves voltam, amikor elkezdtem verselni. Eleinte aranyos szerzemények születtek, próbálkoztam felező tizenkettesekben írni (nem volt jó ötlet), aztán 15 éves koromra valami furcsa szentimentális stílust vettem fel, és főleg szerelmes verseket alkottam. Visszanézve azoknak a szépsége gyermeki naivitásom tévedéseiben rejlik; tükrözték az első két évet, ami egyébként szép időszak volt (persze ezt akkor nem így éltem meg).

Aztán volt egy fordulópontom, ami a 11. osztály közepén jött el: rájöttem, hogy valaki olyan próbálok lenni, aki nem vagyok – és ez zavar. Talán túlságosan önelemző voltam akkoriban, s abból az időszakból származnak első említésre méltó verseim. Mert a gyermekkori traumákat, a tündézszerker kérdéseit, az élet folyamatos, szünni nem akaró, nyomasztó miértjeit valahogy ki kellett adnom magamból. Hagytam, hogy ezek a gondolatok elleljenek, átfórmáljanak; kinyitottam a saját, belső ajtóim, és teret engedtem rengeteg olyan hatásnak, ami legalább annyit adott, mint amennyit el is vett. Tavaly nyáron, amikor volt már vagy 5-6 egész jó versem, adódott egy lehetőség, hogy fellépjek a III. Nyíregyházi SlamPoetry klubon. (Aki nem ismerné ezt a műfajt, annyit kell tudni róla, hogy bárki nevezhet, és egy előre megírt szöveget kell a színpadon 3 perc alatt előadni. Lehet rappelni, verselni, színészkedni: kihez mi áll közelebb.) Ez egy nagyon fontos mérföldkő volt számomra: általános iskola harmadik osztálya óta még szavalóversenyen sem voltam – és elég introvertált személyiségnek tartom magam –, furcsa volt, hogy 150 ember figyel rám és nekem tartanom kell velük a kontaktot, játszani a hangommal, gesztikulálni stb! Elsőre ez nem is ment, mert addig még nézőként sem mentem el slamekre, viszont a szöveg, amit vittem, annyira tetszett az est házigazdájának, hogy utána külön odajött hozzám, hogy folytassam, mert jó. Szóval... nem hagytam abba; ez novemberben hozta meg gyümölcsét, amikor második lettem egy ilyen versenyen, és először tudtam tényleg felszabadulni a színpadon. Azóta már voltam Debrecenben, illetve Budapesten az Anker't nevű helyen is felolvasni, rengeteg emberrel ismerkedtem meg, és a nyíregyházi slam klub egyik szervezőjévé avasztam. (Reklám helye: gyertek sokan, ez a műfaj hatalmas önterápia!)

Nemrég összeszámoltam, jelenleg 70 versem és 5 novellám van, ezek közül néhány már megjelent, pár írás publikációja épp zajlik, illetve a közelmúltban hívtak irodalmi estekre felolvasni. Ehhez az eredményhez sok idő, türelem, szenvedés, még több önemésztés, meg természetesen

kitartás és bátorság kellett – de abszolút megérte! Meg persze sosem veszem komolyan az írást, ha Pál Andrea tanárnő, Gerliczki András tanár úr, illetve az édesapám, Mihályi Levente tanár úr nem ösztönöznek arra, hogy folytassam, mert van bennem potencia. Ezért mindig hálás leszek nekik.

És végül, ha valaki az írás, színészet, tánc vagy képzőművészet felé szeretne menni, de valamilyen ok miatt bizonytalan: egyrészt ne legyen, másrészt mindig hallgasson az intuícióira!

Mihályi Zsófia 12.C

A gimnáziumi évek során elért kiemelkedő teljesítményükért
Aranykoszorús Krúdy-jelvényt kaptak

Fekete Csilla
12.A

Nagy Attila Tamás
12.A

Németh Eszter
12.A

Török Ferenc József
12.A

Vajda Kristóf
12.A

Juhász Zsófia
12.B

Nagy Hanna
12.B

Oláh Zsuzsa Gabriella
12.B

Tóth Johanna
12.B

Zólyomi Szabolcs
12.B

Dévai Viktória
12.C

Gyureskó Eszter
12.C

Illés Réka
12.C

Keczkó Zsuzsanna
12.C

Simkó Anna
12.C

Balázs Vince
12.D

Fábíán Dóra
12.D

Gresó Krisztina
12.D

Jenei Noémi
12.D

Petróczy Dániel
12.D

Krúdy Alapítvány Kitüntetettje – kimagasló tanulmányi munkáért

Csakó Áron 12.D

52. nemzetközi Mengyelejev kémia versenyen bronzérmes
Kémia OKTV-n a 2015/2016-os tanévben országos 8, 2016/2017-es tanévben országos 7. és ez évben országos 12. helyezést ért el
Biológia OKTV országos döntőjében 12. helyezett lett.

Daróczi Sándor 12.A.

Matematika OKTV országos döntőjében 6. helyezést ért el, a 2016/2017-es tanévben 8. helyen végzett.
Arany Dániel Matematika Tanulóverseny 2. helyezettje lett.
Nemzetközi Magyar Matematika Verseny 2. díj
Fizika OKTV 2016/2017-es tanévben a döntő 27. helyezettje

Gaál Benedek 12.D

Angol nyelv OKTV országos versenyén a 2016/2017-es tanévben 11. helyezett lett

Radvánszki Ronett 12.D

International Public Speaking Competition verseny 1. helyezettje
Dráma és Színjátszás 1. illetve 3. helyezés

A Kiváló sportmunkáért járó díjat és az emléklakettet kapják:

Farkas Dániel 12.D

Kosárlabdázóként mutat fel kimagasló eredményeket, tagja volt a 2015-ben a franciaországi Limoges-ban megrendezett Középiskolai Kosárlabda Világbajnokságra kijutott magyar csapatnak.

Rendszeres szereplője a diákolimpiai országos döntőknek

2017-ben korosztályos válogatott lett.

Pollák Balázs 12.D

Kosárlabdában és kézilabdában is kivételes tehetségű csapattag.

Rendszeres résztvevője az országos diákolimpiai döntőknek.

Balogh Béla Bendegúz 12.D

Kosárlabdázóként mutat fel kimagasló eredményeket, tagja volt a 2015-ben a franciaországi Limoges-ban megrendezett Középiskolai Kosárlabda Világbajnokságra kijutott magyar csapatnak.

Rendszeres szereplője a diákolimpiai országos döntőknek

Hidas Réka 12.D

Kosárlabdában és atlétikában jutott el számos megyei és országos döntőbe.

Stabil tagja az iskola kosárcsapatának.

Korosztályos magyar válogatott kosárlabdázó.

Atlétikában a 800 m-es síkfutásban megyei első helyezéssel büszkélkedhet.

Varga Péter 12.C

Atlétikában távolugrásban és magasugrásban országos döntős eredményei vannak.

Korosztályos atlétikai válogatott tagja.

Kézilabdázóként a tavalyi évben az amatőr országos diákolimpiai döntőbe jutott csapat tagja volt.

A kiváló sportmunkáért elismerő oklevélben részesül

Kiss Kende 12.D

A kézilabda csapat tagjaként az amatőr országos döntőkben vett részt.

A kosárlabda csapat tagjaként országos diákolimpiai elődöntőig jutott.

Molnár Tamás 12.D

Karate sportágban vett részt számos hazai és nemzetközi versenyen.

Sportteljesítménye és tanulmányi eredménye alapján a 2014-2015-ös évben megkapta a Magyarország jó tanuló – jó sportoló díjat is.

NEMZETKÖZI KAPCSOLATAINK

„Ahol egyszer megkezdődik a vendégjárás, folytatódik is.”

Rólunk írták...

Több száz diák vett részt a Krúdy Gyula Gimnázium francia napján

Anyiregyházi Krúdy Gyula Gimnáziumban már régi hagyomány, hogy a tanárok és diákok közös munkával tematikus napot szerveznek. A tematikus napok során a kiválasztott ország nyelvével, kultúrájával ismerkedhetnek meg részletesen az érdeklődő fiatalok, volt már amerikai és ausztrál nap is, idén pedig a franciára esett a választás.

Régi vágyunk, hogy népszerűsítsük régióinkban a francia nyelvet és kultúrát, és most sikerült is megvalósítanunk. Célunk, hogy egyre népszerűbb legyen a nyelv azok számára, akik jelenleg is tanulják, vagy csak ismerkednek vele. Minden érzékszervet bevonva szerveztük meg a francia napot: zenével, táncsal és gasztronómiai programokkal. – árulta el Marcsekné Turcsán Krisztina, a francia nap egyik szervezője.

Több száz diák vett részt a rendezvényen, a szervező Krúdy Gyula Gimnázium mellett négy nyíregyházi iskola képviseltette magát versenyző csapatokkal és lelkes résztvevőkkel, szemlélődőkkel, érdeklődőkkel egyaránt.

A mostani tematikus nap programját kiterjesztettük külső iskolákra is: versenyzők, szurkolók és kísérő tanárok érkeztek a rendezvényre. A gimnáziumok mellett általános iskolákat is bevontunk a programokba, remélve, hogy így még népszerűbb lesz intézményünk – és, esetleg, ide jelentkezve a franciát választják majd idegen nyelvként a gyerekek. Még mindig az angol-német a legdominánsabb választás, de nem bánják meg, akik a francia mellett teszik le a voksukat, hiszen ez egy életérzés is. – tette hozzá Dr. Bugarin-Horváth Andrásné.

Készültünk egy nagyon szép francia-magyar nyelvű megnyitóval, ami zenét, divatbemutatót és egy La Fontaine mesét tartalmazott. Ezután párhuzamosan zajlottak a vetélkedők: az egyiket teljes mértékben gyerekek szervezték és kincsvadászat jellegű volt; a másikat az előre jelentkezett csapatok számára országismeretből rendeztük. Ezzel párhuzamosan a második emeleten rendhagyó irodalom, történelem, biológia, kémia és fizika órákra invitáltuk az érdeklődőket. Természetesen itt is „minden francia” volt: a jelenlévők megismerkedhettek többek között Charles de

Gaulle, a legelőkelőbb francia életével; a Curie-házaspár munkásságával; az irodalom és a nők szerepével is. – nyilatkozta Marcsekné Turcsán Krisztina.

Ezek mellett színes programok közül válogathattak a résztvevők: sütemény- és sajtókóstolás, piknik, foci-udvar, kávézó és casino is várta a francia életérzést megismerni vágyókat.

A francia nap előkészületeiben aktívan részt vevő Dr. Bugarin-Horváth Andrásné azt is elárulta, már hetekkel korábban megindult a készülődés nem csak a szervező tanárok, hanem a diákok részéről is: a rendezvényt megelőzően egy városi szintű rajzpályázat is indult, amire szerte Nyíregyházáról neveztek a diákok, s ezekből az alkotásokból kiállítás is készült az iskola aulájában. Az osztályok különféle francia süteményekkel és ételkülönlegességgel is meglepték a rendezvény résztvevőit – hetek óta válogattak a receptek közül.

A gondos előkészületeknek pedig eredménye is lett, nagyszerű hangulatban zajlott le a rendezvény, melynek eredményeként talán még többen választgatják majd a jövő évtől a francia nyelvet.

Farkas Fanni

(megjelent: <https://www.nyiregyhaza.hu/tobb-szaz-diak-vett-reszt-a-krudy-gyula-gimnazium-francia-napjan-2018-03-28>)

Francia nap a Krúdyban

Kellemes szonok, finom sütemények és vidám diákok kavalkádja: március 28-án – hagyományokhoz híven – ismét tematikus napot tartott iskolánk. A tavalyi nagy sikerű ausztrál nap után idén Franciaországra került sor. Három odaadó francia szakos tanárnőnk (Tibáné Molnár Ágnes, Dr. Bugarin-Horváth Andrásné és a főszervező, Marcsekné Turcsán Krisztina) minden energiájukat bevetve készültek – velünk együtt! – a napra.

A szervezésben mi is segíthettünk: együtt ötleteltünk, és a megvalósításnak is részesei voltunk. A francia kultúra sokoldalúsága lehetővé tette, hogy rengeteg különböző, színes programot tervezzünk. Mikor megtudtam, hogy az idei évben francia nap lesz, már akkor eldöntöttem: annyit segítek, amennyit csak tudok, ennek a napnak jól kell sikerülnie! Én magam 10 éve tanulok franciául, és ez idő alatt jócskán belopta magát a szívembe a nyelv.

A nap kezdetét a Marseilles megszólaltatása jelezte. Az aulában Seprényi Kitti ismertette a nap eseményeit és felvezette a megnyitót, amely csodás francia dalokkal indult, majd La Fontaine meséjét hallgattuk meg két nyelven: franciául, majd magyarul. Az egészet egy ütős felvonulás zárta le: egy francia nap nem is lehetne igazi divatbemutató nélkül! Öt csinos lány közreműködésével állítottuk össze az apró „show-t”. A lányok meglepő profizmussal mutatták be az általuk megálmodott „outfitet”, ami valamely módon a francia nők ízlését tükrözte.

A megnyitó után kezdődött az igazi nyüzsgés. A számtalan lehetőség közül szinte lehetetlen volt választani, mindenki igyekezett kipróbálni mindent. Egyszerre több tematikus óra indult, amelyekre előzetes feliratkozással lehetett beülni. Pasteur, Amper,

Marie Curie és sok más híres francia személyről tudtunk izgalmas előadást hallgatni. A legnépszerűbbnek Mihályi Levente tanár úr irodalmi órája bizonyult. Tudásunkat is megmutathattuk a kvízen, ahová vendégdiákokat is meghívtunk. Akik szeretik a krimit és a nyomozást, a „Poirot-nyomozóversenyen” vehettek részt. A franciák imádják a focit, nézni legalábbis mindenképpen. Ennek tiszteletére az udvaron focimeccsek zajlottak.

Akik egy kis pihenésre, egy élenkítő kávéra vagy egy finom croissant-ra vágytak, azok számára az egyik teremben berendezett kávézó épp ideális hely volt! Az ember azt hitte, valóban egy párizsi kávéházban ül. A szomszéd teremben pedig további finom francia sütemények vártak ránk. Az aulában sajtot kóstolhattunk, quiche-t ehattünk vagy egy-egy szelet tarte tatin is elérhető volt. Monte Carlo kaszinójába ugyan nem, de a 9.D-sekébe ellátogathattunk. Megízlelhetjük a kártyázás bűnös élvezetét és kipróbálhattuk az izgalmas rulettet. Aki pedig a nap emlékéért meg szeretne volna örökíteni, annak fotóstúdiót rendeztünk be. Igazi vidéki francia hangulatot teremtettünk virágokkal és szalmabálákkal.

A francia nap hatalmas siker, csak pozitív visszajelzések! Voilá, egy picit közelebb hoztuk Franciaországot!

Szláma Flóra Anna 10.C

Német cserekapcsolat

2018 áprilisában lehetőségünk nyílt arra, hogy iskolánk szervezésében egy nyolcnapos cserediák-programban vegyünk részt Németországban. Csütörtökön a hajnali órákban álmosan, de annál nagyobb izgalommal indult útnak a tizenhárom főből álló kis csoportunk. Kísérő tanáraink Vámosi Edina és Marcsekné Turcsán Krisztina tanárnők voltak, akik egész héten figyeltek ránk és segítettek minket mindenben.

A Düsseldorf-i repülőtérről S-Bahnnal érkeztünk meg Hochdahlba, ahol már nagy örömmel és lelkesedéssel vártak minket a német cserediák-partnereink és a szervező tanárok. Az első találkozás után sütemény és kávé mellett ismerhettük meg egymást az iskola ebédlőjében. Ezt követően a német diákok egy „Rally”-t terveztek-szerveztek, melynek keretein belül felfedezhettük a kisváros különböző pontjait, s a feladatok „teljesítését” közös fotóval örökítettünk meg. Este mindenki hazatért a fogadócsaládhoz, ahol vacsora mellett először társaloghattunk velük – gyakorolva az idegen nyelvet (kinek-hogy sikerült...).

Péntek reggel négy tanítási órán keresztül nyerhettünk bepillantást a német oktatási rendszerbe, ami szokatlan, ám annál érdekesebb volt számunkra. Délben indultunk Düsseldorfba, hogy a

168 méter magas Tévétorony (Fernsehturm) tetejéről csodálhassuk meg a gyönyörű várost. Az előző naphoz hasonlóan újból egy „Rally” keretében ismerhettük meg Düsseldorfot és nevezetességeit. Hétvégén a diákok közösen szerveztek nekünk fakultatív programokat Erkrathban és Düsseldorfban.

Hétfőn a duisburgi kalandparkba vezetett utunk, ahol kivétel nélkül mindenki próbára tette az erejét és ügyességét a különböző nehézségű pályákon. Este fáradtan, de új élményekkel gazdagodva térhettünk haza.

Kedden Kölnben tettünk látogatást, többek között a Német Sport- és Olimpiai Múzeumot látogattuk meg, de természetesen a Dóm sem maradhatott ki. Szabadidőnk alatt a többség a vásárló negyedet vette célba.

Szerdán a Brühlben található augustusburgi kastélyba nyerhettünk bepillantást, megcsodálva a gyönyörű épületet és csodálatos kertjét. Még aznap továbbutaztunk Bonnba, ahol a Történelmi Múzeum látogatása során ismerhettük meg jobban a német történelem 1945-től napjainkig tartó szakaszát. Ezután a belvárosban sétáltunk és élveztük a kellemes időjárást.

Utolsó napunkat az obernhausi Gasometerben töltöttük el, ami a régi időkben egy hatalmas gáztartályként tüzemelt, mára pedig egy kiállító épületté alakították át, ami mindig más és más kiállításoknak ad otthont. Az Alpok legveszélyesebb csúcsát járhattuk körbe, a szó legszorosabb értelmében. Pénzünket és időnket utoljára a hatalmas bevásárlóközpontban, a Centroban vertük el.

Egy igen tartalmas, hosszú és új élményekben gazdag hetet tudhatunk magunk mögött, mely idő alatt új barátságokat kötöttünk és nem utolsósorban nyelvtudásunkat is fejlesztettük. Péntek hajnalban könnyes búcsút vettünk cserepartnerinktől – de nem örökre, ugyanis szeptemberben, immár Magyarországon fogjuk újra látni egymást, amit már izgatottan várunk!

Katona Rebeka 9.D

Egy év Dominikában...

Szabó Eszter, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium 11.D osztályos tanulója, az előző tanévet a Dominikai Köztársaságban töltötte. Beszélgetésünkben erről faggattam.

Miért döntöttél úgy, hogy gimnáziumi tanulmányaid során cserediák programban veszel részt? Hogy jött az ötlet?

Egyik este Apukám hazahozott egy leírást az AFS-ről (a szervezetről, amivel majd később kiutaztam), és megtetszett maga az ötlet, hogy eltölthetnék egy évet külföldön, de ekkor még csak 14 éves voltam, túl fiatal. Érdekesnek és izgalmasnak gondoltam a lehetőséget, hogy megtapasztalhatok egy másik kultúrát, bármelyiket a világon. Onnantól kezdve, hogy először olvastam róla, folyamatosan foglalkoztatott a gondolat, hogy hova utaznék ki szívesen, majd novemberben elmentem egy kiválasztásra, ahol megnyertem magamnak az egyik helyet a két kiutazó közül, aki a Dominikai Köztársaságban élhet egy éven keresztül.

Miért pont azt a helyet választottad?

Az igazat megvallva nem volt semmilyen különösebb szempontom, csak spanyol nyelvterületre szerettem volna utazni. A szüleim és én meghallgattunk beszámolókat azoktól, akik már voltak kiutazók, és megtetszett nekünk a Dominikai Köztársaság, bár akkor még jóformán semmit sem tudtunk róla.

Milyen első benyomások értek a kezdetekkor?

Éjszaka érkeztünk meg a többi cserediákkal együtt, az időeltolódás miatt fáradtan. Nekem az első pillanattól fogya minden tetszett. Csak néztem ki a kocsi ablakán, és izgatott voltam az előttem álló év miatt. Különféle házak suhantak el mellettünk, és már akkor tudtam, hogy ez lesz a legjobb évem. Amire nagyon tisztán emlékszem, az a meleg. Olyan volt, mintha az állatkert fűtött, párárs trópusi házában lettünk volna. Valamint az állandó dudálás, a fejetlenség az utcákon. És persze a legfontosabb: az emberek azonnali kedvessége.

Mennyire találtad meg a közös hangot a fogadócsaládoddal, illetve milyen hamar illeszkedtél be az ottani fiatalok közé?

Amint megérkezett a kocsis az irodához, ahol a fogadócsaládok vártak ránk, megláttam Mamit (a fogadó anyukámat) az ajtó előtt, és rögtön odafutottam, ő pedig megölelgetett és spanyolul beszélt hozzám, amit akkor még nem értettem. Tehát az első pillanattól kezdve szeretett és elfogadott a fogadócsaládom. Mielőtt eljöttem volna az év végeztével, elmondták nekem, hogy sosem gondolták volna, hogy egy „idegent” úgy tudnának szeretni, mint a saját lányukat. Az osztályomban is hamar beilleszkedtem, és sok barátot tettem szert, akik ugyanúgy segítettek engem, megmutatták, mi merre van, és támogattak a spanyol megtanulásában.

Mennyire volt nehéz megszokni az ottani életet, hétköznapokat? Mennyiben más, mint itthon?

Otthon a családnak nincs sok dolga, mert általában a jómódú, de akár átlagos családok nagy része foglalkoztat egy vagy több takarítónőt, aki a hét 6 napján a családdal lakik egy külön szobában. A családom helyzete ezen a téren szappanoperába illő lenne: az egyik takarítónő egy reggelre lelépett, míg egy másikat pedig lecsuktak drogok miatt.

Az ünnepek nagyon különböznek az itteniektől. Például karácsonykor 30 fok van és sokan nem is állítanak fát. Nem öltöznek ki általában, nem énekelnek, nem gyűlik össze a szélesebb rokonság. Ott viszont a szilveszterre óriási hangsúlyt fektetnek, olyankor – és a tavaszi szünetben – vannak a legnagyobb bulik. Az ottani tavaszi szünet pedig szinte olyan, mint az amerikai Spring Break. Este buli, napközben tengerpart, mindezt vagy egy héten keresztül.

Mennyiben más az iskolarendszer? Lett kedvenc tantárgyad?

Hasonlókat tanulnak, mint mi, csak sokkal kevesebbet. Nincs annyi házijuk, alig írnak a füzetükbe. Az órák között nincs szünet, csak egy hosszabb ebédszünet. Egyenruhát hordanak, annak megfelelően, hogy van-e aznap testnevelés. A tanárok és diákok közötti viszony sokkal közvetlenebb, mindenkit tegeznek. Ha bejön egy tanár, 3-4 diák feláll, megölelik az oktatót, és elmondják neki, hogy szeretik, a tanár pedig mondja, hogy ő is szereti őket. Az iskolában nagyon fontosak a végzősök, sokszor szerveznek családi napokat, bulikat stb.

Milyen életre szóló élményekkel gazdagodtál?

Mivel nagyon sokban (ha nem mindenben) különbözik Magyarországtól a Dominikai Köztársaság, rengeteg felejthetetlen élménnyel gazdagodtam. Ilyen volt például az első alkalom, mikor először fürödtem a gyönyörű tengerében. Soha ahhoz fogható még nem láttam.... Mikor először mentünk el Mamival megnézni a szegénységben élő negyedeket, amikor először láttam igazi szegénységet.... Mikor a többi cserediák és én megmáztuk az egész Karibi Térség legmagasabb hegyét.... Mikor megfogtam egy tengeri csillagot.... Annyi benyomás ért, amiket lehetetlen lenne felsorolni, hogy én csak végtelenül hálás vagyok a lehetőségért, ami nekem megadatott.

Nehézséget jelent-e számodra ilyen fiatalon ennyi időt távol tölteni a családtól és a barátaitól?

Nekem nem volt akkora honvágyam, mint a többi cserediáknak, ami szerintem annak köszönhető, hogy egy nagyszerű fogadó családom volt, akiket azóta is igazi családnak tekintek, valamint gyakran beszéltem a szüleimmel, így nem éreztem úgy, hogy elszakítottak tőlük.

Mit gondolsz, vissza fogsz a későbbiekben térni?

Én – természetesen – szeretnék, viszont nem tudom, hogy ez mikor fog összejönni. Ha valaki azt mondaná, hogy holnap üljek fel egy gépre és repüljek a Dominikai Köztársaságba, azonnal elkezdenék pakolni és rögtön indulnék.

Szabó Anna 10.C

Cserediákként a nagyvilágban

Beszélgetőpartnerem Mikola Szilárd 12.D osztályos tanuló, aki gimnáziumi éve alatt többször is járt cserediákként a „nagyvilágban”, ezekről az élményeiről kérdeztem.

Miért döntöttél úgy, hogy gimnáziumi tanulmányaid során cserediák programban veszel részt? Hogyan jött az ötlet?

Nagyon jó a helyi AFS-csapat, laza és barátságos mindenki. Az önkénteseknek könnyű dolguk van: barátkozniuk kell a cserediákokkal, és elkísérni őket a kirándulásokra. Amikor a testvérem Dániában töltött egy tanévet, túl nagy volt otthon a csend, ezért úgy döntöttünk, fogadócsaládként is beszállunk a programba. Ez nagyon jó döntésnek bizonyult! Francesco egy évre érkezett Olaszországból; eleinte félvállról vette a nyelvtanulást, aztán rákapcsolt, és a végén már kizárólag magyarul kommunikált. Könnyedén beilleszkedett a családukba, júliusban már testvéremként búcsúztattam.

S Te hol jártál már?

Nekem is voltak kisebb koromban hasonló élményeim, azzal a különbséggel, hogy egy hónaposak voltak. Megjártam így Bécset kétszer is még általánosban, aztán pedig tizedikben Japánt.

Japánt? Nincs az „kicsit” messze?

Oszakában szállt le a gépem a 19 órás utazást és a dubaji átszállást követően. Háromnapos eligazítással kezdtünk, ahol a japánok szigorú fegyelmet tartottak. Még WC-re is csak kísérettel mehetünk! A fogadócsaládom a fővárostól északra, egy tengerparti prefektúrában él. Kitai barakishi Nyíregyháza méretű város, iskolába viszont Hitachiba jártam, ami sokaknak ismerős lehet a

márkanév miatt. Az ottani „anyukám” háztartásbeli, ami meg is látszott a japánosan tökéletes tisztaságon, „apukám” pedig annak az iskolának az igazgatója, ahová jártam. Bár sok időt töltenek angoltanulással, inkább japán nyelven érintkeztem a „szüleimmel”, akikkel annak ellenére is tartjuk a kapcsolatot, hogy egy hónap alatt nem alakul ki igazi kötődés.

És az ottani iskola? Diákok?

Arrafelé ritkán látnak európai embert, ezért a diáktársak eleinte megbámultak, de hamar befogadtak; tanítás után együtt mentünk fagyizni, piknikezni. Külön nyelvórákra jártam, és a tanárok egyébként is odafigyeltek rám, mind igyekezett legyőzni a nyelvi nehézségeket; például volt, aki időnként angolul foglalta össze az elhangzottakat. A legnehezebbek az irodalomórák voltak, ugyanis külön tanítják a régi és az új irodalmat, ráadásul háromféle ábécét használnak, több ezer írásjellel.

Mivel ezek igen mókások voltak és nem minden izgalom nélküliek, úgy gondoltam, egy éves program se lenne rossz ötlet. Nem is volt.

Miért pont Belgiumot választottad?

1. Már tanultam franciául. Nyelvtudásom gyér volt, ám lelkesedésem annál nagyobb.
2. Azelőtt még sose ettem igazán jó gofrit.
3. Hercule Poirot is vallon származású, és kedves történeteit meglehetősen kedveltem.

Mennyire találtad meg a közös hangot a fogadócsaládoddal? A fogadócsaládod nagyon kedves volt a kezdetektől fogva. Három kisebb testvérem volt, akik folyamatosan vagy mozogtak vagy hangot adtak ki. A két szülővel is remekül kijöttünk, sok közös programot szerveztek kirándulásoktól kezdve biciklitúrán át egészen az óriási családi ünnepekig, és ezeken szívesen és örömmel résztvettem.

Milyen hamar illeszkedtél be az ottani fiatalok közé?

A barátaimmal a viszony kissé hidegebbnek indult, ám néhány közös program és hasonlók után már velük is elválaszthatatlanok lettünk.

Mennyiben más az iskolarendszer? Lett kedvenc tantárgyad?

Az iskolarendszer sokban különbözik a magyartól. Nincs olyan, hogy egy osztály, inkább csak a faktok kötik össze az évfolyamot; így állandó forgásban vannak a különböző csoportok. Földrajz például a latinosokkal volt, az utána következő angol meg a matekosokkal. Kedvenc tantárgyam pedig a franciaóra lett, ami ott nemcsak irodalmat takar, hanem elég tágra értelmezik ezek a belgák: művészeteken át esszéírásig és összehasonlító elemzésig mindent csináltunk itt.

Milyen életre szóló élményekkel gazdagodtál?

Leszögezném, hogy a hétköznapiak ott is ugyanúgy telnek, ahogy itthon, nem kap gyakran szívinfarktust az ember. Viszont egy év így is sok idő, tehát van néhány. Számtalan jó fajta koncertet, fesztivált, kirándulást tudnék ide sorolni. Alaposan bejártam Belgiumot, és megismerkedtem a helyi, falusi kultúrával is.

Mit gondolsz, vissza fogsz a későbbiekben térni?

Hogyne. Már vissza is látogattam egyszer. Meg hívtam őket is. Lehetőleg most nyáron is ellátogatnék.

Gondolom, az érettségik után... Köszönöm a beszélgetést! További sok kalandot kívánok!

Szabó Anna 10.C

Krúdys advent Pozsonyban

December! Tél, hó, hideg, fagy – de ezek ellenére e hónappal jár az ünnepekre (no meg a téli szünetre) való várakozás melegsége. Mi is segíthetne jobban a családi hangulat előteremtésében, mint egy kiruccanás az adventi forgatagba? Természetesen nem apróztuk el a dolgot, egyenesen a pozsonyi vásárba mentünk. Hogy ezt megvalósíthassuk, mindenki megérkezett a találkozóra kitűzött, hajnali időpontra: 5:45. Egészkor útnak is indult a közel 50 lelkes – és fáradt – krúdys diák és kísérőik.

Az út zökkenőmentesen telt. A 6 órányi utazás úgy elment, mintha csak 3 óra lett volna! Jól éreztük magunkat, valahogy mégsem bántuk, hogy megérkeztünk.

Egy „kis” városnézés következett. Már első pillantásra – oké, második... először a köd tűnt fel – láthattuk a település különös atmoszféráját. Egy híd, amit egy UFO tart egyensúlyban? Király! Aztán célba vettük a várat. Sajnos az ostromagyúkat otthon hagytuk, úgyhogy beértük annak megcsodálásával, a fényjelenségeket robbanások helyett a telefonok vakuja adta. Viszont a heves selfie-zések közepette a visszafogott hangsúlyozással operáló idegenvezetőnk lelkesen végezte feladatát: bemutatta, milyen jelentős történelmi emléket látogattunk meg, mely túlélte ostromokat, legendák születését és átépítéseket is, melyek közül az utóbbi jelenleg is folyt a területen. Következő célpontunk a dóm volt, ahol egykoron a magyar királyok koronázása zajlott. Tipikus gótikus eredetű templom: magas, gyönyörű, színes ablakok – és csendben kellett lenni. A párás padlóúvegen keresztül még a katakombába is bekukkantottunk, majd kalandunk másfelé folytatódott. Végigjártuk az óváros kisebb-nagyobb sétálóutcait, és az idegenvezető minden sarkon talált valami érdekességet. (Mi is, csak éppen a sétány túloldalán...) A közel 3 órás városnézés után abban egyetérthetünk,

hogya a visszafogott házak, a fiktív állatokat ábrázoló faragványok és a gótikus betűtípussal kiírt üzletnevek a dolgozatok és magolás világából egy egészen más világba repítettek minket! Tény, az égősorok, fenyőágak és a forralt bor illata teljesen más, szintén kellemes hatást keltettek.

Meg is nézhettük magunknak közelebről is ezeket a kis csillogó, gyönyörűen feldíszített kis adventi házikókat egy több mint másfél órás szabadidő keretei közt. Találkozhattunk kézzel készített karácsonyi csecsebecsékkel, mágnesekkel, hógömbökkel – és végül a ránk szakadó esővel... Semmi gond, a színház esőcseppektől oltalmazó teteje alól is szép volt az oldalára kivetített fényjáték. Miután mindannyian összegyűltünk, könnyes búcsút vettünk Szlovákiától (vagy csak az égből hullott víz csorgott a szemünkéből?), és ideje volt megvacsorázni egy kellemes étteremben. Volt egy kis gond az űrlapok kitöltésével, de ettől eltekintve jóllakottan elfoglalhattuk a szállást. Puha ágyak, tágas szobák, ráadásul a diákokhoz is biztos hozzá vannak szokva, ha egyszer egy kollégiumról van szó. Kell ennél több? Édességautomata? Az is volt. Jó társaság? Az is. Így hát meg is volt alapozva az este, bár az általános fáradtság viszonylag hamar eluralkodott rajtunk, és magunkhoz képest korán nyugovóra tértünk.

A reggelt filozófiai talányokkal indítottuk: a párna és a takaró tényleg nem tartozik az ágyneműhuzathoz? A kulcsot hagyjuk bent a zárban? A másikat pedig zárjuk be a szobába? Jó, igazából az volt a probléma, hogy egyesek e kérdéseket nem tették fel. Végül mégis felkerekedtünk és átvágtunk hetedhét Magyarországon túl, ahol a Turul madár dül – a tatai várhoz. Eme romos épületbe immáron be is jutottunk és egy gyors emlékérmé-prés után a csoport neki is indult. A múzeumhoz hasonló kialakítású termekben nem csak a vár, hanem a város történelmét is áttekinttük. Minden korból találhattunk emlékeket: ókori maradványok, céhes emlékek... stb. Érdemes egyszer ellátogatni ide is – főleg, ha az ember egy másodgenerációs muzeológus-idegenvezetőt fog ki!

Később már csak a buszból fedeztük fel csodálatos országunkat: a pesti dugó annyira elcsodálkoztatott minket, hogy legalább fél órára részeseivé váltunk, aztán korgó gyomrunk az addig teljesen ismeretlen hamburgeres és csirkés gyorsétterem-láncokba vezérelt minket. Lakóvárosunk konfetti híján havas esővel fogadott minket, és élményekkel tele ültünk be szüleink autójába.

Fekete Noémi 10. C

Kell-e nekünk nyári szünet, ha ilyen jól kezdődik a sulis?

– avagy: krúdys kalandok Erdélyben

Miután tavaly elég sokan kihagytuk a bécsi kirándulást decemberben, ami afféle első közös kiruccanás lett volna, most még izgatottabban vártuk, hogy milyen lesz ez a pár nap Erdélyben. Reggel 6:15-re kellett a Krúdy elé ér-nünk, hogy félkor teljesen bepakolva el tudjon indulni a busz. Ezzel semmi baj nincs, azonban kb. két és fél hónapot töltöttünk el úgy, hogy hajnali kettőkor aludtunk el és 11 óra alvás nélkül képtelenek voltunk kikelni az ágyunkból – vagy csak szimplán nem volt kedvünk –, így kicsit zokon esett a hajnali indulás. Hullá fáradtan – mint egy csapat nyűgös kisgyerek – indultunk el Nagyvárad felé.

Elhagyva a magyar határt nemsokára meg is érkeztünk első célpontunkhoz, Bihar megyeszékhelyére, Nagyváradra. Az idegenvezetést magunknak megoldottuk. Az osztályfőnökünk kiosztotta az egyes helyszíneket, és mi két-három fős csoportokban kigyűjtöttük a látnivalókat és azok érdekességeit, ha pedig netán mégis kihagytunk egy részletet (ami elég sűrűn előfordult), akkor tanárnőnk készségesen átvette a szót és elmagyarázta, hogy éppen mi mitől lett híres... Ez egy nagyon jó módszer volt, mert mi is kutattunk a jellegzetességek után. Itt végül megtekintettük a püspöki palotát és annak virágos parkját, a mellette található Római Katolikus Bazilikát – ami még a nem hívő társaink számára is érdekes volt – és a közelben található Kanonok-sort is. Ezután tettünk egy sétát a felújított Körös-sétányon, ami egy hosszú, hangulatos sétáló utca volt rengeteg kávézóval és étteremmel, de ami minket jobban érdekelt (osztályfőnökünk szerint...) az a Holnaposok szoborcsoportja volt, ahol még tanárnőink és egy-két lány is szívesen készített képet pl. Ady élethű másával. Rá kellett jönnünk, hogy mennyire „fess” fiatalember is volt! Ezen kívül mást nem nagyon láttunk itt, de a jó képekért minden megéri. Szokták ezt mondani, nem?

A Királyhágón való rövid megállás után felfedeztük Kolozsvárt is, ahol ugyebár egyik legkiemelkedőbb királyunk, Hunyadi Mátyás született. Egyszóval nem hagyhattuk ki, hogy ne tekint-

sük meg a legigazságosabb uralkodónk szülőházát, ami bár egyszerű, fehérre festett ház volt és nem tűnt ki különösen a többi közül, mégis jó érzéssel töltött el minket – és fontos volt –, hogy láthattuk. Bár a képzeletünkben egy giccses és előkelő lakosztályt képzelünk el, ami utólag visszagondolva szürreális lett volna, de, ha királyokról van szó, mindenki nagyban gondolkozik. Aztán boldogan megcsodáltuk a Fő téren lévő hatalmas Mátyás-szobrot, amelyet annak idején a kolozsvári polgármesternek nem sikerült egy csapásra eltüntetnie onnan. Nyakunkat hátra döntve tudtunk csak felnézni rá, olyan óriási. Mellette helyezkedik el Erdély második legnagyobb temploma, a Szent Mihály-templom, amibe szintén belátogattunk. Egy óra szabad időt is kaptunk, ami épp elég volt arra, hogy felfedezzük a város kisebb utcáit és beszerezzünk pár túléléshez szükséges dolgot.

Az első napunk ezzel véget is ért, és már csak pihenni mentünk a szállásunkra, ami egy hangulatos kis hotel volt Tordán. Megvacsoráztunk, aztán pedig elkezdődtek az esti "csapatépítő" programok. Kártyáztunk, zenét hallgattunk – természetesen halkán, a hotel lakóit egyáltalán nem zavaró hangnemben kommunikáltunk, ami egyet jelentett a folyosó egyik végéből a másikba történő halk szóváltásokkal, de éppen ezért mentünk „gyermekbarát” szállodába. Szóval érett gimnazistákhoz méltóan töltöttük el az időnket, viszont nem igazán szottuk még meg eleinte az idegen környezetet, így csak hajnali háromkor sikerült mély álomba esnünk, ami nem is számít annyira későnek.

Másnap a Tordai Sóbányában tettünk egy túrát, itt különféle programokon is részt vettünk, mint például csónakázás a bányatóban és óriáskerekezés. Ezt követően pedig a híres Tordai hasadékhoz utaztunk, ahol mindenki elővette a túlélési ösztöneit, és végigjártuk a kissé sziklás és csuszós turista útvonalat, s éberségünknek és fittségünknek köszönhetően senki sem kötött ki kőházbán. Igaz, irtózatosan melegünk volt és elfáradtunk a végére, de a látkép, ami élénk tárult, teljességgel megérte a sok erőfeszítést! A hat kilométeres „sétánk” után még megálltunk Torda belvárosában. Visszatérve a szállodánkba vacsora után volt egy kis „affér” – ugyanis az egyik osztálytársunk (khm...khm... nem árulom el, ki) elhagyta az iratait a pénztárcájával együtt, másnapra azonban – hosszas telefonálgatások után – az osztályfőnök és a hoteltulajdonos hatékony közreműködésével megoldódott ez a „csekély” probléma. Kicsit mozgalmasabb lett így az utolsó esténk, de a hangulat ugyanolyan élénk volt – és még utoljára elkapott minket az erdélyi életérzés.

Másnap hazaféle a buszon az osztály fele aludt, már zene sem szólt (!!)- szóval látszott, mennyire elfogyott az energiánk a három nap alatt. Utoljára még megálltunk Kőrösfőnél, ahol népi ruhákat és kiegészítőket; eszközöket, szerszámokat árultak a helyiek. Itt még néhányan vásároltak ajándékokat, ezután már csak a határnál álltunk meg.

Ha most megkérdeznék, hogy elmennék-e megint, szerintem mindenki igent mondana, mert nagyon élveztük az egész kirándulást, felszabadultak voltunk és még több élménnyel gazdagodtunk egy osztályként, ami nagyon fontos! Éppen ezért szeretnénk megegyezően megköszönni az osztályfőnökünknek, Pál Andrea tanárnőnek, aki megszervezte ezt az utat nekünk, és Füzeséri Andrea tanárnőnek, hogy ő pedig elkísért minket! Hálásak vagyunk, hogy az utolsó napjaikat a nyárból ránk szánták – és még élvezték is, ha minden igaz. Reméljük lesz még ilyen osztálykirándulásunk a jövőben is!

Májner Melinda 10.C

Dánia – és a kis hableány

2018 februárjában négy napot töltöttünk a Cantemus Gyerekekkel a dán fővárosban, Koppenhágában. A Krúdyból Király Evelin, Szokol Dorina, Téglási Berta és én, Szabó Réka, vettünk részt ezen a kiránduláson.

Két dolog jut eszembe először, ha meghalok a „Dánia” szót: a szőke hajú fiúk és a hideg. Tulajdonképpen, ha az előbbiekkal nem is sikerült túlzott kontaktot teremtenünk, az utóbbiból bőven kivettük a részünket. Ha esni nem is esett, a hőmérséklet bőven fagypont alatt volt, úgyhogy az alatt a négy nap alatt megtanultuk értékelni a hazai téli viszonyokat.

Mivel csupán két koncertünk és egy rádiófelvételünk volt, igazából a legtöbb időnket városnézésre fordíthattuk. A régi építésű barna há-

zak, a rakpart, a viharvert és a forgalomból kivont hajók éles kontrasztban álltak a város technológiai fejlettségével és szociális, ökológiai egységével. Mindent behálóztak a kerékpárutak, s biciklisek tömege járta az utcákat hajnali hattól egészen este kilencig. Nagy, forgalmas és többsávos közutak mellett eldugott, szűk, macskaköves utcácskák bújtak meg, ahol órákon át lehetett cikázni, kóborolni. A város szíve viszont tele volt élénk festésű házacskákkal, amelyek megszínésítették az ott töltött pillanatokat – és a hangulatunkat is jobb kedvre derítették.

Sétahajókáztunk a Nyhavn partján – ez a csatorna Hollandiát juttatta eszünkbe. Aztán felmáztunk a Rundetårn tetejére, ahonnan ráláttunk az egész városra. Templomtornyok sokasága magasodott az épületek felé. A dánok nagy hangsúlyt fektetnek a vallásra, s féltve őrzik hagyományaikat és történelmüket. Mikor kaptunk egy kis szabadidőt, elmentünk a Glyptoteket Múzeumba, ahol francia festők alkotásai és egy egyiptomi kiállítás volt megtekinthető. Percekig álltunk Monet, Manet és Delacroix festményei előtt, és gyönyörködtünk az impresszionizmusban.

És – amivel talán leginkább felkelthetem az érdeklődésüket –, az Andersen kis hableányának szobra, amit természetesen megkerestünk. Spoiler: a lába félig sellőfarok csak, szóval átváltozás közben láthatjuk.

Összességében ez egy kiváló, kultúrában gazdag utazás volt, s az, hogy repülővel mentünk-jöttünk, külön emelte a négy nap hangulatát.

Szabó Réka 11.C

Cseresznyevirágzás Japánban

Japán. Csak ennyi kell, és máris beindul mindenki fantáziája. Rizsföldek; homokos tengerpart; hatalmas, szürke felhőkarcolók; óriási reklámplakátok, rajtuk jellegzetes mangafigurák; neonfény az éjszakában; a felkunkorodott végű háztetők; a japán írásjel (kanji) s a húzott szemű, alacsony, öltönyös emberkék – ez a sokszínűség jellemzi a szigetországot.

A Pro Musica Leánykarral két hetet töltöttünk ott március 28. és április 10. között, s a Krúdyból nem csak én „lógtam” büntudat nélkül az iskolából; velem együtt Endrédi Flóra, Fadel Ájija, Kocsis Anna és Kovács Eszter vett részt ezen az életre szóló utazáson.

Japán négy nagyobb és még 6848 kisebb szigetből tevődik össze. Mi a fő szigetre, Honsúra mentünk, és a keleti part mentén haladva dél felé számos nagyvárosban megálltunk. Először Tokorozawában szálltunk meg, méghozzá japán fogadócsaládoknál. A közös szabadidő alatt ellátogattunk egy japán kertbe és egy virágzó cseresznyefákkal teli parkba. Itt érdemes megjegyeznem, hogy ebben az utazásban az volt a legsodálatosabb, hogy pont szemtanúi lehettünk a messze földön híres „cseresznyevirágzásnak” (japánul: sakura). Ez a csoda csupán két hétig tart, úgyhogy megbecsültük az élményt. Mindent beborítottak a rózsaszín virágszirmok, a levegő pedig már szinte a kábulásig megtelt édes virágillattal.

Tokorozawa után Tokió következett. A fővárosban mintegy tízmillió ember él, az utcák tömve vannak mind japán, mind európai emberekkel. Órákon át utaztunk egyik szálláshelytől a másikig, oly hatalmas ez a város. Ezt nem csak területileg értem, hiszen Tokió tele van felhőkarcolókkal és három-, négyemeletes autókutakkal. Jártunk a nevezetesebb városrészekben, így Asakusában (ahol egy buddhista szentély és egy hosszú vásárlóutca található), Okachimachiban (ez az egyik legnagyobb pi-

ac, ami létezik ezen a Földön) és Akihabarában (az elektronikai eszközeiről híres városnegyedben). A Tokióban töltött négy-öt nap alatt rengetegszer metróztunk és sétáltunk, s mikor leszállt az éj, a város fénybe borult. Millió neon és mozgó reklámképernyő világította meg az utakat, és a távolban pirosas fénybe öltözött a Tokyo Tower, amit az egyik este meg is néztünk. A Tokyo Tower az Eiffel-torony mintájára épült, és aki utánanézi, talán azt mondja, hogy ez csak egy utánzat, de korántsem elhanyagolható az a tény, hogy sokan nem láttuk még az Eiffel-tornyot, és azoknak valószínűleg a japán mása marad az örök favorit, emellett a torony lábánál van egy remek kis palacsintázó, ahol isteni palacsintákat árulnak.

Tokiótól néhány órás buszút vezetett Nagoyába, ahol a borúsabb idő ellenére ellátogattunk a Nagoya várba és a Honmaru palotába. Sajnos Akihito császár nem tartózkodott ott, pedig milyen menő lett volna találkozni vele! Ezután Kyotóba utaztunk, s ott több órát töltöttünk egy bambuszerdővel körbezárt japán kertben. A sakura mellett nyíltak az orgonához hasonló lila virágfák, aranyaszirmú virágok és még számtalan pompázatos és szemet gyönyörködtető tünemény. Ezt követően Oszakába mentünk, ahol megnéztük a Sky Buildinget. Érdeemes utánanézni, mert ez az egyik legkülönösebb épület, amit valaha láttam. Végezetül ellátogattunk Narába, egy hatalmas parkba, ahol a Buddha-szobrokon és a buddhista templomokon kívül sokkal élvezetesebb dolgokban lehetett részünk; kisebb-nagyobb özikék és szarvasok nyüzsgöttek szerte a parkban, és nem félve az emberektől, bátran köröztek a lábunknál ennielől után koldulva. Az első órákban ez szívemengető és izgalmas látvány volt, viszont egy idő után meguntuk, hogy nem tudjuk normálisan megsimogatni egyiküket sem. Vettünk tápot annak reményében, hogy akkor engedik, hogy szeressük őket, de talán sosem tévedtünk ilyen nagyot; az őzek, mint a hangyák, elleptek minket, szemernyi helyet sem hagyva nekünk, és mivel nem bírtak várni a sorukra, egymást lökdösték, és minket harapdáltak. Mondhatom, igencsak felemelő pillanat volt öznyálás nadrágban, csapzott hajjal fölülni a buszra, ami kivitt minket a reptérre.

A sok látnivaló és kirándulás mind felértékelődik a lelkünkben, és néha már el is felejtjük, mi is volt az utazásunk legfontosabb célja. Hiszen nem minden csak játék és szórakozás volt! Számos nagyvárosban adtunk koncertet, és ez alatt azt kell érteni, hogy kétszer negyvenöt-ötven percen át koncentráltunk és énekeltünk, ami eléggé kimerítő feladat, ha jól csinálja az ember. A Cantemusnak már huszonöt éves múltja van Japánban, tehát nem engedhettük meg magunknak a lazítást, hiszen tőlünk mindig a maximumot várják el. Ennek eredményeként két teltház koncertünk is volt, emellett a nagoyai hangversenyünkön CD-felvételt készítették.

Egy ilyen varázslatos, eseménydús és filmbe illő utazás után kissé kiábrándító visszaülni az iskolapadba, de a nehezebb napokat is képesek megszínesíteni ezen élmények. Mert ezek azok, amik igazán számítanak, amelyekből tanulhatunk, melyek szélesítik a látókörünket és ismereteinket, és amelyek meghosszabbítják és bearanyozzák az életünket.

Szabó Réka 11.C

VERSENYEINK

*„Álom: játék, mint az élet...
Néha komolyra fordul a játék.
Az élet is, az álom is.”*

A BÖLCS-ÉSZ krúdysok

A 2017/2018-as tanévben is meghirdették a Pázmány Bölcs-Ész Tanulmányi Versenyt a 11-12. évfolyamos középiskolások számára. Több mint 400 fő regisztrált az egyre népszerűbb versenyre. A magyar irodalmi feladatok megoldására gimnáziumunkból 7 tanuló regisztrált, ebből öten kerültek be a 2. fordulóba is, egy diákunk – Szabó Réka 11.C – pedig bejutott az ország első 10 versenyzője közé! (Mentor-tanár: Pál Andrea)

Szabó Réka 11.C

Kezdetben nem hozott lázba. Számos magyarversenyen vettem részt korábban, és mindegyik ugyanazon sémára épült. Először nem is jelentkeztem, viszont rögtön megbántam, mikor megláttam a feladatlapot. A négy feladat azt a benyomást keltette, hogy a lexikális tudás helyett a kreativitásra és az önálló szöveg- és véleményalkotásra fókuszálnak a versenyszervezők

Mindent összevetve nagyon élveztem a versenyzést, és ajánlom mindenkinek, aki szeretné kipróbálni magát, megmutatni a tehetségét és kreativitását, és aki nem akar sablonosan és saját érzelmeitől mentesen véleményt alkotni.

Kazicsku Máté 11.D

A verseny feladatai lehetőséget adtak a kortárs irodalom megismerésére, s nem annyira lexikális tudásunkat „tesztelték”, hanem kreativitásunk és gondolkodásunk került előtérbe.

Tetszett, hogy a fordulók feladatai egymásra épültek, a kiindulópontot bővítették, illetve más-más oldalról közelítették meg.

Seprenyi Milán 11.D

A három fordulóból álló verseny alatt rengeteg tapasztalatot, élményt szereztem az érdekes, szinte „személyre szabott”, modern irodalmi szemléletet tükröző és közvetítő feladatok megoldásával. Ezek kifejezetten változatosak voltak: költészet-metafora értelmezése és alkotása; Mo-

liere-darab modern színrevitel-tervezete, saját verseskötet összeállítása...

Nagyon élvezetes volt, amikor egy-egy feladatot közösen, fakton megbeszéltünk, s utána jöhetett az önálló munka!

Sziky Netta 11.D

A feladatok megbeszélése közben mindenki fel szabadult, mintegy megszűntek az órai, tantárgyi korlátok, élményszerűvé vált az irodalmi alkotások megközelítése, értelmezése. Sokat lendített ezen a kötetlenségen az induláskor „játszott” asszociációs játékok.

Szűcs Nikolett 11.C

Olyan dolgokon kellett gondolkodnom, amiket még nem is fogalmaztam meg a verseny előtt – például, mit is jelent nekem az,

hogy költészet, milyen metaforával tudnám leginkább érzékeltetni.

Az önálló verses kötet megszerkesztése szintén nagyon izgalmas volt, hiszen „búvárkodni” kellett a XX-XXI. század magyar alkotóinak műveiben – s mindeközben észrevétlenül megszerettem a versolvasást, s nagyon sok – saját! – érzésre, élményre, hangulatra ismerem rá!

A feladatok új, szélesebb rálátást adtak az irodalmi alkotások olvasatához.

Zöldesi Sára 11.C

Nagyszerű közösségépítő szerepet is betöltött ez a verseny életünkben, hiszen mialatt közösen közelítettük meg a feladatokat, többet megismerhettünk egymás gondolatairól, személyiségéről, sőt talán önmagunkhoz is közelebb kerülhettünk...

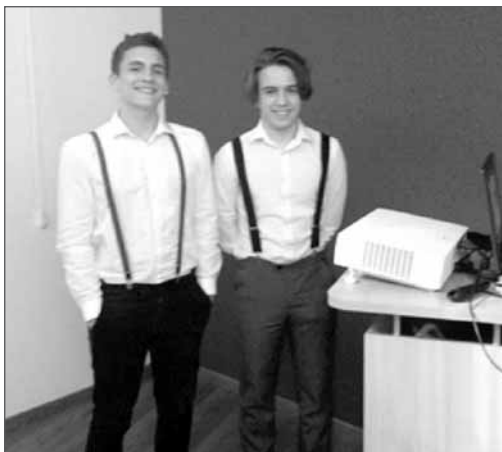
Fizika Mindekinek Verseny

A Bay Zoltán Tudomány- és Technikatörténeti Alapítvány (BZA) és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyesült Innovációs és Tudásközpontja (BME EIT) „Fizika mindenkinek” címmel idén is versenyt hirdetett. A versenyre közösen nevezünk: Balla Dénes (9.D) és én, Zsigó Miklós (10.D); és sokat agyaltunk, mivel is indulhatnánk. Az előadás címe „Fake, vagy nem fake?” lett.

Napjaink reklámjaiban és filmjeiben manapság már akármi megtörténhet. Rengeteg videó kering az interneten ágyúzásról, ugrálásról - vagy akár a Holdon való vezetésről is. Vajon lehetne-e ellenőrizni, hogy mi valódi, és melyik filmnek nincs semmilyen valóságalapja? Hogyan lehet ezt megállapítani? A videó megfigyelésével és a mozgás elemzésével a test vagy személy mozgását részletesen, pontos adatokkal is jellemezhetjük. Ezt összehasonlíthatjuk a valós adatokkal, és megnézzük azokat az adatokat is, amelyek elméletben mutatják, hogy a testnek vagy személynek a valóságban hogyan kellene mozognia. Hogyan lehetséges ez? Ezt több módszerrel közelíthetjük meg. Vannak irreális pályák, és az olyan jelenségek, ahol úgy tűnik, nem érvényesek a fizika törvényei. Mindkét esetben a segítőnk az ingyenes Video TrackerAnalysis lesz. Ezzel a programmal a videó minden pixelét elemezni tudjuk, így beállíthatunk maszkolós adatfelvételt vagy pointpoint számításokat képkockánként. Beállíthatunk rajta mértékegységet, így a koordináta-rendszerben való ábrázolásból igen pontos adatokat nyerhetünk ki akár egy rosszabb minőségű videóból is. Ezeket figyelembe véve – és alap kinematikai számításokat végezve, illetve egy kis gondolkodással – kiszámolhatjuk a sebességét, a jellemző szögértékeket, és a tárgyra vagy a személyre ható erőket is. Nos, ezeket az adatokat figyelembe véve könnyen eldönthetjük, hogy a „gyanús” videónk való-e vagy sem, így megkímélhetjük magunkat a félrevezetésektől – és közben foglalkozhatunk egy kicsit a fizikával is.

Projektünkkel dobogós helyezést értünk el, a végleges eredményt május 15-én tudjuk meg a BME hivatalos díjátadóján.

Zsigó Miklós 10.D

Kisfilmet készítünk!

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma és az Oktatási Hivatal „Középen vagyunk” címmel filmpályázatot hirdetett azzal a céllal, hogy a fiatalok egy jókedvű tevékenységként ismerjék meg a visegrádi 4-ek történelmét, szerepét és fontosságát. A díjátadó 2018. április 27-én volt a Duna Palotában, s a 10.c osztály tagjainak kisfilmje az országos versenyen 2. helyezést ért el.

A Krúdy Gyula Gimnázium 10.C osztályának csapata lelkesen állt neki, hogy a Visegrádi Együttműködés (V-4-ek) történetén keresztül bemutassa a közös kapcsolatok nélkülözhetlenségét. A kisfilm készítése nagy lendülettel indult és sikeresen ért véget. Sok energiát fektettünk bele, és a készítés során mindenkinek volt egy-egy jó ötlete. A rendezés nehéz feladatát Pápai Gréta vállalta magára, a vágó és operatőr szerepét Tóth Márton töltötte be, akiknek sokat köszönhetünk, hiszen nagyszerűen összefogták csapatunkat, és hagyták, hogy mindenki megmutathassa magát. Szerecsénkre sok tehetséges diákkal dolgozhattunk együtt, így nem jelentett gondot az sem, hogy a filmben szereplő saját szerzésű betétdalt saját előadásban mutassuk be. Nagy odafigyeléssel választottuk ki a helyszíneket, díszleteket és a szereplők jelmezét is. Mivel ez volt első közös kisfilmünk, mindenki a maximumot nyújtotta, így gördülékenyen tudtunk együtt dolgozni. A magyarság történelme mindannyiunk számára fontos és meghatározó, ezért is vállaltuk boldogan a feladatot. Nagy öröm volt számunkra, hogy a pályázatot kiírók is értékelték munkánkat, így kisfilmünk bekerült az első három helyezett közé, ami mindannyiunk számára elismerést jelentett.

Nagy izgalommal indultuk a díjkiosztó ünnepségre, amit Budapesten a Duna Palotában rendeztek meg. Először egy állófogadáson vettünk részt, majd később megkezdődött a díjak kiosztása, melyeket a V4 kvízzjátékosok vettek át elsőként. Ezután következett a filmek értékelése. A mi csapatunk „Kéz a kézben” című kisfilmjével a második helyen végzett, ami mérhetetlen örömmel töltött el bennünket. Munkánk elismeréseképpen értékes ajándékok tulajdonosaivá is válhattunk. A díjak átadása után átmentünk a Kamaraterembe, ahol megnézhettük a három nyertes sokszínű, érdekes, de a témát mégis teljesen más szögből megközelítő alkotását. Utána a zsűri tagjaival beszélgettünk, megtudhattuk tőlük, hogy milyen szempontok alapján értékelték, miért nyerte el tetszésüket a mi pályázatunk. A sok jó észrevétel mellett kaptunk építő jellegű kritikákat is.

Fantasztikus élményben volt részünk, amely összekovácsolta kis csapatunkat. A sok munkánknak meglett az eredménye, ez motiválni fog bennünket, hogy a jövőben is részt vegyünk hasonló pályázatokon.

Seregi Aliz 10.C

Vitázó krúdysok

*A Debreceni Egyetem által meghirdetett angol nyelvű vitaversenyen
5. helyezést ért el a Krúdy Gyula Gimnázium csapata.*

Azok a csapatok, akik eljutottak a döntőbe, mindannyian győztesek, hiszen az már önmagában eredmény, hogy idegen nyelven ilyen magas szinten tudnak kutatni, érvelni, vitázni, s ez az a tudás, ami a mindennapi életben is hasznosítható – hangsúlyozta Donald E. Morse professzor, az intézet oktatója.

A csapatunk – Greenwich – a nyíregyházi középdöntő megnyerése után nagy örömmel és hatalmas erővel állt készen az országos döntőre is. Erőnkre szükségünk is volt, hiszen a közösségi gazdaság hasznosságáról kellett vitáznunk, az internetre és okostelefonos alkalmazásra épülő gazdasági tevékenységek előnyei és hátrányai mellett, illetve ellen kellett érvelni. Ahhoz, hogy rendet tegyünk a fejünkben és biztos tudásunk legyen, rengeteg cikket, szakirodalmat olvastunk, valamint videókat néztünk magyarul és angolul is. Vass Mihályné tanárnő nélkül azonban sehol sem lettünk volna, ő folyamatosan segítséget és támaszt biztosított.

Számomra egy óriási lehetőség volt, mert olyan szókinccsel és ismerettel gazdagodtam a felkészülés során, amit semmilyen más verseny nem biztosít. Rengeteget fejlesztett a kreatív és kritikus gondolkodásunkon. Megtanultam megtartani a mértékletességet és azt, hogy hogyan beszéljek és gondolkodjak higgadt fejjel valamint, hogy csak az észérvekkel hassak társaimra. Sokat segített a stressztűrő-képességünkön is, és kipróbálhattuk magunkat abban, hogy éles helyzetben hogyan tudjunk improvizálni és jól előadni. Rengeteg lehetőséget és kaput nyitott számunkra, és jövőre is megpróbáljuk, mert nagyon jól működünk csapatként. Nagyon vicces és felemelő csapatformáló élmény volt.

Dobó Hanna Sára 11.A

A DEbate egy nagyon jó lehetőség volt az angol nyelv gyakorlására és saját magunk kipróbálására, hogy mire is vagyunk képesek egy nem anyanyelvi környezetben. Természetesen a jövőre való tekintettel is sokat profitálhatunk belőle.

Nagy Levente 11.A

Személy szerint én nagyon élveztem a DEbate versenyt. A rengeteg munkát, amit befektettünk a tökéletes szövegbe és tudásba, kamatostul kaptuk vissza! Az újonnan létrejött csapatunk nagyon összekovácsolódott, teljesen egymásra hangolódtunk. Mind a felkészülés, mind a verseny során segítettük egymást.

Az 5. helyezéssel nagyon meg vagyunk elégedve, és büszkék vagyunk magunkra. A DEbate verseny segített nekem abban, hogy még nyíltabb és jobb „szónok” legyek.

Seprényi Kitti 10.C

Rólunk írták...

Fascinating France

Lezajlott az idei angol nyelvű prezentációs verseny a Krúdyban

2017. december 13-án délután zajlott le a Krúdy Gyula Gimnáziumban a városi középiskolásoknak meghirdetett angol nyelvű prezentációs verseny.

Mivel az idei évben francia tematikus napot tervez a Krúdy Gyula Gimnázium, ehhez kapcsolódott a verseny témája is, mely a **Fascinating France** címet viselte.

A versenyen az Arany János, a Kölcsey Ferenc, a Szent Imre, a Vasvári Pál és a Krúdy Gyula Gimnázium diákjai vettek részt. A zsűrizésben Dr. Ajtay-Horváth Magda, Orbán Irén és Vasenszki László segítettek, az eseményt a Krúdy Alapítvány, az Oxford Kiadó és a Szabó Nyelviskola támogatta.

Eredmények:

1. Fehér Anna, Arany János Gimnázium
2. Seprényi Kitti, Krúdy Gyula Gimnázium és Szaploneczay Eufémia, Szent Imre Gimnázium
3. Bucsku Balázs, Szent Imre Gimnázium

(megjelent: <https://www.nyiregyhaza.hu/fascinating-france--lezajlott-az-idei-angol-nyelvu-prezentacios-verseny-a-krudyban-2017-12-14>)

Kommunista Diktatúrák Áldozatainak Emléknapja

Nyíregyházán az Önkormányzat immár nyolcadik alkalommal hirdetett irodalmi pályázatot a Kommunista Diktatúrák Áldozatainak Emléknapja alkalmából, melyre iskolánk több tanulója is pályamunkát nyújtott be. A zsűri értékelése alapján Tóth Szilvia 9.D osztályos tanuló IV. (felkészítő Bányai Zoltán), Czakó Anna 9.B (felkészítő Dr. Czakóné Vark Rita, Hegyiné Zsíros Csilla) pedig III. helyezett lett.

(fényképek: Szarka Lajos - forrás:

<https://www.nyiregyhaza.hu/irodalmi-palyazat-dijazottjai-foto-szarka-lajos-2018-02-23>

Czakó Anna

Porcelánbabák

avagy a történet, amelyet sohasem mondhattam el

Dédnagyamám, „Ardó Lili” emlékére

1934. augusztus 23.

A múlt nyári napsugár melegen futtatta végig utolsó sugarait a lovak patájától porzó földeken. A munkások is elindultak hazafelé, ki-ki ment a saját portájára, hogy családja körében fogyaszt-hassa el kora esti vacsoráját.

Sváner András is így tett, s titokban már alig várta, hogy felesége elé tegye a nyáron már megszokottá vált, mégis minden alkalommal egyre finomabbnak tűnő fehér takarmányrépából készült főzeléket. A földekről ugyanis nehéz lett volna hazamenni ebédelni, így napközben maradt a kenyér hagymával.

Amint átlépte fehérre meszelt, vert falú házának ajtaját, hangos civakodásra lett figyelmes a szobában tartózkodó négy gyerek között. Legkisebb gyermeke, Annuska épp a bátyja nyakába csimpszakodva igyekezett visszaszerezni a hófehér arcú, törekeny porcelánbabát, amelyet a szerencsésebb sorsú gazda gyerektől „örökölt meg”. Ebben a harci feladatban segített neki a legidősebb nővér, Erzsébet – a családban egyszerűen csak Bözsi – is.

András csak mosolygott: ez a csata náluk mindennapos volt. Csak érezzék jól magukat a gyerekek, amíg azok lehetnek. Az akció sikerrel járt: Annuska kezében ismét ott volt a porcelánbaba, s kajánul vigyorgott rá bátyjára, akit édesapja után szintén Andrásnak neveztek, majd megpillantva a földekről hazatérő férfit, a nyakába vetette magát.

– Édesapa! Csakhogy végre itthon van! Andris bátyám már megint elvette tőlünk Lili bárónőt!
– Az apa megjátszott rosszállással csóválta meg a fejét:

– Hát, ez az Andris, hogy miket csinál! Nem lehet, hogy csak játszani akart veletek? Biztos ő akart lenne Lili báróúr! – mondta, mire Annuska elgondolkodott. A fiú a képtelen ötletet hallva közbevágott:

– Még mit nem! Én aztán nem játszom ilyen gyerekes dolgokat! A babázás egyébként is lányoknak való! – fonta össze durcásan karjait. De Annuska sírásra görbülő száját látva inkább meg gondolta magát:

– Hát... talán, mégis én szeretnék lenni Lili báróúr! Engedd meg, Annuska, hogy veletek játsszak én is!

– Nem is tudom – nézett rá kétkedve Annuska –, a múltkor is úgy megszorítottad Lili bárónőt, hogy betört a mellkasa!

– De utána megragasztottam! Ugyanolyan csinos, mint annak előtte! – érvelt a fiú, a kislány pedig engedni látszott, s óvatosan a kezébe adta a porcelánbabát.

– Köszönöm! Ígérem, hogy ezúttal vigyázni fogok rá!

Annuska mosolygott, s boldogan adta össze az újdonsült báróurat Lili kisasszonnyal. A nász-nép a család volt, rögtön a menyegző után pedig megkezdődött az ünnepi vacsora, az isteni takarmányrépa-főzelékkel.

1936. december 17.

– Andris, babázz velem, kérlek! – emelte fel a kissé már megviselt játékot Annuska.

– Édesapának kell segítenem, most nem érek rá, Anna! – tolta el a fiú, majd elsietett.

A kislány szomorúan ült le a földre, s egyedül kezdett el játszani, de hamar rájött, hogy ez nem olyan mókás, mint amikor mindannyian együtt voltak. Hiányoztak neki azok a régi nyári délutánok. Bár megértette, hogy ilyenkor lefoglalja az idősebbeket az iskola, no meg persze a tüzelőfa sem vágja fel magát!

Ő is kivette részét a ház körüli munkákból, már ebédet is tudott főzni – bár abban azért Édesanya segített –, mégis maradt ideje játéokra. Egyszerűen nem bírta megérteni, hogy miként lesz mindenkinek valami halaszthatatlan munkája, amint ő játszani szeretne velük!

– Bözsi! Te ugye babázol velem? – kiáltotta belépő nővérenek.

Erzsébet már éppen szóra nyitotta volna ajkait, hogy elutasítsa az ajánlatot, de meglátva Annuska szemében a reményvesztettséget, meggondolta magát. Elvégre vele is játszott annak idején Mária.

– Hát persze, Annuska, rád mindig tudok időt szakítani! – válaszolta mosolyogva, s hallgatta a boldogan csilingelő hangot, hogy Lili bárónőt éppen merre felé viszi az útja.

Bözsi megtartotta ígéretét: mindig hajlandó volt leülni Annuska mellé, hogy mókás megnyilvánulásaival feldobja az egyhangú napokat, még ha így néha el is késett az iskolából. A két nővér így vált lassacskán elválaszthatatlanná, nekik volt talán a legszorosabb kapcsolatuk egész Vencselőn, s olybá tűnt, semmi sem szakíthatja szét őket.

1944. december 25.

A faluban kidobolták, hogy minden nőnek, aki betöltötte a tizennyolcat, de még nincs harminckettő, s minden férfinak 17-től 45 éves korig az iskola előtt kell gyülekeznie.

Máriát, Andrist és Bözsit elkísérte Annuska is, mert kíváncsi volt, hogy mi lehet annyira fontos, hogy szinte az egész falut odacsődítik. Sok ismerős arcot láttak, köszöntek néhány iskolatársuknak, vagy akiket a földekről ismertek. De nem volt itt mindenki, csak azok, akik német nevet viseltek. Annuska pontosan emlékezett arra a néhány nappal ezelőtti kora délutánra, amikor néhány tisztviselő azzal kopogott be hozzájuk, hogy a családban élők kora felől érdeklődjenek. Még akkor nem tudták, hogy mire kell ez, biztos csak valami ellenőrzés, suttozták a faluban.

A községbíró most hirdeti ki, hogy minden megjelentet elvisznek háromnapos munkára, s másnap korán indulnak. Azt nem mondták meg, hogy hová, csak annyit közöltek, hogy egyheti ételmelet pakoljanak maguknak.

– Miért kéne pont nektek mennetek? Minek van rátok is szükség ahhoz, hogy újjáépítsék az országot, hisz még tart a háború! – nézett testvéreire értetlenül Annuska.

– Három napot kibírunk, utána jövünk vissza! Ne törd a fejed a nagy emberek ostoba ötletein, úgysem találsz bennük értelmet! – csóválta meg fejét Andris, ezzel lezártak tekintve a beszélgetést.

Elbúcsúztak az otthoniaktól, de az állomáson úgy terelték fel őket a marhavagonokba az oroszul beszélő katonák, mintha állatok lennének. Csak, amikor több nap után megérkeztek, derült ki, hogy Ukrajnában vannak.

A három naptól három hónap, majd három év lett. Otthon, a faluban alig lehetett bármit is megtudni azokról, akiket elvittek, egy dologban viszont biztosak voltak az emberek: nem fog mindenki visszatérni, sőt igazán szerencsésnek mondhatja magát az, akit újra láthat a család.

1946. szeptember 21.

Két évvel ezelőtt mindenki – Bözsi is – még úgy gondolta, hogy pár nap múlva újra otthon lesznek, s ismét együtt bolondozhat Annuskával. De miután felrakták őket a vagonokba, már nem volt annyira biztos a dologban. Ukrajnában, egy hónappal később, már elfelejtett hinni. 320 méter mélyen egy szénbányában az embernek már nem sok ideje és ereje marad töprengeni azon, hogy mit hoz majd a jövő. Bözsi még ebben a reménytelenségben is szerencsésnek tartotta magát, hiszen legalább tudta, hogy merre vannak a testvérei. Annak is örült, hogy őt csak a szén fekete pora koszolta össze, nem pedig az orosz katonák mocskos keze.

Mert bizony keringtek a bányában dolgozók között olyan pletykák, hogy néha odaállt egy katonára egy csoport nő közé, s megkérdezte tőlük, hogy ki akar hazamenni. Bözsi szerint bolondok voltak, akik jelentkeztek erre a kérdésre, s úgymond „munkára”, s ez a véleménye minden alkalommal megerősödött benne, amikor egy-egy nő zokogva tántorgott ki a katonák lakhelyéről.

Fájdalmas volt azzal a tudattal létezni, hogy talán nem láthatja többé a családját, a barátait, Annuskát. Minduntalan könny szökött a szemébe, hogy egyedül hagyta a kishúgát. Ó, hol vannak már azok a nyári délutánok, amikor mind a négyen együtt játszottak! Amikor a legnagyobb gondjuk az volt, hogy Andris elvette Annuskától a porcelánbabáját!

Ezek a pillanatok mind megszűntek létezni, s Bözsi nem is kívánta azt, hogy újra megtörténjenek. Egy dolgot szeretett volna, hogy soha ne kelljen látnia maga mellett Annuskát is a szénbánya fullasztó levegőjét szívva, és a soha el nem jövő hazajutásban reménykedve.

1948. február 19.

Bözsi nagyot szippantott a tiszta levegőből, s szomorúan mosolyodott el. Milyen régen is volt, amikor utójára érezte ezt az illatot! Az otthon illatát. Mégis nyugtalan volt, keserű, s hatalmas úr tántorgott a szívében. Semmi nem volt ugyanolyan. A falu kongott az ürességtől, sehol nem volt az a jókedv, ami az emlékeiben élt. Soha nem lesz ugyanolyan az élet, ezt tudta jól, de meg kell próbálnia boldognak lenni, ha csak Annuska kedvéért is. Vajon annyi hosszú év után, nevezheti őt még így? Minden bizonnyal felnőtt azóta, talán már udvarlója is van. Az is lehet, hogy már nem is emlékszik rá. Az eddigi enyhe öröm is szorongásba fulladt, de aztán tett egy lépést, majd még egyet. Lassacskán elérte a családi házat, de szíve összeszorult a látványtól: a mindig majd nagy rendben lévő kert most gázos volt, a kopasz fák pedig csak még sivárabbá tették a képet.

Nyílt az ajtó, s egy idegen asszony jött ki rajta, a kapuhoz sétált, s megállt a kócos lány előtt.

– Mit parancsol? – kérdezte, s hangjából minden kedvesség hiányzott.

– Itt éltem három évvel ezelőtt. Hol van a családom, hol van Annuska? – nézett kétségbeesetten a nőre, a hangja megtört, s már nem volt benne biztos, hogy hallani akarja a választ.

Az asszony szemeiben sajnálat csillant, majd visszasietett a házba, s egy megviselt dobozzal tért vissza, amit Bözsi kezébe adott. A lány remegő ujjakkal emelte fel a doboz tetejét, s abban egy játékot talált koszos rongyokba csavarva.

– Két évvel ezelőtt összegyűjtötték az összes német nevű embert, s elhurcolták őket. Azt hallottam, hogy sokat közülük kivégeztek – mondta az asszony, s nem mert a fiatal nőre nézni.

– Nem maradt itt senki? – suttogta Bözsi.

– Sajnálom.

A lány bólintott, majd hátat fordított, s csak üres tekintettel nézte a porcelánbaba megrepedett, poros arcocskáját. Szeméből egy könnycsepp gördült le, ami aztán a játékra csöppent, csíkot húzva maga után a vékony koszrétegben.

Nem volt itt Annuska, nem volt itt a családja. Felesleges volt annyi éven át reménykednie ab-

ban, hogy újra láthatja őket. De nem fogja feladni! Akkor is megtalálja az ő kishúgát, ha már a testében nem lakozik lélek, ha nem fog többet ránevetni, ha nem fogja őt többet babázni hívni.

Ha kell, akkor át fog törni a kegyetlen katonák sorfalán, ha kell, visszamegy a bányába!

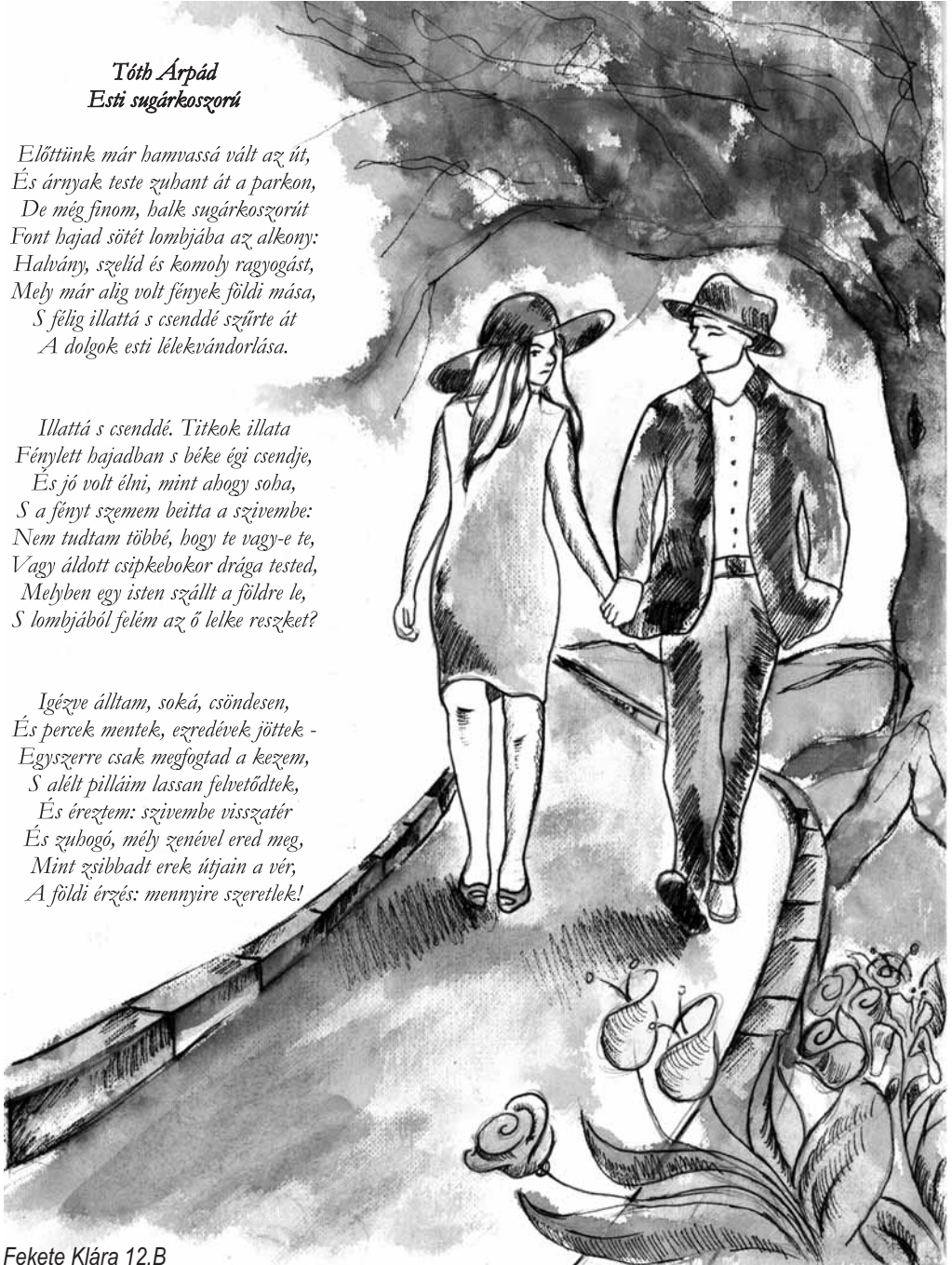
S ha kell, akkor mosolyogni fog a világ felé, ha belül olyanná is válik, akár a porcelánbaba: kongó ürességgel a mellkasában, mely egy összetört, üres szívet takar.

*Tóth Árpád
Esti sugárkoszorú*

*Előttünk már hamvassá vált az út,
És árnyak teste zuhant át a parkon,
De még finom, halk sugárkoszorút
Font bajad sötét lombjába az alkony:
Halvány, szelíd és komoly ragyogást,
Mely már alig volt fények földi mása,
S félig illattá s csendé szűrte át
A dolgok esti lélekvándorlása.*

*Illattá s csenddé. Titkok illata
Fénylett hajadban s béke égi csendje,
És jó volt élni, mint ahogy soba,
S a fényt szemem beitta a szívembe:
Nem tudtam többé, hogy te vagy-e te,
Vagy áldott cipkebokor drága tested,
Melyben egy isten szállt a földre le,
S lombjából felém az ő lelke reszket?*

*Igézve álltam, soká, csöndesen,
És percek mentek, ezredévek jöttek -
Egyszerre csak megfogtad a kezem,
S alélt pilláim lassan felvetődtek,
És éreztem: szívembe visszatér
És zuhogó, mély zenével ered meg,
Mint zszibbadt erek újjain a vér,
A földi érzés: mennyire szeretlek!*

Fekete Klára 12.B

Thália kedvencei lettünk....

Ahogy azt Pál Andrea tanárnő már októberben megjósolta, nekünk, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium diákjainak sikerült megnyernünk a 2017-es, ötödik Thalia kedvence vetélkedőt, amely a Városmajori Művelődési Házban volt 2017. december 13-án.

A bemutatkozást követően mentorunk, Fridrik Noémi segítségével megmutattuk, milyen egy igazi hóhelyzet – egy újságcikkből készített improvizációval; és, hogy milyen is egy kortárs rendezésű Rómeó és Júlia előadás színházi próbája. Jóbarátokat szinkronizáltuk, latin táncot táncoltunk. Nehezen bár, de felismertük híres színészek egybemontírozott arcképeit. Bűvös széken val-lattak minket arról a „bizonyos” szombat estéről; az álom szerepünkért rimáncodtunk a zsűri tag-jainak; ráadásul megtudhattunk rengeteg ismeretlen – és számunkra kiejthetetlen – szó jelentését csapattársunk és vetélytársaink definiálásában mindössze 10 másodperc alatt! Feladataink között olyan is akadt, amikor is a mentoraink figyelmét rafináltan el kellett terelni, de művész embereink kitűnő szakmaisága miatt ez egyik csapatnak sem sikerült... Végül a bíráló bizottság döntése alapján a pontversenyt az első helyen zárva részesültünk a csodálatos ajándékokban.

Köszönjük szépen a felkészítő munkát és a nagy-nagy biztatást Pál Andrea tanárnőnek, a hely-zínen való lelkes szurkolást diáktársainknak, köszönjük a zsűri és a mentorok, de legfőképp Fridrik Noémi munkáját és segítségét! Reméljük, a hatodik Thalia kedvence vetélkedőt is ilyen eredménnyel zárhatjuk majd, és cáfolhatunk rá ismét, hogy a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium tanulói csak a reál tantárgyakban kiemelkedők!

Fehér Anna 12.C

Bani Eszter 9.D

Zombor Márton 11.D

Tanyi Gábor 12.C

Szavalóverseny a Krúdyban

– mert a Krúdy sem csak a TTK-ról szól...

2017. november 22-én rendeztük meg a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium könyvtárában az iskola házi szavalóversenyét, mely remek kikapcsolódás volt ezen a borús, esős délutánon. A helyszín meghitt környezetet biztosított, hogy elmerülhessünk gondolatainkban, belefeledkezhessünk a versekbe.

A rendezvényt Chriszt Gyula intézményvezető úr nyitotta meg egy frappáns, mai fiataloknak szóló verssel. Varró Dániel Email című költeménye rámutatott arra, hogy hétköznapjainkból eltűnnek a rímek, az igényes szófordulatok, kommunikációnk leegyszerűsödik egy rövid tömör információcserére. Lassan-lassan eltűnik a magyar nyelv szépsége, az apró finom részletek, melyeket felváltanak a szlengek, rövidítések, hangulatjelek. Ezért tölt el örömmel mindannyiunkat, hogy iskolánkban 26 tanuló jelentkezett és készült fel erre a nem mindennapi versenyre. A diákok izgatottan várták a pillanatot, hogy a közönség elé álljanak – s volt, aki többszöri nekifutásra tudta előadni a választott költeményt. Ennek ellenére elmondhatjuk, hogy mindenki nagyszerűen teljesített – a nézők és bírák legnagyobb öröme. Az előadott műveket hallgatva egy kisebb időtútagon érezhettük magunkat, hiszen Janus Pannoniustól egészen Radnóti Miklósig minden korszakból választottak verset, sokféle irodalmi műből válogattak a versenyzők. Sok szép, színvonalas, meggyőző előadást hallhattunk!

A szavalóverseny színvonalát tovább emelte, hogy a zsűri elnöke Illyés Péter előadóművész volt, aki nélkül megénkben nem nagyon rendeznek irodalmi eseményt. Illyés Péter a verseny végén elismeréssel jegyezte meg, hogy kezdetben tartott a rendezvény „házi” jellegétől, de kelleme- sen csalódott, az előadások színvonalát pedig a regionális Arany-versenyéhez hasonlította. A zsűri tagjai között tudhattuk iskolánk két elismert magyartanárát is Pál Andrea tanárnő és Gerliczki András tanár úr személyében. A versenyzők értékelése két korcsoportban történt, így a kisebb korosz- tály első helyezetteje Orosz Róbert lett, míg az „idősebbek” közül Zombor Márton szerezte meg az előkelő első helyezést.

Végezetül elmondhatjuk, hogy az esemény szervezőinek és iskolánk tanulóinak köszönhetően remek élményben volt részünk. Nagyszerű kikapcsolódást jelentett számunkra, hogy ezeket a ver- seket ilyen igényes előadásmódban volt részünk meghallgatni.

S, hogy nem csak mi vélekedünk így erről, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy Illyés Péter a rendezvényünk után így írt Facebook-oldalán:

„A versmondás egyfajta igazmondás, és szerencsések azok, akiknek az életében tényezővé vá- lik. Ha verssel élünk, másképpen élünk, ha verset mondunk, más emberek leszünk. Legyünk valami- vel többek, mint amik az unalmas hétköznapiokon a vers nélkül lennénk. Mindenkinek azt a fajta éle- tet kívánom, amely a költeményekkel art igazán teljes!” – Örök érvényű igazság, amit 26 nagyon fel- készült, őszinte, tehetséges, 15-18 éves fiatalember, fiúk és lányok, jelenlétükkel, személyiségükkel bizonyítottak! “A versek morális artest adnak, még akkor is, ha a világban az ököljog győz.” – Az él- ményt, amiben a Krúdy Gyula Gimnáziumban részem volt, leírni nem tudom! Csak annyit: köszö- nöm, fiúk, lányok! Folytatni kell, legyen belőle hagyomány, megvan az alap!”

Seregi Aliz, Tóth Tamás 10.C

Könyvtárhasználati verseny a Krúdyban

– avagy: ilyen az, amikor fenekestül felfordul a könyvtár nyugalma

Október 27-én reggel kilenc órakor hat csapat 18 lelkes tagja kezdte meg a könyvtárhasználati elemekre épülő vetélkedő feladatainak megoldását. Ez azt jelentette, hogy a válaszok megtalálásához bizony fenekestől felforgatták a könyvtárunkat! Az általában megszokott nyugalom és rend nem jellemezte ezt a napot - épp ellenkezőleg! Felforgatott katalógusfiókok, a polcokról tucatnyi könyv az asztalokra kiterítve, sietős keresgélés, harc az idővel...

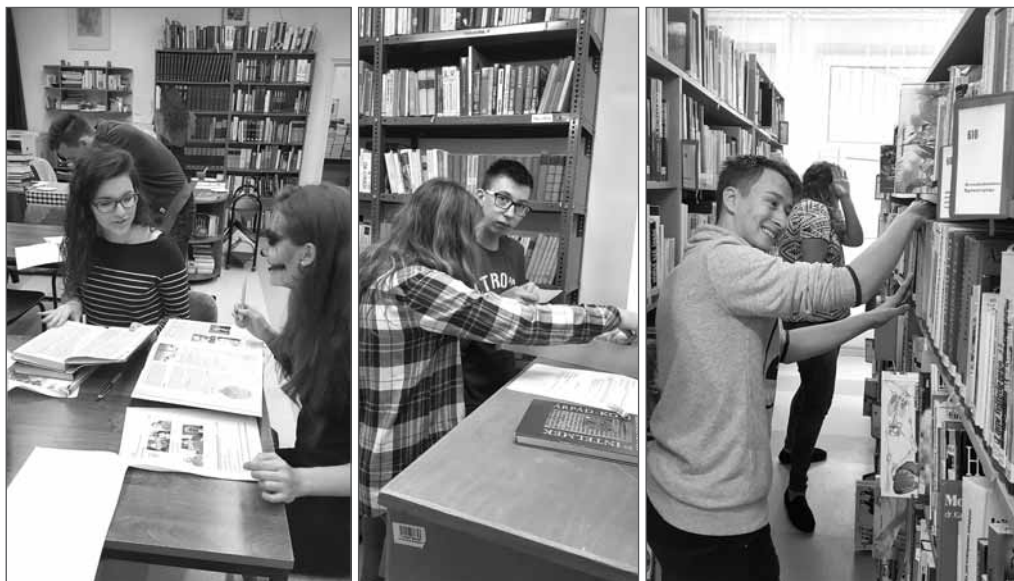
De miről is szól ez a verseny? Verseny ez? Mit jelent pontosan?

Ezekkel a kérdésekkel jelentkeztek idén az érdeklődő új diákjaink a jól hangzó felhívásra. Szencsére itt voltak a tapasztaltabb felsőbb évesek, akik már harmadik éve jönnek vissza, mert alig várják a kihívást. A feladatok a világhíres magyar zseniális gondolkodók, feltalálók, tudósok, utazók, művészek, királyok, hadvezérek, politikusok munkásságára, életére koncentráltak, vagyis ezen a napon a magyar történelem meghatározó alakjaival foglalkoztunk behatóan.

Megtanulták új diákjaink, hogy mit jelent a raktári jelzet, milyen információkat hordoz egy katalógus cédula, hogyan találhatunk meg egy keresett könyvet a könyvtárban, mit jelent az ETO szám, hogyan kell egy dokumentumot tartalmi és formai szempontból bemutatni, miért fontos a Rubikon történelmi folyóirat, mire valók a lexikonok – vagy egyáltalán mit is érdemes keresni bennük, hogyan kereshetünk bármelyik nagy könyvtár online katalógusában. Azt is begyakorolták, hogyan kell gyorsan átolvasni egy folyóirat-cikket, kijegyzetelni a lényegét, majd szóban előadást tartani belőle. A témérdek gyakorlati feladat során mindenki kifejlesztette a maga technikáit az információkeresésre, a könyvtár szakszerű használatára.

Ezekon a feladatokon keresztül megismerkedhettek történelmünk nagy alakjaival, az idősebb generációk által tanult, de diákjaink számára már/még nem igazán ismert, vagy nem tanított, de az elmúlt évszázadok történelmi eseményeit, felfedezéseit nagymértékben befolyásoló magyarokkal. Ők, akik tudásukkal, intelligenciájukkal hozzájárultak az emberiség szellemi és tudományos fejlődéséhez, mindannyian példaértékűek számunkra és a tanítóink lehetnek, ha odafigyelünk fontosságukra.

Jósvainé Harsányi Ágnes
könyvtárostánár

Időutazás képeslapokon

A Nyíregyházi Települési Értéktár által meghirdetett versenyre olyan képeslapokat kellett terveznünk, amelyek a 18-19. századi Nyíregyházát ábrázolják.

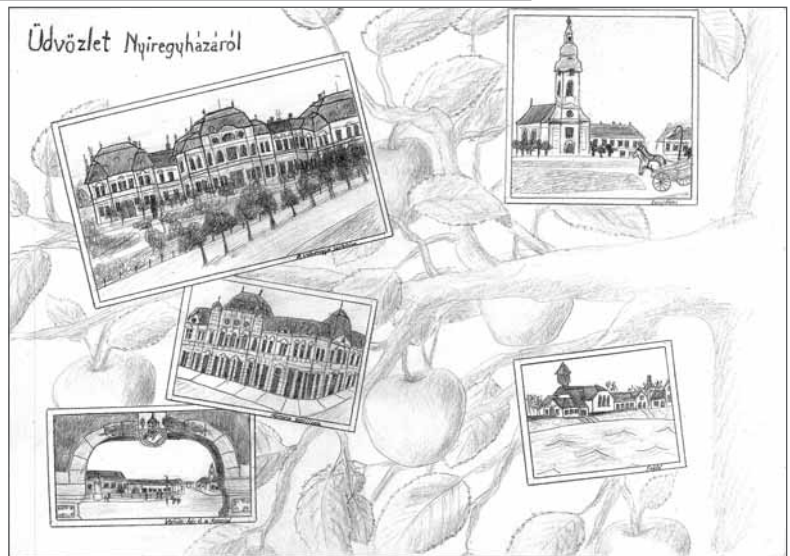
Amikor Bérces Gergely tanár úr megismertetett bennünket a pályázat kiírásával, a téma rögtön elindította a fantáziánkat. Szívesen rajzoltunk azokról az utcákról, amelyeken minden nap járunk, bár nehezítette a feladatot, hogy vissza kellett ugranunk az időben röpke 200 évet. Utána néztünk a város múltjának mind az interneten, mind a könyvekben, úgymond ötvöztük a 19. és a 21. század tudását. Miután megvolt az ötlet, már „csak” a megvalósítás volt hátra. Különböző technikákat használtunk, megjelent a papíron a festék és a ceruza is.

A rászánt idő meghozta az eredményét annak ellenére, hogy középiskolásként már a felnőtt kategóriába soroltak minket. A városházán – ahol a díjátadót tartották – rögtön a saját rajzainkkal ta-

láltuk szemben magunkat, mellette a helyezéssel... (Havasi Panna Flóra I. hely, Szigeti Zsuzsa III. hely)

Reméljük, lesz még lehetőségünk hasonló pályázatokon részt venni!

*Havasi Panna Flóra,
Szigeti Zsuzsa*

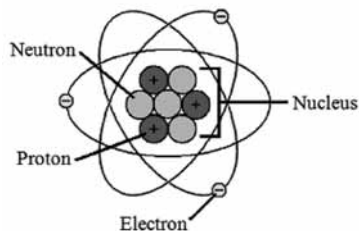
„KRÚDY MŰHELYÉBEN”

TANÁRAINK ÍRTÁK

Némethné Horváth Gabriella

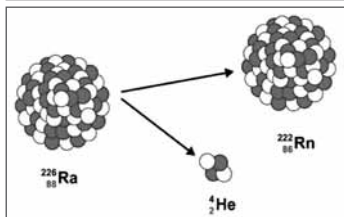
A Curie-házaspár és a radioaktivitás

A Bohr-atommodell szerint a magban koncentráldódik az atom tömege, amely pozitív töltésű protonokból és semleges neutronokból áll. Ezt a magot veszi körül a negatív töltésű elektronok burka. Az elektronok és protonok száma megegyezik és töltésük abszolút értéke azonos. Rendszámunk

nevezzük a protonok számát, tömegszámunk a protonok és neutronok összegét.

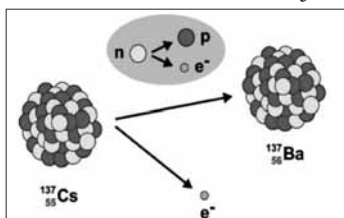
Az izotópok atommagjai időben változáson mehetnek keresztül. Csoportjaik: – stabilak: az atommag szerkezete állandó, – radioaktívak: az izotóp atommagja külső beavatkozás nélkül is bomlik. A bomlás során radioaktív sugárzás képződik. Gyakran a bomlástermékek sem stabilak, így ezek tovább bomolhatnak. Így jönnek létre a bomlási sorok.

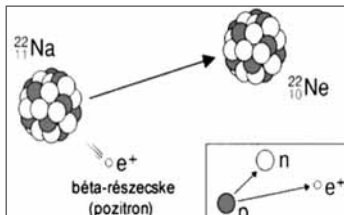
Alfa-bomlás: Alfa-sugárzó izotópokat az ólomnál nagyobb rendszámú elemek között találunk. Az alfa-bomlás során hélium atommagokat bocsátanak ki. A hélium atommag 2 protonból és 2 neutronból áll, így az alfa-bomlás után visszamaradó mag rendszáma kettővel, tömegszáma pedig négyvel csökken. A magból távozó alfa-részecskék sebessége megközelíti a fénysebesség tized részét. Hatótávolságuk normál állapotú levegőben néhány cm vízben; emberi szövetekben csak néhány mikrométer. A bőr felső rétegén az alfa-részecskék nem tudnak áthatolni, ezért az ember számára nem jelentenek veszélyt. Belégzésük, lenyelésük esetén jóval ártalmasabbak. Alfa-sugárzó elemek az urán, a tórium és bomlástermékeik.

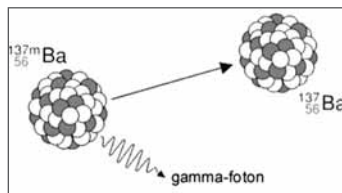
Az alfa-bomlás után visszamaradó mag rendszáma kettővel, tömegszáma pedig négyvel csökken. A magból távozó alfa-részecskék sebessége megközelíti a fénysebesség tized részét. Hatótávolságuk normál állapotú levegőben néhány cm vízben; emberi szövetekben csak néhány mikrométer. A bőr felső rétegén az alfa-részecskék nem tudnak áthatolni, ezért az ember számára nem jelentenek veszélyt. Belégzésük, lenyelésük esetén jóval ártalmasabbak. Alfa-sugárzó elemek az urán, a tórium és bomlástermékeik.

Béta-bomlás: az atommagban egy neutron egy protonná és elektronná, illetve egy proton egy neutronná és pozitronná alakul át. Két típusa van: 1. negatív béta-bomlás: ebben az esetben elektron hagyja el a magot. 2. pozitív béta-bomlás: ebben az esetben pozitron hagyja el a magot. A béta-részecskék a testben nagyobb távolságokat képesek megtenni, mint az alfa-részecskék, ezért egészségkárosodást okozhatnak. Legfontosabb béta-sugárzó: a trícium, a szén-14, a foszfor-32, a stroncium - 90.

Gamma-sugárzás: A gamma-sugárzás mag-átalakulás által keletkezik, amikor a gerjesztett mag kisebb energiaszintre jut, miközben energiaeleslegét gamma-fotonok formájában leadja. A radioaktív izotóp nem alakul át más elemmé, mert töltött részecske kibocsátása nem történik. A gamma-sugárzásnak igen nagy az áthatoló képessége, levegőben akár több száz méter távolságból is károsíthatja az embert. Ilyen kettős sugárzó pl. a jód-131, a kálium-40.

Bomlási sorok: Radioaktív bomlás során az atommag tovább bomlik a stabil állapot eléréséig. Példája az urán-ólom sor.

Radioaktivitás története:

× 1895-ben Röntgen felfedezte a róla elnevezett röntgensugárzást.

× 1896. január 10-én bemutattak egy röntgenfényképet.

× Henri Antoine Becquerel (1852-1908) francia fizikus is kutatni kezdte, hogy milyen kapcsolat lehet a fluoreszcens fény és a röntgensugárzás között.

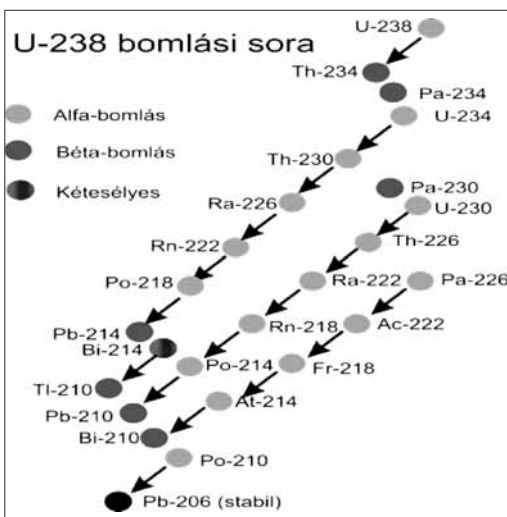
× Kutatásait Marie Sklodowska-Curie folytatta tovább férje, Pierre Curie, és annak testvére segítségével.

× 1898-ban felfedeztek két új kémiai elemet: a polóniumot és a rádiumot.

× A radioaktivitás kifejezést először a Curie házaspár használta 1898-ban.

Marie Curie a világon az egyetlen nő, aki két Nobel-díjat kapott, és az egyedüli tudós, akit kémiai és fizikai Nobel-díjjal is kitüntettek

Marie Curie (lánykori nevén Maria Sklodowska) (1867-1934) lengyel származású francia fizikus és kémikus, a radioaktivitás kutatásában végzett kutatásaival és eredményeivel vált világhírűvé. A párizsi egyetem első női professzora volt, és ő az egyetlen nő, aki kétszer kapott Nobel-díjat. 1903-ban Henri Becquerel és a férje, Pierre Curie társaságában, illetve velük megosztva kapta meg a fizikai Nobel-díjat a radioaktivitás felfedezéséért. Egyéb munkásságáért, elsősorban a rádium és a polónium felfedezéséért, a rádium fémállapotban való előállításáért és vegyületeinek vizsgálataitért 1911-ben kémiai Nobel-díjjal is kitüntették. Ezzel Marie Curie máig az egyetlen tudós, aki megkapta a fizikai és a kémiai Nobel-díjat is.

Maria Skłodowska Lengyelországban, Varsóban született 1867-ben. Apja matematikát és fizikát tanított, gimnáziumi igazgató volt, anyja leánykollégiumot vezetett. Maria a család ötödik gyermeke volt. Édesanyját és legidősebb testvérét korán elveszítette. Maria a varsói leánygimnáziumban érettségizett, majd magántanítóként, illetve nevelőnőként dolgozott különböző helyeken. Egyik nővére, Bronisława, Párizsban tanult az orvostudományi egyetemen, ott is ment férjhez, így meghívta magához Mariát. Beiratkozott a híres Sorbonne egyetemre, ahol matematikát, fizikát és kémiát tanult. 1894-ben matematikából diplomát szerzett. Ebben az évben barátkozott össze Pierre Curie-vel, aki a Sorbonne fizika-kémia tanszékén volt oktató. 1895 júliusában kötöttek házasságot. Marie Curie tudományos körökben egyre ismertebbé vált tudós férje oldalán. 1897-ben megszületett első lányuk, Irène, hét évvel később a másik lányuk is, Ève.

1896-ban Henri Becquerel párizsi professzor felfedezte, hogy egyes uránvegyületek olyan sugarakat bocsátanak ki, melyeknek nagy az áthatoló ereje, és az anyag spontán sugárzásáról van szó. A Curie házaspár érdeklődése hamarosan a radioaktivitás vizsgálata felé fordult. Madame Curie ötlete alapján készítettek egy olyan műszert, mely a radioaktív sugárzás mérésére szolgált. Kiderült, hogy az uránnál jóval erősebben sugároz az uránszurokérc, ami azt jelenthette, hogy ott egy másfajta elem van jelen. Több tonna érc feldolgozásával sikerült kiválasztaniuk nem egy, hanem két új radioaktív elemet is. 1898 júliusában a polónium, decemberében a rádium felfedezését publikálták. 1897-ben Marie Curie felfedezte, hogy a tórium is radioaktív.

Pierre Curiet 1906 áprilisában egy lovaskocsi az utcán halálra gázolta. A családi tragédia mély nyomokat hagyott Marie lelkivilágában, de makacs szívóssággal tovább folytatta kutatásait. A sorbonne-i egyetemen a fizikaprofesszori állás mellett a kutatólaboratórium vezetését is megkapta. Munkájának további nemzetközi elismerése nem váratott sokáig: 1911-ben a Svéd Királyi Tudományos Akadémia neki ítélte az 1911-es évi Kémiai Nobel-díjat. Ez az elismerés többek között azt is eredményezte, hogy a francia kormány létrehozta a Rádium Intézetet, a későbbi Curie Intézetet (Institut Curie). Itt nagy intenzitással indultak meg a rádium további fizikai és kémiai tulajdonságainak, valamint élettani hatásainak a vizsgálatai. Kirajzolódtak azok az elvek is, melyek alapján a radioaktivitást később alkalmazni lehetett az orvostudományban.

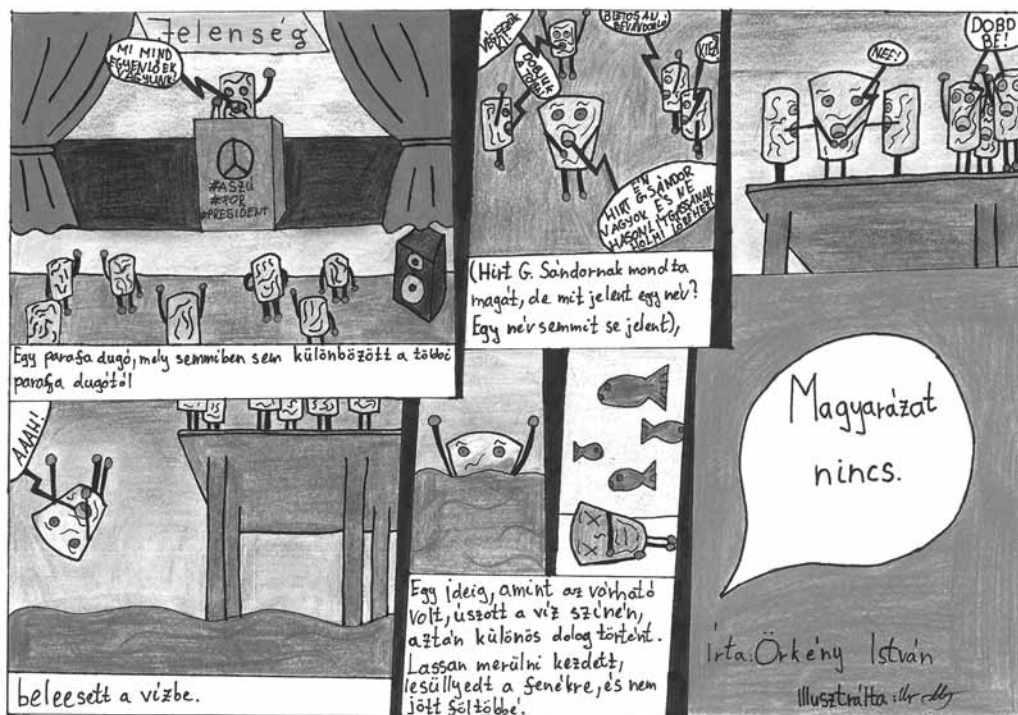
A Curie-házaspárnak sejtelve sem volt arról, hogy az általuk tanulmányozott radioaktív sugárzás mennyire roncsoló hatású az élő szervezetre. Marie Curie 1934-ben egy franciaországi szanatóriumban csontvelőrák következtében elhunyt. Idősebb lánya, Irène Joliot-Curie és veje, Frédéric Joliot-Curie ugyancsak e furcsa sugárzást vizsgálták, amikor felfedezték a mesterséges radioaktivitást. 1935-ben kémiai Nobel-díjat kaptak azért a felfedezéséért.

Marie Curie tudományos tevékenységének legújabb elismeréseként az Egyesült Nemzetek Szervezete a 2011-es évet a Kémia Nemzetközi Évének nyilvánította. Ebben az évben az egész világon a kémia tudományt népszerűsítik, nemcsak a kémia történetét, hanem eredményeinek jelenlegi alkalmazását és távlatait is bemutatják.

Radioaktivitás felhasználása

- * Betegségek megállapítása: a 131-es tömegszámú jódizotóp (pajzsmirigy vizsgálata) vagy a 24-es tömegszámú nátriumizotóp segítségével.
- * Rákos megbetegedések gyógyítására 60-as tömegszámú kobalt izotópot használnak. (gamma-sugárzással pusztítják el a rosszindulatú daganatokat)
- * A kobalt-60 izotóp segítségével ellenőrzik acélszerkezetek hegesztéseit.
- * Műanyag, papír és fémlapok előállításánál radioaktív izotópok segítségével szabályozzák a vastagságot.
- * Sejtpusztító hatását használják fel az élelmiszeriparban.
- * Geológiai kormeghatározás: A kőzetek korára az urán és stabil végső izotópja, az ólom tömegarányából lehet következtetni az urán felezési idejének ismeretében → a földkéreg 4,5 milliárd évvel ezelőtt szilárdult meg.
- * Radiokarbon kormeghatározás: régészeti leletek korának meghatározására → radioaktív ^{14}C -izotópot használnak.
- * Az atomreaktorban maghasadás által termelt hő → vízből gőz jön létre → ami hajtja a turbinákat.
- * A turbinák generátorokat működtetnek → melyek elektromos áramot állítanak elő.
- * A fűtőanyag valamennyi reaktorban: urán.
- * Ma a világ villamosenergia-termelésének kb. 20%-a származik atomerőművekből.
- * Magyarország villamosenergia-termelésének 50%-át a Paksi Atomerőmű adja.

Úr Attila 9.A

Mihályi Levente

A nők a modern francia irodalomban

Cherchez la femme!

A nő a francia irodalomban és festészetben

Közismert, hogy a franciák büszkék „szerelmi tudományukra”. Ez a „tudomány” pedig a legtisztább érzelmektől a gáláns flörtölésig (ezek francia eredetű szavak!), a pajzán játékosságtól a rafinált szexualitásig, a csábítás művészetétől a legképtelenebb perverzitásig, a szenvedélyes rajongástól a tragikus érzékiségig terjed. Mondhatni: ahogy a szerelmet ma ismerjük, azt a franciák tették olyanná, amilyen; ők találták ki színei jó részét. (Jellemző egyébként, hogy a Szexualitás történetét is egy francia filozófus-történész, Michel Foucault írta meg az 1970-es években.)

Toulouse-Lautrec: A csók

A modern nő alakja is elképzelhetetlen a franciák nélkül: ők teremtették meg és terjesztették el nemcsak a modern értelemben vett divatot, nemcsak a dekoltázst, a ridikült, a zsabót, a boát, az elegáns kosztümöt és a bizsut, nemcsak a neszeszert, a manikűrt, a rúzszt, a parfümöt, a tupírt és a melírt, de a női magazinok és divatlapok divatját is. (A 18. században Madame de Pompadour, Jeanne duBarry, majd Marie Antoinette császárnő, később Napóleon és felesége,

Juliette, Madame Récamier, a 20. században Coco Chanel, Celin Dior és Yves Saint-Laurent neve fémjelzi, hogy a francia ízlés hatalma megkérdőjelezhetetlen a női öltözködésben.) És náluk jelent meg elsőként több nőtípus is, például a harcos szüzé (Jeanne d'Arc karakterében), a művelt szerető (Madame Pompadour), a szexuálisan is független asszonyé (George Sand), a társadalmilag elfogadott kurtizáné (Párizs régóta híres volt bordélyházairól), és jóval később azé a modern nőé is, aki a férfi számára tökéletesen érthetetlen, felfoghatatlan, mégis mély érzésű, autonóm, és cseppet sem törődik mások ítéleteivel.

A női jogokról is Franciaországban írtak először: Olympe de Gouges, 1791-ben, a „Női jogok nyilatkozatát”, miután a nők a nagy forradalomban jelentős részt vállaltak, politikailag mégis háttérbe szorultak (így kezdődött: „Nő, ébredj fel, az ész vészharangja zúg az egész univerzumban, fedezd fel jogaidat!”). A jakobinusok ki is végezték. Férfiként is egy francia beszélt először erről a parlament felsőházában: Victor Hugo, a híres író és költő, 1845-ben. És természetesen az sem véletlen, hogy a feminizmus előfutárainak számító szüffrazsett-mozgalmak neve is francia...

De térjük át az irodalomra! Mire a korai modern irányzatok megindultak, a franciáknak már igen gazdag hagyományaik voltak a szerelmi irodalomban: a fabliau-k vérbő

Privat-Livemont (cím nélkül)

Privat-Livemont: A hullám

és sikamlós népmeséi, a trubadúr líra finom utalásai, Navarrai Margit roppant elegáns, olykor mégis füledten erotikus stílusa, Villon szókimondása, Rabelais harsány életszeretete, La Fontaine pajzansága, Molière csípős iróniája, de Sade márkí (akiről a szadizmus a nevét kapta) hátborzongató perverzija, Choderlos de Laclos buja nagyvilágisága és finom érzelmessége, Rousseau gyengédsége és érzékenysége, Stendhal szenvedélyessége és mély tudása a női lélekről – hogy csak az ismertebbeket említsem – mind nyomot hagytak azon, ahogy a franciák a szerelmet megélik és a nőt látják.

A nő ugyanis mindig megfejthetetlen és a romantika szemérmessége és idealizálása után a korai modern irodalomban különösen azzá vált.

1857-ben két botrányos mű jelent meg Párizsban: Charles Baudelaire verseskötete, *A romlás virágai*, valamint Gustave Flaubert regénye, a *Bovaryné*; az egyik a szimbolizmus, a másik a naturalizmus stílusirányzatának megindítója. Mindkettőnek központi témája lett a nő, akit mindig sajátosan és gyakran ambivalensen ábrázoltak, ezerarcú talányként: szépséges démonként, de idegbeteg hisztérikaként is; erős akaratú, önálló lényként, önmaga sorsának alakítójaként, ugyanakkor madonnaként is; ösztönös testként, önfeláldozó mártírként vagy számító, szeszélyes, önző dögként; az emberiség szülőanyjaként, apácaként és prostituáltként, állatként és gyermekként. Hol így, hol úgy, hol egyszerre több mindenként. Egyszer melankolikus, máskor passzív, ismét máskor oltalomra szorul, de lehet zsarnok vagy egyszerűen a férfi úrnője is; erotikus birtoktárgy vagy ragadozó, akinek szenvedélye veszélyes és pusztító (mintha „halálos csók” fakadna mosolygó ajkaiból). (Ebben a korban a nemi betegségek járványszerűen terjedtek, ami nem is csoda, hiszen széles körben általánossá vált a szexuális szabadosság.)

Gustave Flaubert: *Bovaryné* – egy házasságtörő asszony a főszereplője, akit hol kívülről, az elbeszélő szemszögéből, hol belülről, a saját tudatából látunk. Fiatalon feleségül veszi egy szerencsétlen, ügyefogyott, vidéki orvos, és ő szép lassan megtanul kegyetlenül uralkodni a férfin, lenézni és gyűlölni őt, becsapni és adósságokba verni. Önző és kegyetlen, mert vágya a szeretetre és a kalandra örökké kielégítetlen, de a regény világán belül megértjük a viselkedését, személyiségének eltorzulását, a „bűneit” és öngyilkosságát.

Emile Zola: *Nana* (1880) – egy lányról szól, aki fiatalon egy főszerepet kap a Variétés színpadán. Zajos sikert arat, és egész Párizs a lábai előtt hever. Ennek hatására „a jó természetű gyermekben feltűnt a nő...”, megnyitva a kaput a vágy ismeretlen világa előtt. Nana még mindig mosolygott, de egy férfifaló gyilkos mosolyával.” Tolonganak érte a város gazdag nemesei, és a könnyűvérű Nanából luxusprostituált lesz. Habzsolja az életet, és közben sznobbá válik. A férfiak lassacskán elfordulnak tőle, Nana eladósodik, ráadásul elkapja a himlőt, mely gyorsan elragadja. Voltaképp lelkileg hamarabb és lassabban pusztul el abban az erkölcsi fertőben, ami környezetéből és természetéből egyaránt táplálkozik, mint testileg.

S hogy a szimbolizmus költészete mi újat hoz a nőkről kialakult képben, arról jobb, ha maguk a versek beszélnek:

Georges Braque: Nőalak

Charles Baudelaire: Egy pogány imája

Óh ne halkítsad lángod éjre,
hevítsd fel zsisbatagszivem,
Gyönyör! te lelkek kínja, kéje:
Exaudi, diva! supplicem.
Légben eloszló istenasszony,
láng, amely pincékben lobog,
kínomon kényed irtalmazzon,
kinek ércdallal áldozok.
Gyönyör! légy úrnóm, mindig ébren,
húsból és bársonyból csinált
álarcot ölt, sziréni vértet.
Vagy a formátlan bor ködében
nehézkés álmodat kínálj,
Gyönyör! te rugányos kísértet!

Paul Verlaine: Álmodom egy nőről

Álmodom egy nőről, akit nem ismerek,
forró és különös, áldott, nagy Látomás,
aki sohasem egy s aki sohase más,
aki engem megért, aki engem szeret.

Mert ő megért. Neki, ó jaj, csupán neki
bús, áttetsző szívem többé már nem talány,
sápadt homlokomnak verejték-patakán
frissítve omlanak az ő szent könnyei.

Barna, szőke, vörös? Ó, nem tudom, én nem.
A neve? Emlékszem: lágyan zendül, mélyen,
mint kedveseinké ott lenn, a sírba, lenn.

Nézése hallgatag szobrokénak mása,
szava messziről jön, komoly, bús, fénytelen:
mint elnémult drága szavak suhanása.

Arthur Rimbaud: Az első este

A fotelban ült, negligzsében,
s az ablakhoz kaján fejek,
nagy fák dugdosták indiszkrétén
egész közel a szemüket.

Félmeztelen helyezkedett el
s összekulcsolta a kezét.
Kis lába fázós élvezettel
nyúlt a földre, s szép volt, de szép.

Néztem, hogy röpdös a hajában
egy kis sárga sugár vidám
pillangóként s a mosolyában
s a keblén: légy a rózsafán.

Megcsókoltam finom bokáit.
Ő fölényesen kacagott;
hangja úgy trillázott, sokáig,
mint eltört üvegdarabok.

A kis láb ijedten huzódott
az ing alá: „No, ne bomolj!”
Ha megbocsátotta a csókot,
a gyönyökacaj se volt komoly.

Szeme hogy dobogott szegényke,
amikor lezárta a szám!
Ő kényeskedve húzta félre
a fejét: „Ez sok, igazán!

Úgy látszik, jó lesz tudnod, úrfi...”
De csók következett megint,
s ő nem bírt többé haragudni
s nevetett, most már szív szerint...

Fotelemben ült, negligzsében,
s az ablakhoz kaján fejek,
nagy fák dugdosták indiszkrétén
közelre sóvár szemüket.

Guillome Appolinaire: Kikericssek

Most mérget hajt a rét s virágzik késő őszi
Legelget a tehén
S lassan megmérgeződik
Kikericssek virítanak kékek és lilák
Álmos szemed olyan mint itt ez a virág.
Mint szirmuk fodra kéklő s kék akár ez ősz itt
S szemedtől életem lassan megmérgeződik.

Egy farka kisdiák a rétre fut s rivall
Lebernyegük röpül és zeng a harmonikadal
S letépik a virágot mely anya és leány is
És színe mint szemhéjadé s oly félve rebben már is

Mint rebben a virág ha szélben térdepel
A csordás csöndesen halk hangon énekel
Míg bóg a sok tehén s elhagyja gőzölögve
E halni készülő rétet mindörökre.

Paul Éluard Aszerető

Lhunyt szemem pilláján ott remeg,
hajfürtje fürtjeim között,
keze kezemhez oly hasonló,
szeme színe szemem színéhez,
az árnyékomban úgy merül el,
akár egy kő az égi mélyben.

A szeme folyton rám ragyog
s nem hagy aludni engem,
oly fényes álma is, hogy sápatag
és párologva száll a nap;
nevetett, majd a bánat súlya nyom,
beszéltet is, pedig nincsen mit mondanom.

Monaco

A Monacói Hercegség a Földközi-tenger egyik páratlan ékszerdobozza, amely a kedvező földrajzi adottságokat kihasználva önálló várossállamként működik. Területe 1,93 km² (Nyíregyháza 274,5 km²), hossza 3km, szélessége 500m, lakói többségében olaszok, franciák, de a világ minden részéről érkeznek ide emberek, jelenleg 39000 fő a lakosság száma. Hivatalos nyelv a francia, fizető eszköz az euro.

Monaco részletes történelme csak a XIII. századtól ismert. 1215. június 10. jelzi a jövőbeli Hercegség megszületését. Ezen a napon a genovai ghibellinek vezetésével – akik már akkor felismerték a monacói szikla stratégiai fontosságát, és tudatában voltak a kikötő előnyeivel – letelepedtek a területen, és elkezdték építeni az erődöt, melynek alapjain nyugszik a mai Hercegi Palota.

1296-ban a Grimaldi családot száműzték Genovából. A család egy kis hadsereggel portyázott a vidéken, és 1297. január 8-án Lanfranco (François) Grimaldi (becenevén a „Ravasz”) vezetésével, ferences rendi szerzeteseknek öltözve, csellel bevették Monaco erődjét. Ez volt az első esemény, ami a Grimaldi névhez fűződik. Ennek emléke megjelenik a Grimaldi **címerben**, a két oldalon álló szerzetes képében. A Grimaldik elvesztették az uralmat a monacói terület felett, és csak 30 év

múlva tértek vissza oda. 1331. szeptember 12-én Carlo Grimaldi elfoglalta a monacói sziklát. A történészek őt tartják a Hercegség alapítójának.

Monaco egyik legjelentősebb uralkodója II. Honoré volt, aki trónra lépésével egyidőben szövetséget kötött Franciaországgal. Monaco 1612-ben vált Hercegséggé, amikor II. Honoré felvette a hercegi címet. 1641-ben a francia király megállapodást kötött II. Honoréval, miszerint Franciaország védelmet biztosít Monacónak. Ez a megállapodás megerősítette a Hercegség szuverenitását, elismerte függetlenségét, és támogatta jogait és kiváltságait. Ekkoriban a Hercegség területén jólétben éltek az emberek annak ellenére, hogy nem volt kiaknázható erőforrásuk a helyszüke miatt. A tengeri kereskedésből és a kikötői adókból szépen virágzott a gazdaság. A herceg rangjainak és címeinek köszönhetően nagy bevételre tett szert. A francia forradalom kitörésével és az 1789. augusztus 4-én elfogadott nyilatkozattal – amely eltörölte a feudális jogokat – a Hercegség szinte minden bevétele elesett. 1861-ben a második franciamonacói szerződés értelmében a Hercegség ismét független lett, cserébe területei nagy részét eladta Franciaországnak, így huszadára (!!)

csökkent. A területek elvesztésével a bevételek is csökkentek, ezért III. Charles és anyja, Caroline, kitalálták, hogy egy játékházat alapítanak. A megépült Casino egyre inkább vonzotta a befektetőket, luxushotelek és gyönyörű épületek sora nőtt ki a földből a környéken. Ezt a negyedet 1866-ban, III. Charles tiszteletére Monte Carlo-nak nevezték el. III. Charles 1889-ben halt meg. És egy pezsgő életű Monacót hagyott maga után.

Az ország első alkotmánya 1911-ben született, I. Albert uralkodása idején. Ekkor csorbultak a hercegi jogok, és a Hercegség államformája is alkotmányos monarchia lett. III. Rainer idején vált a Hercegség a maihoz hasonló jóléti állammá. Gazdaságilag független, és a pénzügyi és üzleti élet központjává válik, ezzel egy időben a luxus-turisztika célpontjává válik. Ennek a fejlődésnek a mozgató rugója az újonnan bevezetett kedvező adózási rendszer volt. Uralkodása alatt új francia-monacói szerződést kötnek, amelynek értelmében, ha nincs trónörökös, a Hercegség akkor is önálló Hercegség marad.

ban. 2010-ben megnősült, és egy dél-afrikai úszónőt vett feleségül. A házasságból két gyermek született, egy fiú és egy lány, ezen kívül van még két, házasságon kívül született, idősebb gyermeke is.

Monaco jelenlegi gazdagságát a kedvező adótörvényeknek köszönheti, ugyanis a monacói lakosoknak nem kell személyi jövedelemadót fizetniük, illetve a társasági adó is lényegesen alacsonyabb, mint a világ többi országában. Ahhoz, hogy ezeket a kedvezményeket valaki megkaphassa, a következő feltételeknek kell megfelelnie:

- öt évig itt kell élnie, és évi 90 napnál többet nem tölthet előző lakhelyén
- saját vagy bérelt ingatlannal kell rendelkeznie Monacóban, és érvényes fogyasztott villany-számlát kell tudni felmutatni minden hónapban. (Ezt sokan úgy oldják meg, hogy automata villanykapcsolókat szereltesznek be a lakásukba.)
- egy adott négyzetméterű lakásban csak meghatározott számban lehetnek bejelentkezve.
- egy monacói bankban 500000 eurós bankszámlát kell nyitni az illetőnek

A feltételek ellenére sokan élnek itt, nem véletlenül, ugyanis a gazdag és híres emberek nyugodt körülmények között élhetnek. Nincsenek paparazzik, nagy a közbiztonság, sok a kamera, sok a rendőr, ennek következtében évi néhány lopáson kívül más bűncselekményt nem is követnek el.

A világ vagyonos emberei előszeretettel használják ki a lehetőséget a kedvező adózásra, aminek az lett a következménye, hogy jelenleg közel 2000 dollármilliomos és 50 milliárdos is monacói lakosnak mondhatja magát. A gazdag emberek megjelenésével az ingatlan árak jelentősen emelkedtek, jelenleg egy átlag 15m²-es ingatlan ára 253 millió forintba kerül, de itt található a világ legdrágább ingatlana is, amely egy 3300m²-es luxus apartman, ami 1 milliárd forintért vásárolható meg. A magas ingatlanárak ellenére is egyre több és több gazdag ember érkezik, és szeretne itt letelepedni, így Monaco jelenlegi legnagyobb problémája, hogyan lehet még ezen a kis he-

III. Rainier monacói herceg 1956-ban feleségül vette a híres hollywoodi színésznőt, Grace Kellyt, és ez lett az első olyan esemény, amelyet élőben közvetítettek tévék az európai és az amerikai kontinensen is. A házasságból három gyermek született, közöttük a jelenlegi uralkodó, II. Albert herceg. Ő fiatal korában politológiát és közgazdaságtant tanult az USA-ban, később pedig bölcsész diplomát is szerzett. Sokáig nagyvilági életet élt, és a sportok nagy kedvelője. Őt téli olimpián képviselte a Hercegséget sportolóként, bob versenyszám-

lyen további lakásokat kialakítani. Mivel területének 100%-os a kihasználtsága, ezért a tenger felé kezdenek el terjeszkedni, és a tenger feltöltésével növelik a Hercegség területét. Ez nem új keletű dolog, ugyanis 1965-ben már egy 15 foci pályára méretű területet foglaltak el a tengertől és építettek be. A jelenlegi projekt közel 2 milliárd dollárba kerül, de bőven megtérül a befektetés, mert a területen kialakítandó luxus apartmanok jóval 100000 dollár/m² áron kerülnek majd eladásra.

Aki turistaként érkezik Monacóba, jó ha tudja, hogy 15000 forint/nap értékű euróval kell rendelkeznie, amit a rendőrök akár ellenőrizhetnek is. A turisták nagy része vonattal, autóbusszal vagy autóval érkezik. A hely hiány miatt a Monacón áthaladó vonatok a felszín alatt közlekednek, és az állomás is ott található. A busszal és autóval érkezőket 15000 kamerával megfigyelt parkoló várja, amelynek többsége a 33 fedett parkolóház valamelyikében található. Aki a parkolási díjak miatt aggódik, nem kell félnie: a hercegség egész területén 1 euró/óra parkolási díjat kell fizetni, amely a többi nagyvárosban tapasztalható díjakhoz képest kedvezőnek mondható. Azok a turisták, akik hajóval szeretnének ide jönni, a kikötőben találhatnak helyet hajóiknak. Bár ha szuperjachtokkal (120m hosszabb) érkeznek, akkor a kikötői díj egy kicsit borsosabb: 330000 Ft/nap.

A nézelődők kényelmét szolgálja a város területén található 7 db lift és 40 db mozgólépcső, ami a magasabb térszínnek leküzdését segíti.

Az ide érkezőknek érdemes időt szentelnie a következő látnivalókra. A *Hercegi Palota* – ahol a hercegi pár él – egy része nyitva áll a látogatók előtt, és turistacsalogató látványosság a palota előtti téren zajló díszőrsérváltás is. Érdemes ellátogatni az *Óceánográfiai Múzeumba* is, ahol közel 40000 halfajt láthatnak a hatalmas akváriumokban. Aki a modern művészeteket szereti, vagy Monacó történelméről szeretne többet megtudni, annak a *Monacói Nemzeti Múzeumba* kell ellátogatnia. Ezen kívül az operarajongók a híres *Operába* is ellátogathatnak, ahol minden évben a legsikeresebb darabokat adják elő híres előadók meghívásával. Aki pedig a szerencséjét szeretné kipróbálni – és már elmúlt 18 éves –, valamint megfelelő ruházattal rendelkezik, akkor meglátogathatja *Monte Carlói Nagy Kaszinót*. Aki több napot szeretne eltölteni a városban, akár a hercegség legpatinásabb szállodájában is megszállhat: a Hotel de Paris-ban (bár a szállásköltség „kicsit” magasabb a megszokottnál – 2fő/éj 450000 Ft).

Sportrajongók ezrei is rendszeresen jönnek vissza a városba, ugyanis évről évre rangos versenyeket rendeznek a hercegségben. Ilyenek például az autósport kedvelőinek a Monte Carlo rally, és a város legnagyobb eseménye is a Forma 1-es futam; de rendeznek még itt rangos teniszversenyt, úszóversenyt, golfversenyt és – természetesen – pókversenyeken is megméretik tudásukat a profi játékosok.

Aki kedvet kapott, látogasson el egy két napra ebbe a csodálatos mini államba, és élvezze a luxus eme látványos kirakatát.

Abszint: a Zöld Tündér

„Üdv, zöld likőr, orgiák Istenasszonya! Oly sokszor adtál mámort vöröslő ajkamhoz érve, s a rosszat elfeledteted. Nem egy óriást láttam elsápadni karjaid szorításában! Üdv, Halál nővére! Hozzatok abszintot, hadd nyeljük nagy kortyokban!” – Az abszint a hagyomány szerint a francia szimbolisták kultikus itala, imádata azonban mélyen a romantika korába nyúlik. Alfred de Musset fent idézett ódája már együtt láttatja mindazt, amit e démonizált párlat jelképez: ragyogás és sötétség, mámor és letargia, mennyország és pokol.

Az abszint házilag is könnyen elkészíthető, receptje egyszerű: angelikagyökér, ánizs, fehér üröm, édeskömény, esetleg izsóp és koriander alkoholos kivonata. Szép zöld színét a friss növények adják, a magas alkoholtartalom (80 fok) azért nélkülözhetetlen, hogy az illóolajok ki ne csapódjanak az oldatból. Vízrel hígítva isszák, lyukacsos abszintkanálból kockacukrot áztatva a keserű italhoz. A „cseh módszer” szerint a kockacukorra nem vizet, hanem abszintot öntenek, majd meggyújtják. A karamellizált cukor, a hő hatására párolgó szesz („*hajtson szentlélek vagy a korcsma gőze*” – Ady) párosulva a fehér üröm enyhe idegbénító hatásával könnyen a pusztítás démonává teheti az egyébként üdezőld, áttetsző nedűt.

Az italt fő összetevőjéről, a fehér ürömről nevezték el (Artemisia absinthium). A latin név Artemisz istennő ajándékának, keserű (absithium) gyógynövénynek nevezi. Artemisz nemcsak a vadász, az erdők szűz istennője, de a szülő nők védelmezője is (a mítosz szerint egynapos újszülöttként segített anyjának világra hoznia ikertesvérét, Apollónt), gyógyfüve így azoknak is javára szolgál. Az ókorban és a középkorban a fehér üröm szinte egyetemes hatású gyógynövénynek számított, s ha hinni lehet a legendának, tömeges elterjedése is gyógyszerként indult: az 1830-as években francia katonákkal itatták malária és más fertőzések megelőzésére. Szinte azonnal a kávéházak kedvelt itala lett, s fogyasztása az angol teaidő mintájára a „zöld órák” idején napi rituálévá vált.

Agnieszka Holland filmjében, a *Teljes napfogyatkozás*-ban Verlaine és Rimbaud abszintot fogyasztanak egy kávéházban. Az ital üdezőld kristály-ragyogása a hozzáöntött víztől fokozatosan megtörik: zavaros, tejszerű emulzió kavarog a pohárban. Mintha az abszintfogyasztó elme felgyorsított folyamatainak mélyére látnánk. A feltűzött tudatra, az érzékeiben kifinomult értelemre megállíthatatlanul, szívósan ködös homály nehezül. Az abszintkanálon elolvad a kockacukor, de az ital fanyarságát a cukor édes leve sem képes csillapítani. „*Az abszint a költő harmadik szeme. Megolvaszja a gleccsereket.*” – mondja a filmben Verlaine. Rimbaud, a még kamasz barát és pályatárs azonnal otthonos lesz az érzékeket megnyitó mámorokban. „*Nézd parton a bor árját, / hab oson, milliom! / Vad keserűpálinkát zúdít a hegyorom; / bölcs bucsusok, elnyerjük az / abszint zöld oszlopát*” – írja *A szomjúság komédiája* című versében.

Baudelaire érzékeny elemző esszéit, tudományos igényességű könyvet szentelt a dekadens lélek önstimuláló és önpusztító kísérleteinek *Mesterséges mennyországok* címmel. Elsősorban a hasis és az ópium „fogyasztáskultúráját” vizsgálja, de elemző fejezetet szán az alkoholnak is. (Ne feledjük, *A romlás virágai*-nak középső ciklusát a *Bor*-nak szenteli!) Mi is az abszint ebben a modern nagyvárosi mitológiában? Egyrészt a hanyatlás [*décadence*], a romlás és rossz [*mal*], a pusztítás és pusztulás [*destruction*], unott életfáradtság [*ennui*], másrészt extatikus mámor [*ivresse*], nagy álom [*sommeil*], vágyakozás [*envie*]. Baudelaire, aki maga is látogatója volt a párizsi *Hotel Pimodan* hasis- és ópiumszeánszainak, meglepő józansággal figyelmeztet a korabeli tudatmódosítók veszélyeire. Mint írja, a lélek „*önhittségében megfelelkezik arról, hogy olyasvalakivel játszik, aki ravaszabb és erősebb nála, és hogy a Rossz Szelleme, ha csak egyetlen hajszálát nyújtja is neki, nyomban megkaparintja az egész fejét. A látható természet látható ura (az emberről beszélve) a gyógyszerészet, az erjesztett italok révén akart tehát mennyországot teremteni, hasonlóan ahhoz az eszelőshöz, aki vászonra festett és tartóvázra erősített díszletekkel próbálja helyettesíteni a valódi bútorokat és az igazi kerteket. Nézetem szerint a végtelenség eszméjének illetően megromlásában rejlik minden bűnös kicsapongás gyökere.*”

A másik híres könyv, az *Egy évad a pokolban* szerzője Rimbaud tisztán a művészi érzékenység, intuíció, teremtőerő felfokozásában látja a mesterséges mámorok szerepét: „A lehető legnagyobb züllésnek indultam. Hogy miért? Költő akarok lenni, és azon dolgozom, hogy látnokká tegyem magam; ezt bizonytalán egyáltalán nem értik, és nem is igen tudom jobban megmagyarázni. Arról van szó, hogy az összes érzékek összezavarásával eljussunk az ismeretlenhez. Irdatlan szenvedés, de erősnek kell lenni, született költőnek, és én magamban felismertem a költőt. Nem az én hibám.”

Az abszint jelkép tehát, titkokat felfedő, mélységeket megnyitó erők jelképe, irodalmi és képzőművészeti ábrázolásokban viszont (Manet: Abszintivó, Degas: Abszint, Picasso: Abszintivó) ijesztő erővel tárul fel romlás, pusztulás, önsorsrontás képe is.

Szalmás Fanni 12.B

40 éve történt – A korona visszatér

A korona fogadás a Ferihegyi reptéren,
1978. január 5-én

„Van, mi arany, bár nem fénylik,
Van, ki vándor, s hazaér,
Régi erő nem enyészik,
Fagyot kibír mély gyökér.
Lángját a tűz visszakapja,
Árnyékból a fény kiszáll,
Összeforr a törött szablya,
S koronás lesz a Király.”
(Zsákos Bilbó a születésnapját
ünneplőkhöz)

Nagyon régi emlékeim egyike, annyira régi, hogy én magam sem tudom, hogy tényleg az vagy pedig olyan sokszor emlegették, hogy mára már valóságosnak tűnik... Ültünk a régi Kossuth Lajos utcai lakásunkban, és a fekete-fehér tévének néztük. A készülék egy régi Videoton televízió volt, ami négy esztergált falábon állt, fölötte a falon pedig egy olyan házikó alakú hőmérő, amiből a várható időjárásnak megfelelően egy kabátos, didergős ember, vagy egy nyári ruhás nő jött ki. Arra is emlékszem, hogy a fázós, kabátos ember álldogált a ház előtt. Nem is csoda, hiszen 1978 januárját írtuk, és nem véletlenül figyeltük a tévét. Édesapámra, édesanyámra és keresztapámra, Zoli bátyámra, édesanyám testvérére emlékszem, én a földön ültem, és szerintem a kisautómmal játszottam. A tévé képernyőjén egy szürke Robur teherautót láttam (mondjuk a fekete-fehér tévében mindennek szürke színe volt), körülötte egyenruhás emberek, egy ládát őriztek. A teherautó a reptéren lehetett, mert egy nagy fehér gép mellett állt. Nem igazán érttem, hogy a felnőttek miért figyelik annyira ezt a képernyőn, csak azt hallottam, hogy a Szent Korona hazatért. Miért, gondoltam gyerekként, hol volt eddig? Hát Amerikában, jött a válasz, de nem igazán érttem, hogy mit kerest ott.

Néhány évvel később már többet értettem ebből is. 1981 nyarán szüleimmel és nővéremmel együtt egy hosszú sorban álltunk Pesten, a körúton a Nemzeti Múzeum előtt. Akkoriban nem volt szokatlan az, hogy sorba kellett állni, hiszen mindenért sorba kellett állni. Banánért, narancsért, folpackért, alufóliáért, Legóért, bőrfociért, ékszerért, rágóért, magnókazettáért, levehető ajtajú NDK turmixgépért, egyszóval mindenért. Azonban most arra vártunk, hogy bejuthassunk, és egy pillantást vethessünk a koronára. Még évekkel később is hosszú sorok kígyóztak a múzeum előtt.

Szent István Koronája – amit soha senki nem szentelt meg, és soha nem volt István királyunk fején – kalandos történelemmel rendelkezik, de ezek közül is kiemelkedik a – remélhetőleg – legutolsó kalandja, amelynek során olyan messzire került hazánktól, mint még soha. 2018-ban éppen 40 éve, hogy hazaérkezett.

1944 őszén Magyarországot is elérte a háború és a front. Tavasszal megszállták az országot a németek, majd pedig ősszel egy tétován és amatőr módon végrehajtott kiugrási kísérlet után Horthy Miklós rezsimje összeom-

Szálasi eskütétele 1944 októberében

lott. Horthy végleg elhagyta Magyarországot, a németek pedig hű csatlósukat, a magyar nyilasok vezetőjét, Szálasi Ferencet nevezték ki miniszterelnöknek. Mivel Horthy már nincs az országban, ezért, hogy legitimációját megalapozza, Szálasi a koronára tette le az esküjét. A korona 1944-ig a magyar közjog részét képezte, hiszen államformánk 1920 után is királyság volt, bár a királyi posztot nem töltötték be. Ennek számos oka volt, de így történt meg az, hogy mi voltunk a korszak egyetlen király nélküli királysága. A királyt a kormányzó helyettesítette addig, amíg a posztot valaki be nem tölti.

Szálasi eskütétele után a szovjet csapatok már a főváros közvetlen közelébe érkeztek. A korona őrzésével megbízott koronaőrök feladata volt, hogy megőrizzék a koronát ezekben az időkben is. A korona épségét számos dolog veszélyeztethette – véletlen bombatalálat, katonák fosztogatása – de leginkább attól tartottak a koronaőrök, hogy a nyilasok, a németek vagy a szovjetek kezébe kerül. Egyik esetben sem lehet garantálni a korona épségét, hiszen a nyilasok mindent végrehajtottak, amire a náci vezetés utasította őket, és ekkor már a németeknél mindenki azzal volt elfoglalva, hogy milyen formában tudná átmenteni hatalmát és vagyonát a háború utánra. Számos festménynek, szobornak, műtárgynak veszett nyoma ezekben az időkben. De legalább ekkora veszélynek lenne kitéve a korona akkor, ha a szovjetek vagy a magyar kommunisták kezébe kerülne, akik, mivel egy szakrális, vallási jelentéssel bíró tárgyról van szó, akár be is olvasztanák. Ne feledjük, a Szovjetunió diktátora ekkor Sztálin marsall volt, akinek számára ez nem más, mint egy halom nemesfém. A koronaőrök végül kivitték az országból a koronát, és az ausztriai Mattsee-ben elásták. Ezek után a koronaőrök amerikai hadifogságba kerültek, és a háború befejezése után tájékoztatták az amerikai vezetőket a korona hollétéről. Az amerikaiak kiásták a koronát, majd Frankfurtba, onnan pedig az Egyesült Államokba szállították. A legendás hírű Fort Knox trezorjába került a korona, és egészen 1978-ig ott is maradt. Maga a hely arról híres, hogy 1937 óta itt őrzik az Egyesült Államok aranykészletét, és egyben az egyik legjobban őrzött épület a világon.

Fort Knox erődje kívülről...

...és belülről

Közben sok minden történt idehaza. 1945-ben a szovjet csapatok felszabadították az országot a náciizmus alól, majd 1947-re hatalomra segítették a kommunistákat, Magyarország negyven évre a szovjet érdekszféra részévé vált. A Rákosi diktatúra, 1956, majd Kádár diktatúrája következett, és a korona még mindig Amerikában várt arra, hogy egyszer majd hazatérjen. A korona visszaszolgáltatása rendre fölmerült elsősorban a magyar politikai vezetés részéről. Az amerikai vezetés számára azonban nem volt annyira egyszerű a probléma megoldása. Ők a koronában elsősorban hatalmi jelképet, a mindenkori magyarországi politikai rendszer egyik legitimáló elemét látták. Ebből következik az, hogy a korona visszaadása a magyar politikai rezsim végleges és visszavonhatatlan elismerését jelentette volna. Neheztette a helyzetet az is, hogy az Egyesült Államokban élő magyarok szintén elleneztek a visszaszolgáltatást. Így a Rákosi korszak idején fel sem merülhetett az, hogy a korona hazatérjen, 1956 után pedig szintén jó ideig elképzelhetetlennek tűnt. Az 1963-as amnesztia, valamint a kiépülő gulyáskommunizmus sokat javított Magyarország nemzetközi megítélésén, ennek köszönhetően a hetvenes években sokat javultak a magyar-amerikai

kapcsolatok. A magyar-amerikai kapcsolatokat sokáig feszültségben tartotta Mindszenty József esztergomi érsek ügye, aki 1956 után hosszú évekig a budapesti amerikai nagykövetségen élt, mint politikai menekült. Végül 1971-ben elhagyhatta Magyarországot, majd 1975-ben meghalt. Ezek után a korona visszaadásának gondolata Billy Graham evangélista, prédikátor magyarországi útjáról került szóba először. Önmagában az, hogy egyáltalán beengedtek egy prédikátort egy kommunista országba, különlegesnek számított. Azonban ehhez kellett fogadókészség az amerikaiak részéről, és ez szerencsére adott is volt az elnök, Jimmy Carter személyében. Az amerikai sajtóban hatalmas vita bontakozott ki arról, hogy szabad-e a koronát visszaadni Kádárnak. Ne felejtsük el, hogy Kádár János a legnépszerűbb kommunista politikus volt nyugaton, azonban ekkor még élénken élt 1956 emléke az amerikai közvélemény emlékezetében. Arról se felejtkezzünk el, hogy 1956-ban több mint 200.000 magyar hagyta el az országot Kádár megtorlása elől menekülve, és ezeknek a fele az Egyesült Államokban telepedett le. Ők egyértelműen elleneztek, hogy bármilyen módon legitimálja az amerikai vezetés Kádár rendszerét. Végül Carter elnök bizonyos feltételek fenntartása mellett engedélyezte a korona visszaszolgáltatását. Döntésének meghozatalában nagy szerepet játszott az, hogy Carter elnök mélyen vallásos volt, számára a korona szakrális jellege szinte magától értetődő volt. Az amerikaiak feltételeit a magyar vezetők teljes mértékben elfogadták. Ilyen feltétel volt, hogy a korona nem kerülhet Moszkvába, nyilvánosan ki kell állítani, hiszen azt nem a magyar vezetőknek, hanem a magyar népnek adják vissza. Az átadási ceremónián jelen kell lennie Lékai László esztergomi érseknek, de nem lehet ott Kádár János, az MSZMP főtitkára. A koronát az amerikai külügyminiszter Cyrus Vance kísérte haza, hatalmas sajtóérdek-lődés mellett. A koronát tartalmazó láda felirata az volt: „sugárveszélyes tárgy”.

A doboz felirata: Sugárveszélyes tárgy

Jimmy Carter egy későbbi látogatásán a koronánál

Az átadás után a Nemzeti Múzeum szakértői vizsgálták meg a koronát, amelynek köszönhetően számos új elemmel gyarapodtak korábbi – elég hiányos – ismereteink. A korona kimenekítése előtt, mivel az a magyar közjogi rendszer részét képezte, tényleges, tudományos igényű vizsgálatot nemigen végeztek rajta. Viszonylag kevés képi ábrázolása volt korábban. A Nemzeti Múzeum régészei ekkor, 1978-ban megvizsgálták és ekkor derült fény számos, ma már közismert tényre. Ekkor vált biztossá az, hogy a korona két darabból lett összeállítva. Az alsó részét (görög, bizánci korona) minden bizonnyal I. Géza királyunk (1074-1077) kapta VII. Dukász Mihály bizánci császártól. Ezt viszonylag könnyen meg lehetett állapítani, hiszen mindkettőjük arcképe látható a koronán és ezt a zománcképek felirata is megerősítik. Mivel nem volt korábban lehetőség az alapos vizsgálatra, ez egyáltalán nem volt közismert. A további vizsgálatok kiderítették azt is, hogy a korona felső része később került rá a koronára. Ennek idejét III. Béla (1172-1196) uralkodásához kötik, hiszen sokáig a bizánci trón várományosa volt I. Mánuel császár uralkodása alatt. Miután haza kellett jönnie Bizánctól, valószínűsíthető, hogy ő hozta el a korona felső részét (latin korona) és rakatta rá a régebbi egyszerű abronskoronára. A felső rész eredetileg egy bizánci kereszt lehetett, amiből később koponyatartó ereklét készítettek és ezt illesztették rá a koronára. Ez nem csak esztétikai célo-

kat szolgált, hanem pluszjelentést is hordozott. A zárt korona azt fejezte ki, hogy a magyar uralkodó fölött nincs semmilyen más földi hatalom (pl.: német-római császár, bizánci császár, római pápa), csak Isten. Erre azért volt szükség, mivel Béla bizánci kapcsolatai miatt sokan tartottak attól, hogy ez a bizánci császár befolyásának megerősödését jelentheti. Ezt cáfolandó rendelkezett az összeillesztést III. Béla. A függők és a kereszt származásával kapcsolatban még ma is csak találgatni tudunk. A korona méltó elhelyezésére és kiállítására a Nemzeti Múzeumban került sor. Itt is maradt egészen 2000-ig, amikor átszállították a Parlament épületébe. Azóta is ott lehet megtekinteni.

A mai elhelyezése, kiállítási helyszíne számos vitát kavart. Sokan kritizálták azt, hogy a Parlamentben került elhelyezésre, hiszen egyrészt a koronát sosem tárolták ebben az épületben, másrészt a törvényhozás munkája és az épület speciális funkciói megnehezítik a korona akadálytalan megtekintését. A nehezebb megközelítés azonban csak az egyike az elhelyezés körüli vitáknak.

A feladó: Dukász Mihály képe a koronán

A címzett: I. Géza képe a koronán

A Nemzeti Múzeum szakemberei a koronát vizsgálják

Vitathatatlan tény, hogy a magyar korona számára mindenképpen egy méltó helyszínt kellett találni, ahol minél többen megtekinthetik. Véleményem szerint ennek az elvárásnak a Nemzeti Múzeum tökéletesen megfelelt, hiszen a Széchenyi Ferenc által alapított, a pesti belvárosban könnyen megközelíthető helyen található, és a magyar történelem egyik legszimbolikusabb épületénél jobbat nehezen találni. A Parlament épülete amely – elsősorban a rendszerváltás óta – a magyar demokrácia jelképe volt, nehezen egyeztethető össze a királyság legfontosabb jelképével, hiszen a királyság, mint államforma két alkalommal is – 1918-ban és 1945-ben – csúfos körülmények között, háborús vereségeket és veszteségeket hagyva maga után megszűnt. Nehezen egyeztethető össze a demokráciával a királyi hatalom tekintélyuralmi mentalitása is, amely mindenképpen jellemezte például Ferenc József királyságát, vagy éppen Horthy Miklós kormányzóságát. Ez a zavar azonban nem új keletű, hiszen ezt már az 1990-ben elfogadott alkotmánymódosítás is tükrözte, amikor a Magyar Köztársaság címerének a Kossuth-címer helyett a koronás-címert választották. Természetesen nem példátlan az, hogy egy köztársaságnak a címerében korona is szerepel, de az ellentmondás akkor is fennáll. Ma már fel sem tűnik...

Azonban a viták egy fikarcnyit sem változtatnak azon a tényen, hogy a magyar korona a világ egyik legrégebbi, legszebb és egyben legjobb állapotában megmaradt koronázási ékszere, amely fontos jelképe az ország és egyben egész Európa történelmének. Szimbólumai, jellegzetes alakja, érdekes eredettörténete és kalandos történelme mindenképpen kiemeli más országok hasonló funkciójú ereklyéi közül. Fennmaradása, megmaradása számos esetben csak a szerencsén, vagy éppen isteni beavatkozáson múlt, ezt mindenki - meggyőződése szerint – döntse el maga. Páratlan értékű ötvösművészeti remek is egyben, amely magán viseli az elmúlt évszázadok kézművesiségének nyomait, és egyben a bizánci művészet egyik legszebb darabja.

Csak reménykedhetünk abban, hogy többet már soha nem kell elásni vagy elrejtetni országveszejtő gazemberek miatt.

Jósvainé Harsányi Ágnes

A könyvtár, ami kiállja az idők próbáját

Egy kis visszapillantás a múltba...

A könyv anyaga, alakja sokat változott az írott történelem kezdete óta. Nagy utat járt be a könyv:

A könyvtárak eredete egészen az ókorig nyúlik vissza, az írásbeliség elterjedésének és a kultúrák fejlődésének következménye.

Tudtad-e?

Egyiptom, alexandriai könyvtár, i. e. 3. század: 700000 tekerecs, katalogizált rendszerrel.

Róma, i. sz. 4. század: 28 nyilvános könyvtár a helyi lakosok számára.

Ne olvass!?

Ez olyan sokak számára, mintha azt mondanánk, ne sportolj vagy ne tanulj! Vagy akár egyenértékű azzal, hogy ne vegyél levegőt...

Lehetetlen kikerülni az olvasást, legalábbis iskoláskorban. Később, mikor már kinőttünk a kötelező olvasmányainkból, sokunk önként keresi az olvasásban azt a lelki és szellemi ürt betöltő tevékenységet, amellyel gazdagodik tudása, érzelmvilága.

Hol is kezdjük, ha nem tudjuk, hogyan keressünk a könyvtárban?

Ha már van elképzelésed, mi sem egyszerűbb! A szépirodalom szerzői betűrendje és az ismeretterjesztő művek szakrendje (ETO számok) segítenek a tájékozódásban, ha van helyismereted. Többnyire könnyen áttekinthető a könyvtári rend, csoportosítva találsz a műveket: pl. kötelező olvasmányok vagy ifjúsági irodalom részleg. Ha nagyobb könyvtárról van szó, vagy otthon az íróasztalod mögül kényelmesen ücsörögve szeretnéd megtudni, megtalálható-e egy bizonyos témáról szóló mű, bátran keresd fel az adott könyvtár honlapját, ahonnan pár kattintással elérheted katalógusukat, amelyben legtöbbször egyszerű a keresés. Persze minden esetben hagyatkozhatasz a könyvtáros segítségére, akinek az a feladata, hogy átlássa a sokszor tíz-, vagy százezernyi kötetet tartalmazó könyvtár állományát és tudja, hol is van pont a témához illő kötet.

A Krúdy Gyula Gimnázium azon szerencsés intézményekhez tartozik, amelyek elmondhatják magukról, hogy rendelkeznek saját könyvtárral. A könyvtár nem csak egy helyiség az iskolában – szíve, lelke van, ami akkor boldog, ha sok diák látogatja!

Lássuk, hogy telnek hétköznapjai!

Szerda délelőtt.

Lyukasóra. A könyvtárra kitehetnénk a MEGTELT táblát. Hogy lehet ez?

A válasz egyszerű: a krúdysok tudják, mire való az iskolai könyvtár és nem félnek használni.

Lássuk, milyen tevékenységeket végezhetsz itt, miért érdemes ide járni:

- Kikölcsönözheted azokat a kötelező olvasmányokat, melyek otthon nincsenek meg
  - Tankönyveket, tanuláshoz szükséges kiegészítő vagy felkészítő könyveket kölcsönözhetesz
  - A számítógépeken megírhatod házi feladatodat, esszédet, internetezhetsz
  - Saját elektronikus eszközödet használva kikapcsolódhatsz lyukas óráidban
  - Dolgozatok előtti csoportos tanulások színtere lehet – vagy akár csendes zugot biztosíthat az elvonulóknak
  - Szórakoztató irodalommal, szépirodalommal, ismeretterjesztő művekkel, nyelvkönyvekkel várunk, hogy művelődésedet, tanulásodat segítsük
  - Témakeresés: ha dolgozatod témájához műveket kutatsz, segítséget kapsz
  - Érettségire felkészítő könyvekkel állunk rendelkezésedre
- Tehát mi is ez a bűvös hely, ahová naponta sokszor betérnek a „törzsvendégek”: „tanműhely, közösségi tér, információbázis” – fogalmazta meg Hock Zsuzsanna, a hazai iskolai könyvtárügy egyik kiemelkedő alakja.

A digitális eszközökben járatos generáció – vagyis Ti – is egyre inkább észreveszi, hogy sokszor a hagyományos könyvtári forrásokban való keresés és az elektronikus forrásokon alapuló ismeretszerzés ötvözése a legjobb módszer, ha alaposak akarunk lenni.

A könyvtárak jövője – a jövő könyvtára

Feltehetjük a kérdést, lesz-e a jövőben még könyvre szükség ebben az átalakuló és egyre inkább digitalizálódó világban. A válasz igen. Csak más formában és más minőségben. Sokkal több információ és tartalom lesz más formában elérhető és mindennapossá fog válni. A könyvtárak mindeképpen információs központokként fognak funkcionálni.

Az információkeresés több szinten kell, hogy megvalósuljon: hagyományos eszközökkel és új, folyamatosan fejlődő digitális eszközök segítségével. Tudnotok kell keresni adatbázisokban, online katalógusokban, archívumokban böngészni, adatokat rögzíteni és lehívni a számítógépen, ugyanakkor bizonyos területeken ugyanolyan fontos marad majd a hagyományos tájékoztató eszközök illetve a könyv használata.

Felhasznált irodalom:

Homor Tivadar- Mészáros Antal: Az információ és az ember: Könyvtárhasználati ismeretek 13-18 éves tanulók számára.- Szeged: Mozaik, 1999.- 139 p.- ISBN 9789636972226

Bényei Miklós (2011): A művelődéstörténet könyvtári vonatkozásai II., Az ókori könyvtárak In: Digitális Tankönyvtár: Könyvek, URL: http://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tamop425/0005_05_muvtortenet_ii_scorm_03/index.html Utolsó letöltés: 2018.03.10.

Hock Zsuzsanna(2016): Itt kezdődik az informatika?! Iskolakönyvtár a 21. században In: Modern iskola, 1.sz. URL: <http://moderniskola.hu/2016/01/itt-kezdodik-az-informatika-iskolakonyvtar-a-21-szazadban/> Utolsó letöltés: 2018.03.12.

Képek forrása:

1. http://szeretetszeretet.network.hu/kepek/biblia_kepek/pergamen_tekercs
2. <http://aproamerika.com/ads>
3. <https://www.lifewire.com/the-best-e-reader-for-school-2740334>

Napraforgó, 2018. tavasz

avagy: folyóiratot alapítunk!

A Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium 12. évfolyamos magyar fakultációs csoportja új irodalmi folyóiratot indít (Krúdy Gyula azonos című regénye előtt tisztelegve) *Napraforgó* címmel. A lapot hét érettségiző diák szerkeszti és írja (Fehér Anna, Hegyes Boglárka, Mihályi Zsófia, Nagy Erik, Radvánszki Ronett, Tóth Orsolya Sára, Tóth Ákos). Segítőjük Gerliczki András tanár úr. Az első – tavaszi – szám főleg verseket tartalmaz, olvashatunk szürreális-pszichoanalitikus állatmesét, nemzedéki-közérzet kisesszét, s három írás is foglalkozik a Móricz Zsigmond Színház idei évadának egyik legerőteljesebb produkciójával: tanulmányt olvashatunk a *Leenane szépe* darabról, interjú készült Pregitzer Fruzsina és Martinkovics Máté színművészekkel.

Idézet a szerkesztők kiáltványából:

„Irodalom! Barátok!

Miért?

Mi élni akarunk! Egy olyan világban, ahol az irodalom és a művészet szerves részét képezi a mindennapoknak.

Rólunk?

Hét érettségi előtt álló diák. Hét dzsentrí. Hét fiatal, aki a realitásérzékét a kerítésen kívül hagyta. A középszerűség kerítésén. (Az alliteráció JÓ!) Hét érintett, kiknek szívügye sokkal inkább a születés és az újítás a rombolással szemben. Heten, mint a gonoszok. És a MESTER, aki nap mint nap azon fáradozik, hogy az ifjú padawanok eredetiségét és lelkességét megőrizze és kivirágoztassa.”

Ennek a folyóiratnak volt a bemutatkozó „szerkesztőségi ülése” 2018. április 20-án 16.00-tól a Móricz Zsigmond Megyei Könyvtárban. Jóleső érzés volt ennyi lelkes, érdeklődő diákokat és tanárt látni!

Montázs / pt. 1

És arra ébredsz hogy hajnal három van
és a monitorod óriási vakító
üvegkijelzőjével téged bámul mint egy
ismeretlen szörnyeteg aki
ugyanígy nézett rád akkor este az ikeás
ágyneműgarnitúra alól és
érezted a forró testében lüktető életet
akkor és ott ugyanilyen nagy
szemekkel bámult kifejezéstelen néma
tekintettel nyugtalanul mielőtt nagy
lakomát rendezve mindent pontosan
előre kiszámítva és teljes tudatlanságot
színlelve végignyalta mellkasod és
felfalta a lelked.

Bocskai István 11.B fotói

vad

néha azt hiszem, hogy
félrehallott jelek halmaza vagy bennem
te is,
úgy némulsz el sokszor egyik percről a másikra.
egyre mélyebbre ások magamban,
hogy folyton hibát keressek,
pedig a felszínen is
épp elég torz vagyok,
akár te, szelíd vadállat-
mindig ugyan az. öllelek, megharapsz,
aztán olyan erősen szorítasz, hogy azt hiszem,
kétélű rendszerünk csak akkor szép,
amikor fojtogat.

megbocsájtás

Mind szeretjük a napot, amikor
Pillanatok alatt fordulunk át
Hűvös távolságtartásból egybeforrt jelenné.
Itt a pórusok mélyéről szakadnak fel a lélegzetek,
Mint ahogy a húsba fűrődő kés
Alatt az izomrostok engedik át a hideg pengét;
A hiány éles söréteit emeljük ki egymás lapockái alól.

Bocskai István 11.B fotói

csendben, nélkülöd

képzeletben már ma is veled élek
van egy kicsi házuk,
lakásunk a város szívében
mindig kávéval keltelek
a friss, erős fajtával,
azt szereted a legjobban.
hagyom, hogy elmondd, te nem ezt akartad
és ott mindig megértelek.
ott nem sajnálom a teret,
néha hetekre külön költözünk.
olyankor bekapcsolom a tévéket
amire persze nem fizettünk elő-
így jobb híján nézem a zajos képernyőt.
és ott is szeretlek annyira
amennyire itt szerettelek.

csendben, veled

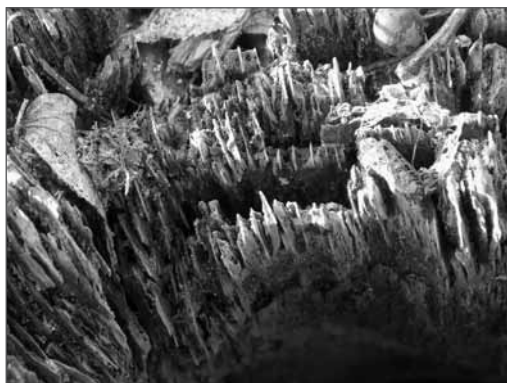
Van, ami állandó;
Évszakok egy félredobott naptárban.
Egy éve még ketten ültünk kádában.
A langyos vízben elpárolgott közülünk a tér.
Az a mosoly még ma is velem van-
Egy ekhóban ragadt üvöltés.
Óvatosan kigomboltad lelkemen a kabátot,
A fogas mellé dobtad sajátoddal együtt.
Puha bőröd fehér illatára azóta sem kelek.
Ha a csend tudna beszélni, most hagynám,
Mert hányszor mondjam még el, hogy hiányzol?
Kilépni a Nyugati főbejáratán,
Rohanni buszhoz, villamoshoz;
Csak oda vigyen, ahol akkor voltál.
Van, ami állandó,
És, hogy eltűnjön, nem elég egy év
Tompá erőszakossága.

Covesan Viktor 7.D:
Figyelem

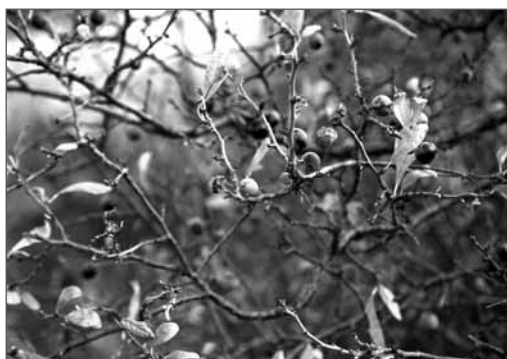
Kázmér Ágnes 9.D:
Pufi

*Kiss Kende Csongor 12.D:
A tél foga mindig mosatlan*

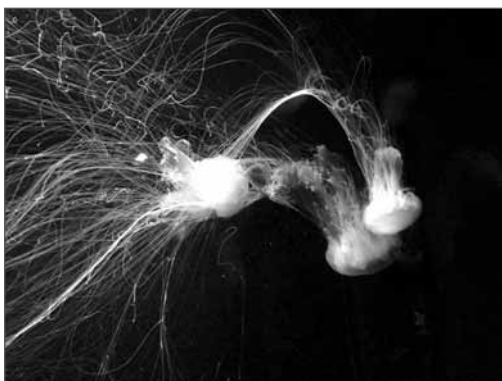

*Szabó Lilla 11.D:
Ájtatos manó avagy imádkozó sáska*

Kázmér Ágnes 9.D: Kék a kökény recece...

Paluska Eszter 7.D: Szakállas medúzák

Tóth Márton 10.C: Mosómedve

Kázmér Ágnes 9.D: Keresztespók

Zombor Márton 11.D

Ő meg én

ott ültünk a kertben kettesben
sok emlék fűz azokhoz a lépcsőkhöz
csodálta a platánfát, én rajta merengtem
s szemeim körülölelték őt,
mint hatalmas ágak egy végtelen kertet

Lány a buszmegállóban

rámnézett
rámmosolygott
megállt az idő

elment

évek óta nem jártam odakint
kicsit aggódom a platánért, valamint
a hortenziákért, amit szerelmünk ültetett
az a néhány átutazó macska is örülhetett
a parizernek, amit kivettem nekik

az emlékek felémkerekedtek
árnyékukba szorultam, s öblösen nevettek rajtam
az emlékek, amikért éltem-haltam
de számít ez?
a fa is kipusztult szegény...

így ültünk ott;
holt ágában körbefonva
Ő meg én

Címtelen

csak veszíték, csak veszíték
pedig régen mennyire utáltam veszíteni
nem tudok egy sportszerűen játszó ellenfelet keríteni
így hát beletörődök, nem egy nagy falat
bódult nyulak ülnek a Hold alatt

Kiss Kende Csongor 12.D:
Egyszer volt, de mégsem

Riczu Sára 9.D

Szösszenet 2.

Ha nem látod, mi van bennem,
Nem érdemled meg,
hogy kék szemem
szemedhez emeljem.
Hogy ajkam ajkaddal
lassan és hangtalan
összeolvadjon.

Kiss Loránd 11.D

Címtelen

Azt akarom, a szivárvány itt csak egy fekete
vonallá tömörüljön az égen, hogy a fák
plafonról függő vékony láncok legyenek,
hogy a föld a fehér semmi végtelen
tömegétől megcsömörlött szem látomása
legyen.

Ezt akarom, hogy legyen minden
egyszerűbb.

Csönd

A csönd néma,
süket, béna
Királynéja
sötét éjnek.

Nem mozdul,
nem torzul,
nem borul.
Halkan ül.

Félelmetes,
elégséges,
bársonyfelleg
fenn az égben.

Nem szól, halkan,
mozdulatlan,
zárt szájakkal
ül a csönd.

*Kázmér Ágnes 9.D:
Nyugalom*

Szalmás Alexandra Fanni 12.B

Nr.1.

Vártam közeledtét,
nem jött.
Hosszú órákig ültem estig,
amíg a hold is feljött
de hiába.
Hideg van, fázom,
kérlek melegíts fel.
Az eső is esni fog,
elázom, ha nem
jössz el.

Nr.2.

A nádaszt hó fedi, ahogy a fenyőket,
a befagyott tó alján
alszik az élet.
Megdermed a cigarettafüst is,
piroslik az ujj, reped a száj,
a fehér égen még a madár se száll.
Nem szól az ének, csend van...
A hó csak hull hevesen,
alig látni rajta, sötét közeleg,
az eget betakarja
Nem látni ki
se a tisztást, senkit,
de a borzongást érezni
a háton.. van valaki itt.
Futnék sebesen,
de nem tudok,
a lábamban az erőt keresem,
félek, izzadok.
És sötét lett...

A hangod hallom,
melletted ébredek
megnyugszom,
testemet átjárja újból a meleg.

Képvrs

Az éjszaka sötét. C * ●
• Benne elbűnnek ●
• AZ árnyak, ●
Elveszlik a remény,
c * ● a rossz
messzire száll majd.
Ott van Ott lapul
A lelkek Sűrűjében,
Soha elnem
Hallkul hangjai
hullama, mindig
Vissza-
ter egy Vissza-
éjszakán. álmatlan
Erzi azt,
hogy fáj. Szívét a
keserűség cgeti, a
fal miatt, Amit emelt
Senki meg nem
értheti Elnemül a
világ. Vagy csak
nem hallja?
Mit szóil "A silány
közember, Amilyen ő maga.
S. az árnyak. Ott. ● c
vannak fűben. Faban
Mindenütt ebben a ●
keserű komoly világban.

Fátyoltánc

Sötétség borult a házra. Forró éjszaka volt, de a felhők leple csak néhány csillag fényét engedte át. A Hold inkább elfordította arcát a világtól. Egy lány feküdt a hófehér paplan alatt, hófehér hálóingben, falfehéren. Testét ibolyaszín vérvirágok borították. Az apja a szomszéd szobában szuszogott, békésen, mintha minden baját most más cipelné. Talán így is volt... Gyűlölte a lányát, megvetette a világot. A lány is gyűlölte önmagát. A teste már nem bírta tovább a kint, a lelke viszont nem érezte elegendőnek. A lelke, amely patyolatfehér volt, az ő szemében ébennek tetszett. Az anyja és ő, kevéssel több, mint tíz évvel ezelőtt, helyet cseréltek e világban.

Vékony, sápadt lábak érintették a fűvet, mely ebben a késői órában aludt, vagy csupán nem akarta látni, amit ez a kínzó éjjel tartogatott. A lány kilibbent a kapun, már az erdő széléhez közeledett. A világtól egyre távolodott. Mostmár levélszőnyegen sétált, szinte lebegett. A sötétségben azt lehetett hinni, hogy kísértet. Szeme már kezdte megszokni a fekete éjszakát, képzelete egyre élénkebb lett. Néha-néha feltűnt egy csillogó szempár, egy suhanó árny, fülébe kúszott a rengeteg összes zöreje – mind különböző démont formálva fejében. Ő ezzel mit sem törődött, mivel a lelkét marcangoló szörnyeteg az összes illanó árnyat felülmúlta... mindet. Az erdő levegője a hőség elnére is hús volt, a talaj nedves.

A lány monoton lépteit néhány gally roppanása törte csak meg. Annyi erő maradt benne, hogy meztelen lábait szakadatlanul egymás elé illessze. Hálóingéből immár csak foszlányok maradtak, világos haja csomókban lógott. A lombok néhány lakója a szemébe nézett, de mind megbánta. Már nemvolt benne az élet csillogása. A régen kéken ragyogó szemek viharossá váltak, akár a tajtékzó tenger – mégis üresek voltak. Se hullám... se hajók... A lány tekintete kihalt és tompa, nem volt már, mi elvezessen sebéhez.

Lépte lassulni kezdtek. Mindkét keze ökölbe szorult, körmei skarlátszín vért fakasztottak tenyeréből. Már hallotta a patak zúgását – és érezte, hogy őt csalogatja, hívja. Nem tudott ellenállni. Édesanyját vélte felfedezni a távolban, de nem ismerhette fel – csupán fakóbarna képeken látta. A csörgedező csermely szegélyén sétált. Hisztérikus nevetés tört fel belőle, miközben gyöngy könnyei pattantak a kövekre. Leült egy jéghideg sziklára. Mire ideért, már nyoma sem volt a nyári hőségnek. A levegő fagyos volt, süvöltött a szél.

A lány az egyik lábát lassan beleeresztette a folyó vízbe. Eltűnt, a patakot fehér színűre festve. A másik lábát is leeresztette. Felemészítő kínja enyhülni kezdett. Apránként derékig merült. A vizet két szín: vér és mész festette, mely rózsaszín elegyet alkotott. A lány felkacagott. Kedvenc ruhája, amelyet az ünnepnapokon viselt, éppen ilyen színű volt. Finoman, teljes testtel elmerült a vízben. Nem érzett már sem büntudatot, sem fájdalmat.

Az erdőben kanyargó kis patak gyöngyházfehéren száguldott tovább.

Stekler Boglárka 8.D

Huang Sophie 9.B

Otthon

Bódító indák feszülnek mellkasomban
Minden reggel egy kicsit szorosabban
Fonódnak össze az elválaszthatatlan,
Sors alkotta mindennapos csodában:
Harmincöt szív közös dobbanása,
Lámpásként pislákoló remények,
Kovácsolódó barátságok áldása,
Közösen megélt szép élmények,
Ajkak közül előbukó nevetések,
Az összetartozás édes érzése,
Kék és barna összevillanása,
Tekintetek pattogó szikrája,
Öt perces villám étkezések,
Öt perces villám késések,
Szívmelengető ölelések,
Egyszerre beérkezések,
Tettleges tétlenségek.
Aztán már itt is van
Az édes nyomás
Mellkasomban
És tudom:
Hazataláltam.

Csillaghullás

Mi
te és én
különböző országok peremén
tengődünk élünk

Az
asztalomon
pihen egy halom váltott levelünk
és a közös
képünk

Az
arcod bőre
már pixeles, érintésed csak
képzelet elmém-
ben

A
távolság
egy egész fényév, de te is tudod
lelked mély-
én:

Éjjel
egyszerre csukjuk
le a szemünket, és ugyanazon csillagok
alatt hajtjuk álomra
fejünket

*Kiss Kende Csongor 12.D:
Figyellek*

Babicz Ábris 8.D

Árnyékod vagyok

Félsz attól, hogy Tied...félsz tőle, hogy túl jó .
Félsz attól, hogy Neked... félsz tőle, hogy szép szó.
Félsz az Árnyéktól, S közben félsz még tőlem...
Félsz minden Emléktől, mi megmaradt belőlem.
Félsz a Fenevadtól, ki hódít a Küllemben,
Félsz az Arkangyaltól, ki ott ül a Lelkemben.
A bokor se reszket már... csak Te egyes-egyedül.
Nem tudhatod, mit veszítesz... s Szíved csak menekül.

Requiem

Hárman álltunk a sír mellett... Atya, Fiú, és annak fia. Ködös, őszi délután volt. Dermedt kezeimen apró kristálygömbökként jelentek meg parányi vízcseppek, majd a bíborra festett avaron kötöttek ki halk csobbanással. Mintha örökké tartott volna e pillanat. Kicsiny vízcseppek... lecsapódnak, elfolynak, majd a földben kötnek ki. Elszívárognak, táplálják a talajt, majd a rajtuk sarjadó Új Élet szárnyán párolognak, s visszajutnak oda, ahonnan jöttek... a hideg, őszi ködbe. Ilyen az ember is. Megszületünk, meghalunk, és a kettő között igyekszünk valami maradandót alkotni. Mindhárom ugyanezt éreztük. Vajon mosolyognak a halottak, ha gyermekeiket sírni látják? Elengedni... minél később kell, annál könnyebb, de mégis felfoghatatlan, mert előjön az a rengeteg emlék... és nem akarsz elhinni, hogy ami egyik pillanatban valós és örök volt, most kihűlt, és nincs többé. Három férfi. Nincs okuk szomorkodni. Ők az emlékek. MI vagyunk az emlékek. MI vagyunk méltóak továbbvinni, amit egy érdes kéz fáradságos munkája nekünk adott. Hárman a fagyos ködben. Szótlanul, hidegtől zsidbadtan. Nagyapám a széllel, s a hideggel dacolva gyertyát gyújtott, és imát mondott a sír felett. S abban a pillanatban mi is lángra gyúltunk... megváltoztunk mind... Atya, Fiú és Szentlélek.

Kovács Kamilla Liliána 11.B: Nap játszadozik csendes víztükrrel...

Költészetmetaforák

Kávé

Amikor verset olvasok, a szavak az egész lényemre hatnak, még az ujjhegyem is bizseregni kezd tőle. A koffein szokott ekképp szétáramlani a véremben. Van, hogy a kávé csak apránként fogyasztom, szép lassan kortyolgatva érzem a hatását, de olykor megesik, hogy telhetetlen vagyok, és egy hajtásra kiiszom az egész csészét.

A versek mondanivalóját is lassan olvasva értem meg, de néha túl kíváncsi vagyok, és egyhuzamban futom át a sorokat. Olyankor csak az összképre fókuszálok, hogy a vers egészét lássam, ne kezdjem minden egyes sorát egyenként elemezni. A végeredmény mindkét esetben ugyanaz: felébredek. Mintha felpattanna a szemem, és tisztábban, koncentráltabban látnám a világot, hirtelenjében mintha újabb értelmet kapnának olyan dolgok, amikről eddig is azt hittem, értem őket. Érzékenyebb és figyelmesebb leszek a környezetem irányában, és mintha az emberek mondanivalója is átkonvertálódna a fejemben; szavaik mögé látok, tudom, mit éreznek valójában, mintha az ő világukat is megérteném és befolyásolhatnám.

Csakúgy, mint egy jó kávé után: éberré válok, és tisztázódnak körülöttem az interakciók.

Szabó Réka 11.C

Víz

A víznek különböző halmazállapotait ismerjük, lehet folyékony – pont, amikor magával ragadja az olvasót a vers, elmerülünk a sorok között és a felszínre törve, újra levegőhöz jutva egy friss élménnyel gazdagodunk.

A víz lehet különböző hőmérsékletű is, ahogy egy vers tüzes vagy fagyos hangulatú. Felhevíteti az indulatainkat és akár a következő pillanatban – mintha mi sem történt volna – eloltja azokat. Feltesz egy égető kérdést, amire lehet, hogy soha nem kapjuk meg nyíltan a költő választát, holt, ha figyelmesen végigpásztázzuk a sorokat, megtaláljuk a feleletet egy szépen körbecsomagolt burokban. A mi feladatunk ezt a borítást kibontani, de ahogy megtaláljuk a hozzá vezető utat, a vers egy új értelmet kap általunk.

Szilárd, akárcsak egy komor hangulatú, nehéz témát taglaló alkotás. Néha a lélegzetünk is eláll egy ilyen mű sorai között, a szívverésünk lelassul, és megszakíthatatlan figyelemmel várjuk, hogy mi is lesz a költő következő lépése. Nyíltan mutat akár torz tükröt is elénk, gátlások nélkül veti össze a valóságot egy utópisztikus világgal, ami – valljuk be –, mindig fájdalmas, és rádöbentti az embert a hibáira.

Olykor elég egy korty, de van olyan pillanat, amikor hosszú percekben keresztül oltjuk szomjúságunkat.

Víz nélkül nem élnénk. Versek nélkül sem...

Sziky Netta 11.D

Számomra a költészet olyan, mint a víz. A víz – akár a költészet – megfoghatatlan, áraszthat meleget (például egy forró fürdő), ahogyan a költészet is adhat meleg-érzetet egy szerelmes verssel, de akár lehet a költészet fagyos, akár a jéghideg víz. Azért választottam a vizet, mint költészetmetaforát, mert véleményem szerint a költészet ugyanúgy elengedhetetlen az élethez, mint a víz, csak az egyik testi, a másik mentális táplálék, hiszen víz nélkül elgyengülünk, majd meghalunk – költészet, versek és olvasás nélkül pedig az agyunk gyengül el, majd zombikká válunk, akik egész nap csak a TV-t bámulják. Ezért szerintem mindkettő elengedhetetlen a kiegyensúlyozott és boldog élethez. Befejezésékképp még annyit mondanék, hogy a költészet is elengedhetetlen a mindennapi élethez: nézzük csak meg a 19. század városait, ahol még divat volt műveltnek lenni. Manapság már a költészet is lehanyaglóban van sajnos, és egyre kevesebb ember látja be, hogy a költészet éppúgy szükséges az embernek, mint a víz.

Seprenyi Milán 11.D

Nagyító

Költészet, mint nagyító. A költészet, egy-egy vers rá tud nagyítani egy eddig aprónak, akár feleslegesnek tűnő dologra. Lehet, ez csak egy számomra kérdéses ügy, de lehet akár egy csapatnak, osztálynak nehézséget okozó feladat.

A nagyítóval az adott téma összetevői és felépítői is jobban láthatóvá válnak, amelyek tudnak segíteni az előrejutásban. Ha bizonyos módon használjuk a nagyítót, megfelelő körülményekkel, akkor fel is gyűjthetünk akármit, tehát egyrésztől óvatosságra int bennünket ez, hiszen a tűz rengeteg mindent elpusztíthat, ezzel nagy kárt okozva. Másrésztől, ha a tüzet úgy tekintjük, mint ami elpusztítja az ártalmas dolgokat, akkor az eredmény pozitív. A tűzre lehet úgy is gondolni, mint ami melegít, ami az ételt késszé teszi, tehát szintén valami olyan, aminek a hatása jó. Ez a sokoldalú tűz a nagyító használatával jöhet létre, ha az a jó kezekben van. A mikroszkópokban is nagyító lencse van. Ezeket sokszor csapatosan használják a tudósok, és ezzel kapcsolatok és csapatok alakulnak ki, tehát a nagyítónak akár csapatépítő ereje lehet. A fényképezőgépekben is használnak nagyító lencsét, így vizuálisan is a segítségünkre lehet. A mai modern fényképészetnek és technológiának köszönhetően megláthatunk a fényképeken olyan helyeket, amiket egyébként lehet soha életünkben nem láthattunk volna.

Ezekben a tárgyokban egy alkotórészt képez nagyító, tehát nem önmagában teszi azt, amit tesz, viszont szerves részként jelen van, akárcsak a költészet az életemben.

Szücs Nikolett 11.C

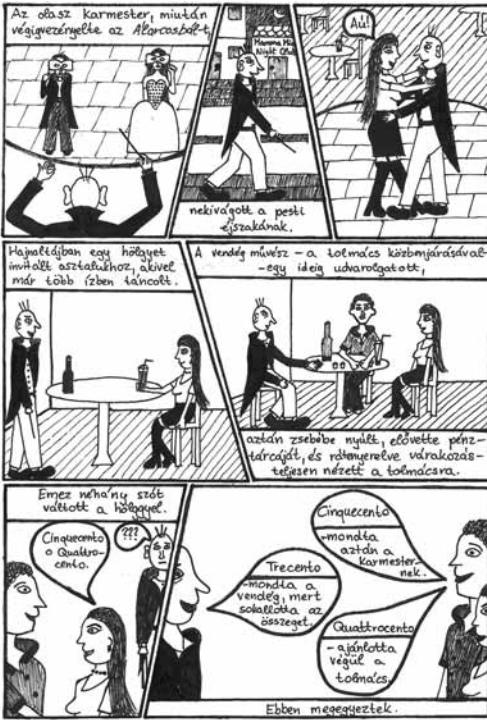
Kapcsoló

A költészet egy kapcsoló, ami a hétköznapi életből átléptet egy sokkal nyugodtabb és csendesebb létbe. Ahol háttérbe szorúlnak a mindennapi feladatok, problémák, de még az örömök és sikerek is. Hiszen itt nem ezek számítanak. Sokkal nagyobb hangsúlyt kap a belső világ. Ezt az érzelmeink, gondolataink, akaratunk és még egy ezeken túli részünk összessége alkotja. Ekkor jutnak hanghoz az igazán fontos dolgok az életünkben. Amik a lényünket, személyiségünket is alkotják. Egy jó vers elősegíti az átváltást a rohanásból a lassításba majd a teljes leállásba és.... elkezdődhet a belső munka....

Zöldesi Sára 11.C

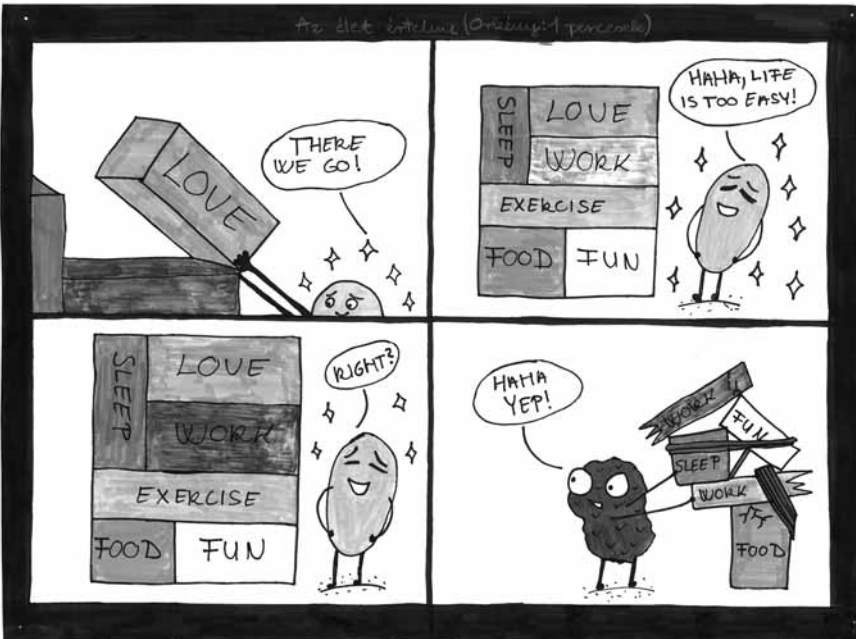
Sági Viktória Kitti: Zúzmarás hecsedli

Aux Liliána Alexandra 9.A

Czako Anna 9.B

Berta Lilla 10.B

Hajrá Krúdy!

A sikerhez kitartás, akarat és sok-sok munka kell

Nyíregyháza város neve sokáig nem mondott semmit a magyar erőemelő társadalom számára, azonban a 2014-ben összeállt, és nemrég hivatalosan is egyesületi formát öltött Kelet Ereje Erőemelő és Szabadidősport Egyesület versenyzői örökre bevették a város, a csapat és saját nevüket is a Magyar Erőemelő Szövetség történelmébe. Az egyesület fiatal, saját nevelésű sportolói villámgyorsan, tonnaszámra hozták haza a büszkeségre okot adó arany, ezüst és bronzérmeket mind hazai, mind nemzetközi versenyekről. A lelkes, háromtagú csapatnak vagyok én is tagja, nemrég csatlakoztam a szövetséghez.

Az én erősségem a fekvenyomás, amely az erőemelés egyik fogásneve. Lényege, hogy minél nagyobb súlyt kinyomjunk a bírói vezényszavaknak megfelelően. Korábban konditeremben edzettem, de ott is mindig a három fő gyakorlatra: a guggolásra, fekvenyomásra és felhúzásra fektettem a nagyobb hangsúlyt. A verseny előtt nem sokkal csatlakoztam a Kelet Ereje powerlifting klubhoz, ahol rövid felkészülési idő ellenére sikerült a Fekvenyomó Diákolimpia területi döntőjét megnyerni, az országos döntőben pedig második helyezést értem el. Nagyon jó érzés országos versenyen szerepelni, nekem teljesen új dolog volt! Alig várom a következő versenyt is, hogy újra átélhessem!

4 edzésem van egy héten, emellett heti 2-3 alkalommal sprintelni kell, hogy a rugalmasság is megmaradjon. Igaz ugyan, hogy rengeteg lemondással jár, de mindenképp megéri! A fizikai erőnlét mellett ugyanis nagy hangsúlyt kap az életmód, a táplálkozás is. Egy-egy edzés teljesen elveszi az energiámat a felkészülési időben, és természetesen a táplálkozásra is figyelni kell, főleg verseny előtt. Sokan mondják, hogy egy ilyen sport alkat kérdése... Én azt mondom, hogy valamilyen szinten számít a genetika, előnyt jelenthet, de az igazi sikerhez kitartás, akarat és sok-sok munka kell.

Mivel most kezdtem úgy igazán, ezért mindenképp szeretném sokáig folytatni. Rövidtávú céloom, hogy az októberi ifi OB-n minél jobb helyezést érjek el. Természetesen vannak hosszú távú célok is, például Európa – majd később világbajnokságra kijutni. Addig is... edzés... tanulás... edzés...

Majoros Viktória 11.D

Diáksport – szabadidősport eredményei Képekben

1. Kosárlabda:

B33 országos döntős csapata:

Hidas Réka, Kovács Orsolya, Csoba Erika tanárnő, Oroszi Lili, Hegedüs Tímea

V-VI. korcsoportos csapat: országos elődöntő II. hely

Kovács Tibor testnevelő, Szabó Árpád, Farkas Dániel,
Kiss Kende Csongor, Vizi Roland, Zöldesi József,
Bodnár Balázs, Pollák Balázs, Sipos Timót,
Balogh Bendegúz

B33 országos elődöntő: III. hely
Csikós Botond,
Balogh Bálint,
Tömöri Péter,
Magyarai Gergő

IV. korcsoportos országos döntős csapat

Oláh Péter, Tömöri Péter, Balogh Bálint, Csikós Botond, Orosz Róbert, Paulik Máté, Góber Noé, Szalacsi Balázs, Kun Ágoston, Metzner Martin, Magyarai Gergő, Botrágyi Tamás, Bányai Bálint

Kosárlabda: 49. Öregdiák találkozó!!!
Győztes fiatal csapattagok Vizi Roland, Szabó Árpád

2. Kézilabda:

Megyei Diákolimpia: I. hely országos döntő

Egy kis szieszta

Országos döntő IV. helyezett fiú kézilabda csapat

Csapattagok:

Mácsai Gergő, Pollák Balázs, Petróczy Dániel,
Magyari Mátyás, Freund Ákos, Kiss Márton,
Hegedüs Dániel, Kiss Kende Csongor,
Mohácsi Ármin, Vizi Roland, Szabó Árpád,
Nagy Dániel, Karsai István Kiss László,
felkészítő tanár: Takács Sándor

3. Labdarúgás:

Kölcsey Labdarúgó Kupa I. hely

Fair Play Labdarúgó Kupa
megyei döntő VI. helyezett csapat

A csapat: Király Lilla, Fekete Orsolya, Monyók Gréta, Téglási Viktória, Csorba Aletta,
Farkas Elizabett, Opre Eszter, Oroszi Lili, Fábián Dóra

Tavaszi Fair Play Kupa
kispályás labdarúgó csapat

Francia napi győztes 10.a-s labdarúgó csapat

Őszi Fair Play
labdarúgó kupa csapata

4. Atlétika:

Nagy Dániel (11.c)
távol-magasugró bajnok,
Juhász Luca (9.d)
magasugrás (140 cm)
városi II. hely

Garai Graciána (9.c)
városi 400 m II.
800 m I. hely

Bajzáth Péter:
1.500 m, 3.000 m
városi II. hely

Gincsei Lili – Berettyán Anna,
szárnybontogató atléták

Berettyán Csilla 300m megyei II.
és Iván István induló

magasugró leányok
a 8.d osztályból
Gresó Réka,
Dobos Lili megyei III.hely,
Balogh Nóra

Sztojka Milán
(bal szél)
megyei
diákolimpia
1.500 m
III. hely

Diákolimpia IV. kcs. öttusa csapat: városi IV. hely
Góber Noé, Oláh Róbert, Csikós Botond, Babicz Ágoston,
Bányai Bálint magasugrás- megyei III. hely (150 cm)

Kiss Dorottya
1.500. megyei I. hely

Megyei Diákolimpia résztvevői: Aranyosi Bálint 1.50m
Orosz Róbert 100m, Szalacsi Balázs 100m, Tömöri Péter

Juhász Luca magasugrás megyei II. hely

Megyei Diákolimpia
4x100m-es fiú váltó: I. hely – országos döntő!!!

Nagy Dániel, Leveleki Bence, Petróczy Kornél, Varga Péter

Megyei
mezei
diákolimpia:
Garai Graciána
I. hely

Megyei mezei diákolimpia csapat tagjai:

(balról jobbra) Magyarai Gergő, Góber Noé (magasugrás megyei döntő II. hely), Kun Ágoston, Sztojka Milán (városi III. – megyei VII. hely)

megyei Tájéfutó Diákolimpia
Sztójka Milán I. hely

Balku Levente II. hely

Megyei mezei diákolimpia:
Németh Csaba IV. hely
Garai Graciána I. hely,

5. Sakk:

Megyei Diákolimpia
sakk leány csapat: I. hely
Aux Liliána, Ujhelyi Vivien,
Nagy Bettina,

Országos Diákolimpia
leány sakk csapat: X. hely
Gerle Zsanett,
Aux Liliána,
Nagy Bettina

Országos Diákolimpia sakk csapat-
verseny IV. korcsoport: XII. hely
Dán Marcell, Kun Ágoston,
Gyöngyi Eszter, Blahota Marcell

6. Floorball:

Iskolánk első, területi
döntőn résztvevő
floorball csapata:
Szikszai Levente,
Balku Levente,
Szalacsi-Tóth Bence,
Csekk-Fekete Zalán,
Nagy Bánk,
Láng Ádám

7. Tollaslabda

Diákolimpia országos döntő
– Tollaslabda V. korcsoport:
Simon Balázs II.hely

8. Szabadidős sporttevékenység

12 órás kosárlabda
pillanatképei (10.b)

Korizás
az új jégcsarnokban

Visszaemlékezés a 12.d végzős „Ludovikás” leányok tollából

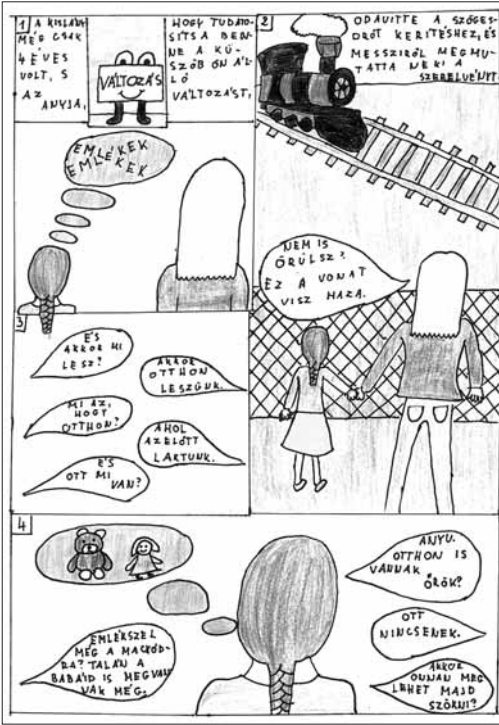
Az Országos Haditorna Verseny egy évente megrendezésre kerülő vetélkedő, amelynek célja a katonai pálya bemutatása, a fiatalok megismertetése a katonák mindennapi életével. Megyénk egyetlen lánycsapataként mérettettük meg magunkat az elmúl három évben Takács Sándor testnevelő tanárunk buzdítására.

Már az első versenynek is izgatottan vágtunk neki, mivel mind aktívan sportolunk, így örültünk az újabb kihívásnak. A verseny során változatos feladatokban vettünk részt – több-kevesebb sikerrel. Volt például akadályfutás, amiben nehezítette dolgunkat, hogy az egyenruhát nem épp ránk méretezték. Szintén nem remekeltünk a kézigránát-hajításban, ellenben a Mátrix-futással, ahol minden alkalommal sikerült új országos rekordot felállítanunk. A kedvenc versenyszámunk a lövészet volt. Az évek során ebben fejlődöttünk a legtöbbet, hiszen míg az első évben az utolsók közé tartoztunk, a végére az egyik legjobb pontszámmal zártunk. Embert próbáló feladat volt a fegyveres váltófutás, ezért is esett olyan jól utána a helyben készített, bőséges ebéd.

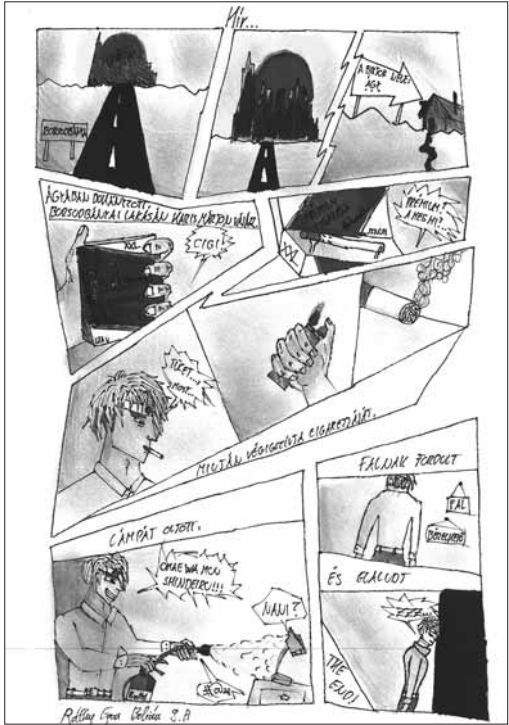
Mindegyikünknek sok szép emléke van erről a versenyről, így sajnáljuk, hogy jövőre már nem vehetünk benne részt. De jó tudni, hogy a Ludovika hadtestben mindig szívesen látnak minket, hiszen „A lánycsapatként” sikerült mély benyomást tennünk a szervezőkre.

Balku Nóra, Kiss Dorottya, Gyüre Fruzsina, Hidas Réka 12. D

Molnár Emese 9.a

Ráthy Egon Belian 9.A

Veres Brigitta 9.C

Bodri Brigitta 9.A

ÉLETÜNK

*„Micsoda boldogság az, jónak lenni.
A világon ez a legtisztább, legvalódibb öröm.”*

Rendhagyó magyarórák

Novellaelemzés - nyelvész szemmel

Vasárnap délután érkezett egy üzenet. Rápillantottam a telefonomra: Pál Andrea tanárnő az... „Holnapra mindenki olvassa el a Boris könyve című Kosztolányi-novellát!” Akkor már sejtettem, hogy tanárnő ismét szervezett valamit...

Másnap meg is érkezett a „vendégelőadónk” (aki – mellelleg – a tiszteletbeli krúdys tanár címet is kiérdemelné, hiszen annyiszor látogat el hozzánk!): Dr. Minya Károly, a Nyíregyházi Egyetem Nyelv- és Irodalomtudományi Intézetének vezetője. Miután Gerliczki András tanár úr bemutatta nekünk, előadónk bevezetett minket a novellaelemzés fortélyaiba. A „rettegett érettségi” egyre közeledik, és hálásan ültem be a rendhagyó órára abban reménykedve, hogy talán egy lépéssel közelebb kerülök a sikeres vizsgához – ugyanakkor megismerkedhetek egy újabb, más nézőponttal is. Meglepetten hallgattam, milyen egyszerű dolgokon múlik az egész!

A mű felolvasása után a novellaelemzés szempontjai kerültek középpontba. A szövegben előre aláhúzott, kiemelt részek segítségével betekintést nyerhettünk a szereplők egymáshoz való viszonyába, érzéseibe – s előadónk segített megértetni velünk a hátteret: a történet pszichológiai oldalát is. Emellett rávilágított a környezet, helyszín bemutatásának sajátosságaira; a cím stilisztikai, tartalmi fontosságára; a képi és jelentésbeli rétegek egymáshoz tartozására. Az utolsó percekre lassan tisztázódott bennem egy – bár még igen laza – kép a novellaelemzés fortélyairól.

Ezek azok a „tanórák”, amelyek kissé kiközkentenek az unalmasnak és szürkének tűnő iskolai hétköznapijainkból. Szerintem igazán hasznos tud lenni egy-egy ilyen előadás! Segít mélyíteni a tananyagot, ha kissé más stílusban vagy más megközelítésből is meghallgathatja a kíváncsi diák.

Köszönet érte dr. Minya Károlynak! (Visszavárjuk!!)

Kocsis Anna, Szláma Flóra 10.C

Csokonai nyomában...

(krúdysok a debreceni irodalom házában)

2018. március 2-án, péntek reggel osztályunk a vasútállomáson találkozott, hogy elinduljon Csokonai nyomába...

Utunk Debrecenbe vezetett, a Medgyessy Ferenc Emlékmúzeumba. Amint leszálltunk a vonatról – a szibériaihoz hasonló időjárás miatt – kissé rohanva vágunk át a fél városon, hogy eljuthassunk a Debreceni Irodalom Házába. A Csokonai-kiállítást dr. Lakner Lajos rendezte be, és ő is vezetett be minket Csokonai „gardrójába”. A kiállítás rendkívül interaktív volt, és dr. Lakner Lajos nagyon sok érdekes dolgot mondott, például, hogyan és miért éppen úgy rendezték be a kiállítást. Láthattuk Vajda Julianna menyasszonyi ruháját, Csokonai furulyáját – ugyanis rendkívül szerette a zenét is –, valamint megtekinthettük Csokonai pipáját, édesanyja székét és szerelme gyűrűjét is. Különböző, kissé furcsa, de mégis érdekes termeken mehettünk végig, ahol Csokonai kéziratait tekinthettük meg, vagy akár a gondolataiba láthattunk bele. Volt egy olyan szobája is a múzeumnak, ahol megtervezhettük a saját költőnket, és a végén kaptunk egy verset, amit a „mi költőnk” írt. Szerintem mindenki ezt élvezte a legjobban.

Ezek után egy vetítés keretein be-

lül dr. Lakner Lajos érdekes dolgokat mesélt arról, hogy a debreceniek hogyan is viszonyultak a költőhöz, mert abban az időben „csodabogárnak” tartották, nem igazán értették a költészetét. Halála után sok vitát gerjesztett az emberek között. Volt, aki úgy gondolta, hogy kell neki emlékmű, volt, aki ezzel nem értett egyet – és ezek inkább a debreceni lakosok voltak.

Vezetőnknek köszönhetően elmehettünk a Déri Múzeumba is megnézni egy egyiptomi kiállítást, hogy milyenek voltak a temetkezési szokások abban az időben. Láthattuk a feltárt sírok maradványait, szarkofágokat; megtekinthettük, milyen volt a holttestek máglyán való elégetése vagy a koporsós temetés, lovas temetés, valamint a mumifikálásról olvashattunk, hogy miként és hogyan készítették elő a testeket a temetésekre. Rendkívül érdekes volt a kiállítás, és, ami engem igazán meglepett, hogy nagyon élethű volt.

A „kultúrsokk” után volt még egy kis szabadidőnk Debrecenben, és a hideg miatt mindenki a Fórum felé vette az irányt. Egy kis ebéd és vásárlás után visszaindultunk a vasútállomásra, és magunk mögött hagytuk Csokonai emlékeit és szülővárosát.

Köszönjük Pál Andrea tanárnőnek és dr. Lakner Lajosnak, hogy lehetővé tették nekünk ezt a kis kirándulást Csokonai Vitéz Mihály szülővárosában.

Pápai Gréta, Tóth Panni 10.C

József Attila-hommage

[a 12. évfolyamos magyar fakultáció konferenciája]

időpont: 2018. február 14. 8 óra

helyszín: Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium, 23-as tanterem

megnyitó: Radvánszky Ronett

1. ülészak – elnök: Tóth Orsolya

Nagy Erik: József Attila önértelmezése – Tiszta szívvel

Hegyes Boglárka: A „Születésnapomra” hatástörténete
vita

2. ülészak – elnök: Tóth Ákos

Radvánszki Ronett: A „Mama” József Attila költészetében

Tóth Orsolya: A Szabad ötletek jegyzéke
vita

3. ülészak – elnök: Nagy Erik

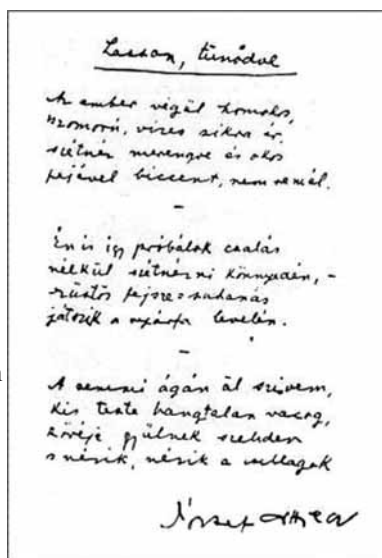
Mihályi Zsófia: József Attila szerelmi költészete

Tóth Ákos: József Attila és a pszichoanalízis

Fehér Anna: József Attila a színpadon
vita

zárszó: Mihályi Zsófia

szervező: Gerliczki András

József Attila-konferencia a Krúdyban

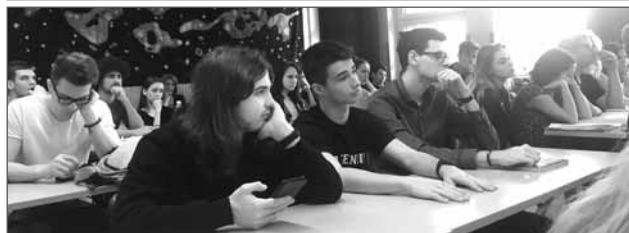
Rendhagyó magyaróra – hagyományteremtő szándékkal. Talán így foglalható össze leginkább Gerliczki András tanár úr célja, amellyel tavaly először, majd az idén másodjára az emelt szintű faktos csoportjában nyílt tudományos konferenciát rendezett. Minden szakmaisággal és konferenciára jellemző formai megvalósítással együtt! A diákok nagyon élvezték egyrészt azt a helyzetet, hogy társaik előtt szakmaiságukról tehetnek tanúbizonyságot, másrészt pedig a közös és egyéni felkészülést is. A motiváció, amellyel József Attila költészete felé fordultak, talán ezzel a módszerrel örökre megmarad...

A csoport tagjai közül ketten meg is írták élményeiket:

Mihályi Zsófia 12.C

Prológus: végzős magyar faktos csoport József Attilát tanulja, kábé egy hónapja.

Mindenkit megérint. Valakit különleges betegsége, a Borderline személyiségzavar és az ennek kapcsán előkerülő freudi pszichoanalízis miatt, van, akit a Szabad ötletek jegyzéke, a Mama versek, a szerelmi költészet, a (szinte megfoghatatlan) önkép és önértelmezés miatt fog meg, vagy éppen csak kíváncsiak vagyunk, hogy miért pont április 11-e a

magyar költészet napja. Aki ügyes volt, és elkért (vagy lógott) néhány órát, az pont ezeket hallhatta élő szóban elbeszélve. Éppen hatan voltunk a feladatra, hogy a fentebb említett témákat kidolgozzuk egyenként, nagy részletességgel.

A délelőtt 3 szakaszból állt: az elsőt Tóth Orsolya nyitotta meg, előadott Nagy Erik és Hegyes Boglárka; a második szószólója Tóth Ákos volt, Radvánszki Ronett és Tóth Orsolya adott elő; az utolsó ülőszakot pedig Nagy Erik konferálta, itt Mihályi Zsófia és Tóth Ákos beszélt. A konferenciát Gerliczki András tanár úr szervezte, ő osztotta fel köztünk ezeket a részeket, ő írta az esemény „forgatókönyvét” – viszont most először ránk hagyta a szövegeink kidolgozását, illetve a konferálást. Ettől nem igazán ijedtünk meg egészen addig, amíg nem láttuk, hogy nekünk most vagy 50 diák előtt kellene beszélnünk, lehetőleg több, mint 20 percig és érthetően. A meglepő az volt, hogy ezt nagyjából sikerült betartanunk!

Mindent egybevetve elég hasznos volt (jó hangulatot a rendezvény tárgya miatt nem merek írni), illetve, mint előadó, úgy érzem, aki részt vett ezen a három órás előadáson, az egészen valós képet kaphatott József Attiláról (bár ezt nála elég nehéz megállapítani).

Köszönet mindenkinek, aki eljött, és persze Gerliczki András tanár úrnak, aki bátorított minket, megszervezte nekünk - és utána közölte, hogy büszke ránk és meghatódott. #welovekrúdy

Radvánszki Ronett 12.D

József Attilára költőként és emberként is fontos emlékezni, beszélni róla. Az élethez is hozzátartozik, hogy megértsük az ő sorsát, feltárjuk a verseibe ágyazott gyönyöröket és borzalmakat. Az a megnemértettség, magány és szeretetvágy, amitől ez a férfi szenvedett, egy olyan személyiséget

teremtett, amit érdemes és kell is tanulmányozni. Az irodalmi konferenciánkon teljesen meghatót a diáktársaim és tanárim őszinte érdeklődése, aktív részvétele. A délelőtt folyamán olyan közvetlen előadásokat hallgathattam végig, amelyek lekötöttek és gondolkodásra készítettek. Közösén beszéltünk arról a József Attiláról, aki gyermek és férfi is akart lenni, aki őszinte életre vágyott, akinek fájdalmai voltak, és aki önmaga ellenségeként küzdött egészen 1937-ig.

Büszke vagyok rá, hogy a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnáziumban lehetőséget kapnak a diákok szabadon beszélni és alkotni.

Szalmás Fanni 12.B

Rólunk írták...

Energiakövet Nyíregyházán

– Bevetésen a Krúdy Gyula Gimnázium tanulói

Szuperhősök a magyar oktatásban! A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (MEKH) pályázatán Energiakövet 2017 címet elnyert Csontos Csaba Péter Nyíregyházán tartott rendhagyó órákat.

A MEKH a felsőoktatási intézményekben természettudományos tárgyakat hallgató diákok számára kiírt Energiakövetek pályázatán idén 4 egyetemista nyerte el az Energiakövet 2017 címet, a hozzá járó ösztöndíjat, valamint a lehetőséget, hogy „szupertanárként” az oktatásban is ki próbálhassa magát, ezáltal az egész ország megismerhesse.

Csontos Csaba Péter, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar Geográfus, Környezet- és Tájkutató szakirány hallgatója „*Légy része TE is az energiaforradalomnak!*” című óratervével látogatott el a Krúdy Gyula Gimnázium 9. és 10. osztályos tanulóihoz.

Fedezd fel! Ismerd meg! Használd jól!

– erre a mottóra építette Csaba az óra tematikáját is: elsőként alapvető logikai láncokat vázolt fel a diákoknak azt elemezve, miért és mennyire fontos az energiával foglalkozni, vagy, hogy milyen globális környezeti problémákat okoz az „energiaéhség”.

Ezt követően az energiaforradalom termelési és fogyasztási oldalát járta körül, végül egy asszociációs játék segítségével mozgatta meg a diákok fantáziáját az órán elhangzott információk és kivetített képek segítségével.

„Az egyes részek közötti vetélkedő-kérdések megválaszolásával nagyfokú érdeklődésről és tájékozottságról tettek tanúbizonyságot a tanulók. Osztályfőnökként szeptemberben értesültem arról, hogy az osztályom tanulói már nyáron összefogtak egy közös ügy érdekében, mivel rendhagyó fizika órát szeretnének volna látni. Kezdeményezésüket az internetes szavazáson siker koronázta. Az óra érdekes, vidám és tanulságos volt, és mivel rengeteg hasznos ajándékot is kaptak, ezért mindenképpen különleges és emlékezetes volt számukra. Az órán elhangzottak megragadták őket, ezért meg is jegyezték azokat. Ehhez nagyban hozzájárult Csaba fiatal, lelkes, megnyerő személyisége és előadásmódja, valamint a játékos feladatok. Az óra sikerességét mutatja, hogy egy ezt követő alkalommal, amikor bementünk a terembe, a sötétítő függönyök be voltak húzva, mert besütött a nap az ablakon, és az összes lámpa fel volt kapcsolva. Ők mondták, hogy inkább húzzuk el a függönyöket és kapcsoljuk le a lámpákat! Legyünk energiatudatosak!” – mesélte elégedetten Varga Szilveszter osztályfőnök.

„Szuperhősöket a magyar oktatásba!”

„Társadalmi felelősségvállalási programunk hangsúlyos eleme a fogyasztók energiatudatos szemléletének formálása. A fiatalok motiválását célzó, a személyes lépésekre ösz-

tönző edukációs programunk célja egyrésről a legjobb oktatási tartalomfejlesztés volt, másrésről olyan tanárszemélyiségek megtalálása, akik Energiakövetként egy ország szupertanárai lehetnek. Olyan tehetséges szupertanár-jelölteket kerestünk és találtunk, akik élményszerűen, új szemszögből beszélnek a témáról, és ehhez a saját ötleteiken alapuló interaktív tananyagot is kidolgozták.” – fogalmazta meg a program lényegét Scherer Zsolt, a MEKH szóvivője.

(megjelent: <https://www.nyiregyhaza.hu/energiakövet-nyiregyhazan--bevetesen-a-krudy-gyula-gimnazium-tanuloi-2017-12-07>)

Géza fejedelem kékre festett idegrendszere

Tizennégy évesen Body kiállításra menni?! Nem vagyunk ehhez túl fiatalok? Egy hirtelen jött ötletet valósítottunk meg 2018. április 9-én. Egyszerre mondtunk igent, mikor osztályfőnökünk, Páll Csilla tanárnő felvetette nekünk a lehetőséget.

Persze, egy kiállítás nem kiállítás, így a Természettudományi Múzeumba és a Hősök terére is ellátogattunk. Kora reggel indultunk, hogy belevessük magunkat a történelem és biológia rejtelmeibe.

Amint megérkezett a busz Pestre, első állomásunk a Természettudományi Múzeum volt, majd az áthelyezett történelem órát a Hősök terén tartottuk meg, hiszen megismerkedtünk Könyves Kálmánnal, a Hunyadiakkal és Erdély aranykorának fejedelmével, Bethlen Gáborral. A tűző nap ellenére nekivágtunk egy olyan vár megtekintésének, amelyen a különböző építészeti korszakok jegyeit figyelhettük meg időrendben. Ez Vajdahunyad vára volt. Robosztus kapuja már tekintélyt

parancsolt a viháncoló osztálynak, miközben csendben hallgattuk osztályfőnökünk szakszerű idegenvezetését. Természetesen egy fénykép erejéig megálltunk Anonymus, I. Béla jegyzőjének szobra előtt. Csodálatos boltívek, rózsaaablakok kápráztattak el bennünket. Elméláztunk azon, hogy régen, a mai korhoz képes fejletlen és kezdetleges technikával is tudtak maradandó, gyönyörű épületeket alkotni.

Ezután jött a nap fénypontja, amire hónapok óta vártunk. Egy kiállítás, ahol megtudhatjuk, hogyan is nézünk kis valójában, méghozzá belülről.

Az emberiség számára mindig is rejtélyt jelentett az emberi test. A Body kiállítás egyszerre volt érdekes és bizarr. Korábban élő ázsiai emberek holttestét figyelhettük meg testközelből. Amint leérkeztünk az alagsorba, ahol a kiállítás elkezdődött, rádöbentünk, hogy milyen kezdetleges volt régen az orvostudomány. (Annak ellenére, hogy már a maják és az inkák is gyógyítottak, s az egyiptomiak pedig már használták fogkefét.) Az orvoslás fejlődését bemutató terem után a tüdő, a levegő majd a táplálék útját követhettük nyomon. Megtudtuk, hogy az egészséges tüdő sokkal puhább, mint a dohányos és persze a színe sem olyan sötét. Mivel az idegenvezetőnk orvostanhallgató volt, elmondta, hogy ha már valaki ennek a káros szenvedélynek „hódot”, akkor az egészsége érdekében legalább menjen ki a szabadba friss levegőt szívni, hiszen így nem rakódik le nagyon sok káros szemcse. (Persze ez alatt nem azt értette, hogy a friss levegőn egészséges dohányozni.) Ezen kívül megismertük az embert behálózó idegrendszert, a masszív csontokat és a mozgás fő okozóját, az izmokat. Tehát, ha töri órán minden idegszálunkkal koncentrálnunk a magyarak kalandozásaira, akkor Géza fejedelem mellett kékre festett idegrendszerünk is megjelenik lelki szemünk előtt. Külön terem volt a magzat, a férfi és a női test megvizsgálásához. Az utolsó teremben elsajátíthattuk az újraélesztés mozzanatait különböző bábukon. Páll Csilla tanárnő szavait idézem: „Inkább próbáljuk meg, mert ezzel akár életet is menthetünk egyszer.”

A pesti kirándulásnak köszönhetően osztályunk újabb szép emlékekkel térhetett haza. A 2200 m²-es Body kiállítás 12 termében megismerhettük testünk felépítését és működését, sikerült megkedveltetni az osztály nagy részével a biológiát, hiszen ha nem órán kell ülnünk, akkor minden sokkal izgalmasabb. Fáradtan, de annál több tudással és ismerettel tértünk haza.

Bereczki Dóra 8.D

Krúdysok a hatodik Műanyagipari Konferencián

Hatodik alkalommal rendezte meg a Magyar Műanyagipari Szövetség „Az ember alkotta anyag – a XXI. század anyaga” című konferenciáját 2017. december 8-án, melynek célja a polimerekkel kapcsolatos ismeretterjesztés a jövő műanyagipari szakembereinek számára.

A konferencia központi témája ebben az évben Ipar 4.0: automatizálás és robotizáció volt. A hat évvel ezelőtt útjára indított rendezvénysorozat célja, hogy tájékoztassa a szakág iránt érdeklődő, továbbtanulás előtt álló középiskolás diákokat a műanyagipar fejlődési irányairól, a társadalom szerepéről a fenntartható fejlődésben, s nem utolsósorban ezen értékes anyag megbecsüléséről, amely az emberiség életminőségének javításában kulcsszerepet játszik.

A Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnáziumot 4 tanuló, Medve László Máté, Kakuk Veronika, Balogh Zsófi és Gresó Petra 10. D osztályos tanulók képviselték Némethné Horváth Gabriella biológia-kémia szakos tanárnő kíséretében.

A helyszíni szolgáltató Magyar Tudományos Akadémia 1830-óta végzi legfőbb feladatait, melyek a tudomány művelése, eredményeinek terjesztése, a kutatók támogatása és a magyar tudomány képviselete. Ezért volt a tudományok székháza a legmegfelelőbb hely a konferencia megtartására. Megérkezésünk után megkaptuk a névkártyáinkat és helyet foglalhattunk az MTA legcsodálatosabb dísztermében. Az előadás

Dr. Bokor József megnyitójával kezdődött el, majd hat briliáns lángelme bemutatóját hallgathattuk meg – és láthattuk a hatalmas kivetítőknek köszönhetően. Megtudtuk, miket értek el a világ tudósai a XXI. század anyagát, a műanyagot használva. Megismerkedhettünk Sophiával, az első mesterséges intelligenciával, aki állampolgárságot kapott, és Jackkel, az önvezető autóval. Sophia – elmondása szerint – teljes mértékben megbízik az önvezető autókban és hisz a jövőjükben. A videót Jack és Sophia beszélgetéséről emberek milliói látták a közösségi oldalaknak köszönhetően.

Dr. Stépán Gábor az orvostudomány fejlődését mutatta be. Előadása alapján végiggondolhatunk, hogy robotkarok segítségével – kevesebb energia befektetésével – ugyanolyan professzionális eredményt érhetünk el az agykárosult mozgásképtelen betegeknél, mint képzett terapeutákkal. A fejlett robotok ma már annyi szabadsági fokkal rendelkeznek, mint az emberi kéz (kivéve a 7. szükségtelen fok), vagyis ugyanazokat a gyakorlatokat tudják végezni.

Dr. Charaf Hassan a BME Automatizálás és Alkalmazott Informatikai Tanszék professzora érdekesítő előadás formájában ismertette jövőnk elektronikai eszközeinek (okos telefonok, okos órák) fejlődését. Pár éven belül 10 milliárdra becsülik a használatban lévő informatikai eszközök számát a felgyorsított adatforgalom, a továbbfejlesztett, sokrétű alkalmazások és a valóság képeit hűen visszaadó kamerák miatt.

Az előadások nagyon érdekesek, szórakoztatóak és egyben megdöbbentőek is voltak, a diákok sokat tanultak belőle.

Balogh Zsófi, Gresó Petra 10. D

Kerekes Péter 10.B

„Télapó itt van...”

(avagy: krúdys meglepetés a nyíregyházi kórház gyermekosztályán)

A Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium 10. c osztályos tanulói kedves, játékos, kicsit interaktív műsorral lepték meg december 5-én délután a Jósa András-kórház gyermekosztályának kis „lakóit”.

A rehabilitációs, belgyógyászati és sebészeti osztályról érkező gyerekek – szüleikkel együtt – hallgathatták a krúdys diákok furulyázását; részt vettek a manók, krampuszok játékában; együtt énekeltek a Télapóra várva; sőt, még a Mikulás „Nagy Aranykönyvét” is segítettek megkeresni! Meglepődtek, mikor a Télapó nevükön szólította őket! Néhányan közülük büszke határozottsággal, mások kicsit félénkebben köszönték meg a kezükbe adott (krúdysok által összeállított) csomagot.

Talán erre a néhány percre sikerült picit elfeledtetni velük, hogy nem otthon, családi körben „várták a Mikulást”...

Másnap, december 6-án délelőtt újabb krúdys kedvesség érkezett a kis lakókhoz. A nyíregyházi tankerület által a középiskolásoknak eljuttatott 26, csokimikulásokat tartalmazó dobozból a gimnázium diákjai 21-et ajánlottak fel a beteg gyerekeknek. A „nagy” diákok önzetlenül adták át a csokikat a „kicsiknek”, mondván: „Az igazi Mikulás ilyen. Figyel, szeret és ad. Pont úgy, mint te.”

Karácsony a Krúdyban

Az év utolsó tanítási napja, amit végre viszonylag legálisan el lehet lógni. Tanítási nap... bohóckodás, senkinek nincs már órája, pont ezért meg is lepődtem, hogy ennyien felkeltek és eljöttek. Na, de mindent szép sorjában.

Körülbelül nyolckor megjelent a három szervező tanár közül az első, Pál Andrea tanárnő, és kiadta a parancsot, rendezzük be a termet valami kevésbé poroszos hangulatúra. Úgyhogy ahányan voltunk, nekiláttunk. Hamarosan betoppant Gerliczki András tanár úr is, aki a mindig remek hangulatot szolgáltató teákat, illetve néhány saját szöveget hozott. Az eseményt Kosztolányi Dezső *Boldogság* novellájával nyitotta meg a harmadik előadó, Mihályi Levente. Volt itt minden. Dragomán György *Karácsonya*, Gerliczki András *Teatündére*, a *Harry Potter és a Bölcsek köve* egyik karácsonnyal kapcsolatos fejezete, és még folytathatnám.

Na, hát pontosan ezért szereti a Krúdyt, aki krúdys, és nem fél kreatívknak lenni. Mert van rá vevő. Mert mindig vannak olyan pedagógusok, akik bármilyen ötletre azt mondják: „igen, ez remek, csináljuk meg!” – és nem sajnálják saját szabadidejüket hasonló programok szervezésére.

Mert mit jelent a karácsony? Várakozást, közösséget? Hogy szeretünk és szeretve vagyunk? Hogy valakinek éppen mardos a hiánya és jó érzés, hogy kicsit megtölti az űrt a gondoskodást? Hát, kinek mi. Azt hiszem, karácsonykor azt érzünk, amit csak akarunk, de valahogy tudatlanul kiválogatjuk a szépet, hogy csak azt engedjük be. Nekem ez az utolsó gimnáziumi évem, de újra hét évesnek éreztem magam, mint a legeslegelső iskolai karácsonyomnál. Minden résztvevő nevében köszönöm, hogy ilyen remek tanáraink vannak.

Mihályi Zsófia 12. C

„Itt a farsang, áll a bál!”

Jelmezőverseny és „Fantáziaország”

A farsang minden iskolában egy bohókás, parádés ünnep, mikor a diákok – és tanárok – jelmezekbe bújnak; s egy napra mindenki kiszakadhat a mindennapok egyhangúságából.

A Krúdyban sem történt ez másképp! 7.30-ra ellepték az iskolát a Gru című meséből ismert mi-nyonok; a különböző korok és mesék hősei; valamint a Star Wars filmből ismert klasszikus karak-terek. Még a tanári kar tagjai is megleptek bennünket: Marcsekné Turcsán Krisztina tanárnő her-cegnőként, Mihályi Levente tanár úr mint „lord” Krúdy; Sipos Ádám tanár úr pedig mint Kyo-Lo Ren jelentek meg órán!! A nagyszünetben a DÖK megrendezte az éves jelmezőversenyt, melyen egyéni és csoportos jelmezekkel indulhattunk. A kiváló hangulat mellett az ezért járó jutalmak szinte eltörpültek!

A krúdys diákok most is megmutatták, hogy kreati- vitásért, bolondozásért nem kell a szomszédba menni-ük!!!

*Tóth Orsolya,
Mikola Szilárd 12.D*

VIDOR – hangulat a Krúdyban

Fény a szürke hétköznapokban... nyár a télben... napsütés az esőben... de: Nem mind Arany, ami... – mondták az idén 10 éves Vörös Postakocsi online folyóirat és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szemle jelenlévő képviselői...

Újabb fárasztó hét, tele dolgozatokkal és felelésekkel. Stressz, alvás- és szórakozáshiány. De semmi pánik! A Krúdyban mindig van lehetőség – akár egy-egy franciaóráért cserébe – a kikapcsolódásra. Lassan rendszeressé válik, hogy Pál Andrea tanárnő egy érdekes programmal dobja fel az unalmas hétköznapokat. A mai nap folyamán éppen a VIDOR fesztivál Irodalmi Kávéházának egyik produkciója „látogatott el” hozzánk. A vendégek érkezése előtt az osztályunk segített berendezni a helyszínt, ami jó csapatépítési lehetőség volt. A nagy létszám miatt érdemes volt hamarabb helyet foglalni magunknak – aki véletlenül késve érkezett, már csak a párkányon foglalt helyet.

Az előadásra három, magas szakmai tudással rendelkező – és az irodalmi témákban nagyon jártas – férfi érkezett **Karádi Zsolt, Gerliczki András és Béres Tamás** személyében. Nem is igazán számítottak vendégnek, hiszen Gerliczki András tanár úr jelenleg is a Krúdy egyik kiváló irodalomtanára, Karádi Zsolt pedig pedagóguspályáját kezdte annak idején intézményünkben – és Béres Tamás sem először járt itt. A családias légkör biztosított volt! Nyár végén az ő előadásukban hallgathattuk meg a Vidor fesztiválra készült *Nem mind Arany* című irodalmi témájú „játékot”. Sajnos a „társulat” nem volt teljes, de két „besegítő” is rendelkezésre állt: Pál Andrea tanárnő és Mihályi Levente tanár úr is felolvasott. (Az egy négyzetméterre jutó magyar szakos tanárok létszáma hirtelen megugrott!) Az elkövetkezendő egy óra kellemes hangulatban telt, és sok humoros perccel gazdagodtunk. A felhozatal nagyon színes és érdekes volt: hallhattunk Toldi apokrifet; egy feltételezett levelezést Arany és Petőfi között az 1860-as évek végéről; A walesi bárdok átiratát és egy vers rap-átiratát. A paródiák és „átköltések” tanárokat és diákokat egyaránt megnevettették, a közönség arcán felszabadult jókedv jelent meg! Vendégeink néhány izgalmas mítosszal és háttértörténettel tették még izgalmasabbá, élvezhetőbbé a műsort.

A program leginkább egy érdekes felolvasó műsorhoz hasonlítható, ami a mi korosztályunknak szólt. Reméljük, hogy a jövő tanévben, iskolánk 50 éves évfordulóján szintén hallhatjuk/ láthatjuk őket – esetleg Krúdy nyomában...

Szláma Flóra Anna, Vámos Kriszta 10.C

Rólunk írták...

KrúdyFeszt

Lovaskocsikázás, sportversenyek, tánc, ének és finom ételek várták a Krúdy Gyula Gimnázium diákjait és családjaikat. A rendezvényt – a hagyományokhoz híven – idén immáron nyolcadik alkalommal rendezték meg. Az osztályok külön sátrakban főztek reggeltől, s amikor elkészültek a különleges ételek, kóstolójegyekkel lehetett megkóstolni azokat. A befolyt összeggel az iskola alapítványát támogatták. A családi napnak a célja, hogy minél inkább összekovacsolódjanak az osztályok.

„A hagyományok mindig fontos szerepet játszanak egy intézmény életében. Ezzel a rendezvény-sorozattal mi is ilyen hagyományt szerettünk volna teremteni. Elsősorban azért, mert ez egy olyan informális keretet ad az iskola és a családok közötti együttműködésnek, ami sehol máshol nem kaphat ilyen szinten teret.” – mondta el Füzeséri Andrea, a Krúdy Gyula Gimnázium igazgatóhelyettese.

Hagyományos ételek készültek a bográcsokban: volt halászlé, gulyás leves, sütemények – de lehetett választani hamburgeret, gyrost és hot-dogot is. A szülők mindent elkövettek, hogy az ő osztályuk gyűjtse össze a legtöbb kóstolójegyet.

„A színpadi előadások mellett alapvetően ez egy főzőverseny, a főzésre szánt összeget ajánlják fel az osztályok az alapítvány javára. Kóstolójegyeket lehet vásárolni, bárki, bármelyik osztály standjánál vásárolhat – és ezzel járul hozzá az alapítvány működéséhez. Ebből nagyon sok mindent visszajuttatunk az osztályoknak nyereményként; és rengeteg játékot lehet látni, amit az alapítvány szintén ebből finanszíroz – mondta el Szerényi Róbert, a Krúdy Gyula Gimnázium Sportalapítványának kuratóriumi elnöke.

Nagy Erik, a Krúdy Gyula Gimnázium végzős diákja elmondta, ő már negyedik alkalommal vesz részt a családi napon, s a tanulók is minden évben izgatottan várják.

„Ez egy nagyon különleges nap, amikor a szülők, barátok, ismerősök is eljöhhetnek, és nagyon jó hangulat és társaságkovacsolódik itt össze a nap folyamán. Nagyon finom ételeket lehet megkóstolni, nagyon jó sportprogramok vannak és mindenki nagyon jól érzi magát.” – tette hozzá Nagy Erik a Krúdy Gyula Gimnázium végzős diákja.

A családi nap végén több kategóriában díjazták az osztályokat és a diákokat.

(megjelent: <http://hellonyiregyhaza.hu/tartalom/3324/krudy-feszt-videoval-2018-04-17>)

Szülői szemmel...

Így éreztük magunkat...

Nálunk már az általános iskolában is nagy hagyománya volt a családi napoknak. Ott is főszervezőként igyekeztem részt venni benne. Az, hogy a gyerekeink közös osztályba járnak, kialakít a szülők között is egy bizonyos összetartozást és egymásra utaltságot, hiszen sok mindent együtt kell levevényelnünk, ami szebbé és emlékezetesebbé teszi a gimnáziumi éveket gyermekeink számára.

A KrúdyFeszten az egész napos együttlét és ételkészítés közelebb hoz bennünket egymáshoz, így könnyebben tudunk együttműködni, amikor már a szalagavató vagy a ballagás körüli teendőket kell zökkenőmentesen lebonyolítani. Tavaly kicsit óvatosan ismerkedtünk a helyzettel – bár nagyobb létszámmal voltunk –, az idén viszont kevesebben, de óriási lelkesedéssel szerveztük ezt a napot. Igyekeztünk színesíteni a sátrainkat egy kis játékkal és dekorációval a finom ételek mellett. Most, a másodiknál már rutinosabbak voltunk, egy téma köré építkeztünk. Ez a western stílus volt – sokat fáradoztunk a külsőségek összehangolásán. A jelenlévő szülőknek, gyerekeknek tetszett is. Az idén fellépőt is szervezett az osztály: egy autentikus indiai táncot bemutató hölgyet. Remélve, hogy ezzel a produkcióval emeltük a fellépők színvonalát.

Nem a nyerési lehetőség, vagy a nyereség a cél ezen a rendezvényen, sokkal inkább egy jó hangulatú nap eltöltése egymás társaságában. Köszönet minden lelkes résztvevőnek, aki ezt a csodás szombatot velünk töltötte!

*Tóthné Gubányi Zsuzsa, Jeszenszki Mónika
10. C SZMK*

Arany János nyomában Budapesten

Arany-út 200 címmel hirdetett pályázatot a Petőfi Irodalmi Múzeum Arany János születésének 200. évfordulója alkalmából, valamennyi magyarországi és határon túli alap- és középfokú oktatási intézmény és kollégium számára a budapesti és a nagykőrösi, a költő életének és műveinek helyszíneit bejáró kirándulások támogatására.

Már az első tanítási nap döntenünk kellett, vállaljuk-e az utat? Szinte egyszerre nyújtottuk fel a kezünket: megyünk! A nagy napra 2017. november 30-december 1-jén került sor. A

télhez képest enyhe napon vonattal indultunk Budapestre. Az utazást követően megtekinthettük a múzeum sokoldalú kiállítását, amely visszarepített minket Arany János életébe. Szemügyre vet-tük a költő híres alkotását, a Kapcsos Könyvet, amely ideiglenesen került oda a Nemzeti Múzeumból. Ebéd után a tárlatvezetés kibővült egy bónusz programmal, ahol az irodalommal kapcsolatos csapatjátékokban vehettünk részt. A feladatok során egy órácskára hol költőnek, hol irodalmárnak érezhettük magunkat. Az este folyamán elmetróztunk a főváros egyik hangulatos karácsonyi vásárába, ahol meghitt környezetben tölthettük a nap utolsó perceit. A szállásra visszaérve elfoglaltuk szobáinkat és több-kevesebb sikerrel álomba merültünk.

Másnap a reggeli után egy rövid sétát tettünk a Lánchídon, majd egy igazán különleges élmény várt ránk: a Magyar Tudományos Akadémián meghallgathattunk egy előadást az intézmény történelméről és Arany János akadémiai tevékenységéről. Ebéd után a Margitszigetre mentünk, ahol szívesen tartózkodott az öreg Arany János is. Megtekinthettük a szállodát, ami egy szobát biztosított a költőnek, ahol nyugodtan alkothatott, majd az emlékművét is felkerestük. Elsétáltunk az öreg templomig, ahol osztálytársaink előadásában Arany János versekkel tiszteltük a költő előtt. Később a sziget névadójának, Szent Margitnak a sírjánál jártunk, ami a Domonkos rendi kolostorromoknál található.

Hó hiányában a hógolyózás elmaradt a szigeten, így már csak a vonat várt ránk. A kellemesen fárasztó két nap után élményekkel telve utaztunk haza. Osztálykirándulásunk igazán rendhagyóra sikerült, hiszen az „elmaradhatatlan” plázázás mellett még is csak az irodalom kapta a főszerepet.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani osztályfőnökünknek – Csilla néninek –, aki megszervezte számunkra ezt a kirándulást, a Petőfi Irodalmi Múzeumnak, mert lehetőségünk volt jobban megismerni Arany Jánost.

*Babicz Ágoston
8.D*

ALFA ÉS OMEGA

„Menj hajós, vitorláidra szívek vannak hímezve!”

A verébtábor

A Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium diákönkormányzata az idén is megszervezte a „verebeknek” 2017. augusztus 21. és 23. között a csapatformáló verébtáborát. Az alábbiakban néhány „személyes szösszenet” tanúskodik a tábor hangulatáról:

hétfő – augusztus 21.

A verébtáborunk elindult... 10 csapat volt, mindegyiknek két DÖK-ös vezetője – a miénknek hála, ma már kívülről fújom a Micimackót. (Persze, az is közrejátszott a daltanulásban, hogy a passzívak miatt mindenkinek futnia, esetleg fekvőtámaszoznia kellett). *(Tóthfalusi Péter)*

A tábor faházait igazából csak alvásra használtuk, mert napközben a DÖK-ösök lefoglaltak minket különböző programokkal. *(Malakuczi Mercédesz)*

A délután folyamán váltóversenyek voltak, majd estefelé minden csapat egy fiút és egy lányt választott, akiknek meg kellett hódítani a DÖK-ösök szívét. *(Szvolenszki Luca)*

Az első nap hamar eltelt. Az első felében ismerkedtünk, majd csapatversenyek voltak. Nekem a kedvenc feladatom az volt, mikor a felfújtt lufit borotvahabbal bekentük és meg kellett borotválni, ami a végén – nyilván – borotvahab-csatába fulladt. *(Sarmek Karina)*

Eleinte kicsinek és jelentéktelennek éreztem magam. Aztán szép lassan rájöttem a dolgok menetére, és úgy láttam, végre én is tartozom valahová. Valahová, ami több mint a barátok és haverok összessége. Egy iskolához, egy közösséghez. *(Nagy Amarilla)*

kedd – augusztus 22.

A reggeli ébresztés reggeli 5.50-kor volt, utána a reggeli torna. Hullafáradtan fekvőtámaszoztunk, futottunk. A késő esti „éjszakai túra” mindenkinek jobban tetszett, egész úton énekelünk, még esőtáncot is jártunk. (Mire visszaértünk a házakhoz, valóban eleredt az eső.) *(Szvolenszki Luca)*

Második nap is nagyon elfáradtunk, ráadásul hajnalban az egész tábor felverték azzal a hírrel, hogy nincs meg az úrhajó kulcsa, azonnal keressük meg. *(Mócsán Réka)*

Délután, mikor minden állomás feladatait teljesítettük, csapatonként ki kellett választani egy lányt meg egy fiút, akik különféle feladatokat kaptak. A fiúk rönköt hajtottak, a lányok pólót mosak. A nap végére kiderült, ki lett a verébtábor Angyala és Bikája. *(Soltész Dorka)*

szerda – augusztus 23.

A harmadik nap is voltak mindenféle csapatfeladatok, amelyek fizikai és szellemi állapotunkat egyaránt próbára tették. Személyes kedvencem a barkochba-játék volt, ahol kérdésekkel kell kideríteni egy tárgyat vagy fogalmat, vagy akár egy történetet. *(Oroszi Lili)*

Ha valaki a Sóstói-tó körül sétálva ránk nézett, láthatott WC-papírral betekert diákokat, lánynak öltözött fiúkat, hajnalban tornázó, fáradt arcokat vagy éppen kő-papír-olló játékot játszó gyerekeket. *(Molnár Viktória)*

Felszállás – indulás!

7.D

Ez az első évünk a Krúdyban. Mindannyian izgatottan kezdtük az első napot, de most már teljesen megszoktuk ezt a környezetet, mintha mindig is ide jártunk volna. Lassan mindenki beilleszkedett, és olyan gyorsan eltelt az idő, hogy hamarosan az első évünknek vége lesz! Az idő olyan, akár egy madár: először megcsodáljuk, majd tova száll – és talán soha nem látjuk többé. Az, hogy mi a hatosztályosba kerülhettünk, külön előnyös, hiszen még több évet tölthetünk ebben az iskolában.

Ha megkérdeznének minket, hogy mi jut eszünkbe a Krúdyról, a válasz egyszerű lenne: élet, tudás, szorgalom, tehetség, közösség, barátok, élmények. Ez nem egy akármilyen iskola, itt nem csak tudást szívhatunk magunkba, hanem részei lehetünk egy remek közösségnek – s ez sokat számít! Már a terem díszítése kapcsán is bebizonyosodott, hogy közösséget alkotunk, hiszen sokan kivettük a részünket a munkából. A KrúdyFesztén is több dologból jeleskedett az osztályunk: az összesített pontozásban harmadik helyen szerepeltünk! Emellett még számos, más közös programban is részt vettünk. Sőt, idén még vár ránk egy izgalmas kirándulás, mielőtt befejezzük a tanévet.

Itt minden nap egy élmény, így amióta ide járunk, szeretünk iskolába járni. A lehető legjobb helyen tanulhatunk itt. Amit pedig mindenki hall, hogy a Krúdy egy erős iskola, egy fantasztikus közösséggel, az nem tévhit. Aki idejár, annak bebizonyosodik ez, és átélheti saját maga is. Megérti, miért dicséri ezt a helyet minden diák, aki valaha ide járt.

Mi is része lehetünk ennek ebben az évben, és még sok hasonló élmény vár ránk. Nem kellett csalódnunk a Krúdyban, de ha mégis, az csakis kellemes csalódás volt. Ez egy remek év volt, és számos új baráttra tehattünk szert, és minden egyes ilyen baráttal, még gazdagabbak lettünk.

Mike Dóra 7.D

„Egy éve kezdődött...”

9.A

Az előző évben nagy döntés előtt álltunk mi, nyolcadikosok. Nagy terhet jelentett számunkra, hogy melyik középiskolát válasszuk. Én szerencsés voltam, mivel nagyon jók voltak a felvételi pontszámaim, ezért bármelyik gimnáziumba mehettem volna, de a Krúdy mellett döntöttem. Most, hogy egy tanév már eltelt, bátran állíthatom, hogy kicsit sem bántam meg.

A legelső kiemelkedő élményem a verébtábor volt, amit minden újonnan érkezőnek ajánlok: ne hagyja ki, mert ez egy felejthetetlen élmény! A tábor alatt sajnos nem volt elég idő jobban megismerni az osztálytársakat, de ilyen jó osztályközösséget, ami az idő alatt kialakult, megtervezni sem lehetett volna jobban. A második legemlékezetesebb esemény a KrúdyFest volt. Ezen a szombati napon nem csak az osztálytársakkal alakult ki szorosabb viszony, hanem a szülőket is megismerhettük.

Úgy gondolom, hogy a 2017-2018-as tanév nagyon jó volt és remélem, hogy az elkövetkező évek is ennyire nagyszerűek lesznek.

Százvai Bence

Úgy gondolom, életem egyik legjobb döntése volt, hogy idejöttem. Már a verébtábor hatalmas élmény volt számomra (és úgy gondolom, mindenki más számára is), de szeptemberben arra is rájöttem, hogy az osztályom is egy nagyon jó csapat. Hamar összeismerkedtünk és -barátkoztunk. Az átlagember szomorúan vág neki a hétnek – sőt, minden borús hétköznapnak –, de itt, nálunk, a Krúdyban, ilyen csak nagyon-nagyon ritkán, elvéve vagy egyszerűen sosincs. Miért? Egyszerű. Mindenki közvetlen mindenkivel: tanár a diákkal, diák a tanárral és diák diákkal egyaránt viccelődik, de ugyanakkor tisztelettudó és megértő; a légkör nagyon családias. Erre jó példa a KrúdyFest, ahol a diákok a szülőikkel és az osztályfőnökkel együtt főztek, és már nem csak a diákok között, hanem minden résztvevő között kialakult egy nagyon jó kapcsolat.

Ur Attila

Egy éve kezdődött...

Egy éve tudtam meg, hogy felvettek a Krúdy Gyula Gimnázium matematika tagozatára. És, mint minden normális, 15 éves lány, aki megtudta, hogy valóra vált az álma, úgy én is sikoltozva ugráltam körbe az egész házat. Mire feleszméltem a bűvölet mámorából, már meg is tartottuk májusban az első osztálytalálkozót, amin végül az egész évfolyam megismerkedett egymással.

A nyár pillanatok alatt ellillant, hisz jó társaságban röpül az idő! Végig beszélgettük a szünidőt, programokat szerveztünk és – ami a legfontosabb – megismertük egymást!

Így érkezünk el a verébtábor napjához! Volt sírás, kacagás, fáradtság, izomláz! Életem egyik legnehezebb 3 napja volt, de csodálatos élményekkel tértünk haza, s ha nincs az a néhány nap, nem biztos, hogy ilyen összetartó osztály lennénk most! Hisz pótoljuk egymás hiányosságait és kiegészítjük egymást. Ki sakkban verhetetlen, ki kosárban, de az biztos, hogy mindannyian kaphatóak vagyunk egy jó Holland-kocsma partira bárhol, bármikor! Nagyon sok élményt szereztünk ez alatt a majdnem egy év alatt!

Voltak félelmeim az év elején, de nem is telhetett volna CSODÁLATOSABBAN!”

Papp Orsolya

Ezek voltunk mi...

9. B

„Megtanultam, hogy a vihar nem mindig csak mostoha idő, és egy tűz valami újnak a kezdetét jelentheti. Kiderült, hogy a szürkének sokkal több árnyalata létezik a világon, mint amennyiről valaha is tudtam. Megtudtam, hogy olykor az a legnagyobb bátorság, ha félünk valamitől, mégis továbbhaladunk. Végezetül megtanultam, hogy az élet valójában nem kudarcokról és sikerekről szól, hanem arról, hogy jelen legyünk abban a pillanatban, amikor nagy dolgok történnek, amikor minden megváltozik, önmagunkat is beleértve.” (Cynthia Hand)

Írhatnék most számokat, helyezéseket, a versenyek nevét, amiken indultunk, de ha ezt tenném, akkor senki sem ismerhetné meg azt, hogy milyenek is valójában a 9. B osztály tanulói. Elmondhatnék olyan sablonos dolgokat is, mint például, milyen jóban volt és van mindenki mindenkivel az első pillanattól kezdve, hogy amikor először találkoztunk, nem ütköztünk semmilyen problémába. Mindez nem lenne igaz, ezért nem is cselekszem így. Rajtam kívül még 34 másik ember érzéseit kellene szavakba öntenem, akik szintén az első gimnáziumi évüket fejezik be ebben az osztályban, de mindezt képtelenség lenne megtenni. Csak azt mondhatom el, amit én láttam, tapasztaltam az elmúlt hónapokban, s reménykedhetek abban, hogy ezekkel az érzésekkel az osztálytársaim is így vannak.

Az első napok minden bizonnyal mindenkinek nehézkesek voltak, hiszen új hely, új tanárok, s nem utolsó sorban egy teljesen új közösség várt minket. Ha nem is volt számunkra mindenki ismeretlen, akkor is be kellett illeszkednünk ebbe a környezetbe. Biztos vagyok benne, hogy mindenkiben ott volt a félsz, akkor is, ha mélyen elrejtette magában: mit fognak hozzá szólni a többiek, sikerül-e majd új ismeretségeket kötnie. Így, utólag visszanézve talán ez volt a legnagyobb akadály, amit le kellett győznünk, amin túl kellett lépniünk. Lassan eltelik egy év, személy szerint pedig úgy érzem, hogy kezd kialakulni egy igazán jó osztályközösség. Nem mondom, hogy máris egy második családdá kovácsolódtunk volna össze, mert nem, ez még nagyon messze van tőlünk, de jó úton haladunk afelé, hogy életre szóló emlékeket ajándékozzunk egymásnak.

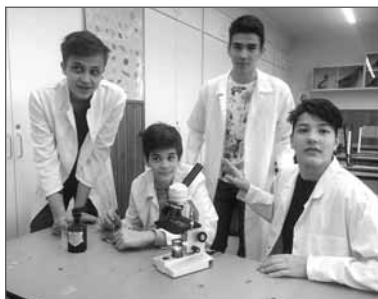
Szeptemberben egy olyan helyre csöppentem, ami bár kissé megrémített, teljesen elbűvölt. Járтам már azelőtt is az iskolában a testvéreim révén, de teljesen más volt úgy belépni az épület falai közé, hogy tudtam: most már én is ide tartozom. Nem tudom, hogy mit hittem, de rá kellett jönnöm, hogy nem, a gimnazisták sem szeretnek korán felkelni, így mikor beléptem az osztálytermünkbe, alig négy másik ismeretlen szempár pislogott vissza rám. Kellott hozzá pár nap, amíg a kissé kínos csöndekből sikerült beszélgetést kezdeményeznünk, s jobban megismerni egymást. Kezdték kialakulni az ismeretségek, barátságok, s talán ha az első hetekben nem is, később olyan emberek is találunk, akiket nem igazán zártunk a szívünkbe. De mindezekre szükség volt ahhoz, hogy elkezdődjenek igazán a gimnáziumi napjaink. Az órákat figyelmesen hallgattuk végig, s figyeltünk tanáraink szavaira – legalábbis igyekeztünk, de nem mindig sikerült mindenkinek, ezen nincs mit tagadni. A témazárók, kisebb dolgozatok és nagy felelések előtti éjszakákon mindenki igyekezett minél több dolgot a fejébe vésni, ha azt addig nem tette meg, de volt, hogy arra is csak óra előtt döbentünk rá, hogy bizony-bizony nem is abból az anyagból írunk, amire tanultunk. Ezekre az esetekre visszapillantva, mindegyik csak egy epizódnak tűnik, annak ellenére, hogy szinte lepergett előttünk az életünk. Ilyenkor mindenki azt mondta, hogy hamar el fog telni ez a négy év, amit együtt tölthetünk, s ezekből a mostani, a legelső tűnik majd a leghosszabbnak. Nem hittünk nekik, vége láthatatlannak tűntek a szünetekig tartó napok, s csak most, az utolsó hetekben döbbenünk rá arra, hogy mennyire igazuk is volt azoknak, akik ezt mondták.

Hihetetlennek tűnik, s fáj beismerni, hogy a négyből már eltelt egy év. Ezalatt megismertem azokat az embereket, akiket a barátainknak nevezhetek, s akik szebbé teszik a napjaimat, induljon az bármilyen rosszul is. Ebben a közösségben megértettem, hogy elég egy mosoly, egy szó, egy tekintet ahhoz, hogy felvidítsunk másokat, hogy kiszakítsuk őket a szomorú, szürke hétköznapiokból. Elég, ha beülünk a szekrénybe és felkapcsoljuk a hangulatvilágítást, vagy hajnalban elrángatjuk egyikünket az út közepéről.

Úgy hiszem, hogy ezzel a gondolattal nem vagyok egyedül, most tanultuk meg mindannyian, hogy tényleg vannak olyan emberek, akikre bármikor s bárhol számíthatunk. Talán egyedül léptünk át az iskola bejáratán, de mikor távozni fogunk, már mellettünk fognak állni azok, akiket itt ismertünk meg. Akik megváltoztattak minket, s akiket talán egy kissé a mi jelenlétünk formált át.

Irhattam volna számokat, helyezéseket, versenyek nevét, de ehelyett inkább elmondtam azt, hogy milyen ennek az iskolának a közösségébe tartozni, s hogy mennyi szeretetre méltó emberrel járok egy osztályba, s a barátaimnak tudhatom őket. A szó elszáll, de az írás megmarad, így itt köszönöm meg Nektek, hogy megismerhettek benneteket!

Czakó Anna 9.B

Hétről hétre változatos programok sora vár...

9.C

Nagyon boldog voltam, amikor 2017 áprilisában megkaptam az értesítőt arról, hogy felvettek a Krúdyba. A kíváncsiság, izgatottság és az a felemelő érzés, hogy nemsokára én is krúdy diák lehetek, eluralkodott rajtam. Az internet segítségével pár óra alatt megtaláltuk az osztálytársakat, az évfolyamtársakat, és néhány találkozás alkalmával megismerkedtünk egymással. A tanévet megelőzően a gimnázium hagyományosan idén is megrendezte a leendő kilencedikesek számára a verébtábort, ahol felejthetetlen napokat tölthettünk el.

Az első nap izgalma szinte leírhatatlan volt számomra, hiszen már akkor éreztem, hogy jól döntöttem, amikor ezt az iskolát választottam. Megismerkedtünk a tanárainkkal, akik odaadó türelemmel, segítőkészséggel fordultak felénk. Lányos osztályunk nem is kívánhatott volna jobb osztályfőnököt Anett tanárnőnél, akinek kedvessége, a kezdetektől lángoló lelkesedése teszi ezt az osztályközösséget napról napra erősebbé, összetartóbbá.

Ebben az iskolában ha akarnánk, se tudnánk unatkozni, mert hétről hétre változatos programok sora vár ránk. Az első – legizgalmasabb - rendezvény az újonc diákok verébavatója volt. Ezen a mókás napon kreatívabbnál kreatívabb feladatokban mérköztek meg a verébek. A verébavató győztese a mi osztályunk lett. Halloween napján megszállták az iskolát a félelmetes boszorkányok, szellemek és egyéb démonok. December elsején egy felejthetetlen estével köszöntöttük a telet: ez volt az első diákbálunk itt a Krúdyban! Valentin-nap alkalmából különböző süteményeket kóstolhattunk meg és a szerelem színeibe öltöztünk. Farsangkor az egész osztályunk besárgult, de nem az irigységtől. Az évben nagy szerepünk volt a Francia nap megrendezésében osztályfőnökünk vezetésével, melynek keretében a város iskoláiban franciát tanuló diákokat láttuk vendégül. Idén is megrendezésre került a hagyományos KrúdyFest, melyen szüleinkkel együtt egy izgalmas napot tölthettünk el.

Beigazolódtott, hogy életem egyik legmeghatározóbb döntését (hol is tanuljak tovább?) jól hoztam meg. Már most tudom, hogy ez az iskola olyat fog adni nekem, amiért nem lehetek eléggé hálás, és az itt szerzett tapasztalataim, élményeim és tudásom egész életemre hatással lesznek, mivel ezek azok az alapok, melyekről el lehet indulni, és ezek segítségével érhetjük el céljainkat. A Krúdy egy nagycsalád, ahol a diákoknak és a tanároknak ugyanazon érdekek lebegnek a szemük előtt – és ennek a közös megvalósítása a legfontosabb.

A színes, hangulatos oktatás; a programok, a diákélet az, ami miatt szeretnek idejárni a gyerekek. Krúdysnak lenni megtiszteltetés, de tudni kell annak is maradni, megtartani a színvonalat, követeléseknek megfélelően teljesíteni, és azon lenni, hogy 3 év múlva, amikor kilépünk ennek az iskolának a kapuin, büszkén tudassuk saját magunkkal, hogy mindent sikerült megvalósítani és elégedetten menjünk tovább az élet következő szakaszába.

Szabó Eszter 9.C

Emlékeink...

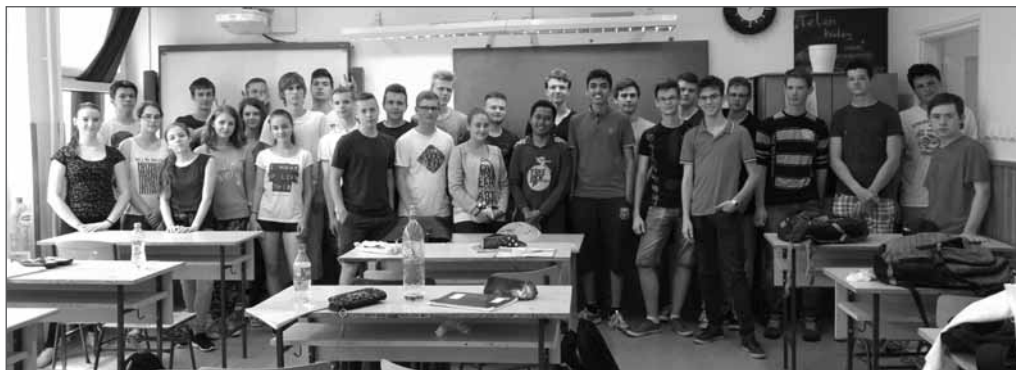
12.A

A középiskola életünk egy fontos szakasza. Négy év egyszerre hosszú és relatív rövid idő. Számomra rövid volt a négy év, de eddigi életem legjobb élményeit is ebben az időszakban éltem meg. Más lennék ma, ha nem ebbe az iskolába jártam volna. A krúdyos szellem tényleg létezik.

Melik Gábor Zoltán

Emlékszem, kilencedikben félve léptem be a Krúdy ajtaján. Aztán megismerkedtem az osztálytársaimmal és tanárainkkal. Új barátokat szereztem, akikkel sok vidám pillanatot éltem át. A kirándulások és közös programok csak közelebb hozták az osztály tagjait egymáshoz, egy összetartó közösséggé kovácsolva azt. Az iskolai rendezvények, a KrúdyFeszt izgalmas versengései, a szalagavató próbái s a szalagtűző ünnepség mindannyiunk számára emlékezetesek voltak. Segítőkész tanárokkal érdekes, jó hangulatú órákon vettünk részt, ahol hasznos ismeretekre tettünk szert. Rengeteg élménnyel és emlékekkel gazdagodtam, melyekre mindig szívesen fogok emlékezni.

Filep Gábor Pál

Amikor ide jelentkeztem, nem volt „B” tervem, ez volt az egyetlen hely, ahol el tudtam képzelni a jövőmet. Most, lassan kiöregedve eddigi legjobb éveim otthonából, úgy érzem, ez lett az a hely, ahol megélt múltamat igazán szeretem majd visszasírni.

Bajzách Péter

„Egy ember nem feltétlenül attól értékes, ha örökre velünk marad, hanem akkor, ha jelenünket szebbé teszi és a jövőben pozitív múltként tekinthetünk vissza rá.”

Baksa Zsófia Magdolna

Rengeteg élményt tudhatok magam mögött, ahogy visszagondolok az elmúlt évekre itt, a Krúdyban. Egy csupa-szív társaságba csöppentem bele még négy éve, ami egy emberként írta be magát az iskola történelmébe összetartásával – na, jó, lehet kicsit elfogult vagyok. Viszont ahhoz kétség nem férhet, hogy imádtam ezt az időszakot. Olyan emberekkel ismerkedhettem meg, akik fejlesztették a személyiségemet, rengeteg örömteli pillanatot okoztak, és úgy érzem, hogy örök barátságok szövődtek. Felkészültem a nagybetűs életre és tudom, hogy ebben hatalmas segítséget kaptam az osztálytól, tanáraitól, az iskolától.

Németh Eszter

Sok minden történt a négy év alatt, de talán a legemlékezetesebb történetek a matekos létünkéből fakadó találékonyságunknak köszönhetőek. A legunalmasabb időszakokat is fel tudtuk dobni, komolytalanságunkkal sokszor túlzásokba estünk, és – bár voltak vitáink – a humor hamar feloldotta a feszültségeket. Ugyanolyan összetartó közösségnek érezhettük magunkat az osztálykirándulásokon és a KrúdyFesztben, mint akár egy kezdő német órán. A Krúdy nem egy iskola volt, ahová kötelező volt járnunk, hanem talán egy második otthonunk, ahol örömmel tölthettük gimnazista éveinket.

Fekete Csilla

Életem legszebb négy éve volt, és köszönöm a tanárainknak, hogy felkészítettek az Életre.

Mácsai Gergő

Négy év alatt rengeteg barátot ismertem meg, rengeteg tudásra és támogatásra tettem szert. Átéltém mindazt, amit egy krúdys átélhet: a KrúdyFeszték önfeledt szórakozását, a 12 órás kosárversenyszellemét, minden itt dolgozó kedvességét, és a krúdys léghő megfoghatatlan hangulatát. Ezt kívánom mindenkinek megtapasztalni, hisz ez a négy év, amit itt töltöttem, örök emlék marad, amire mindig szívesen gondolok vissza.

Vigh Botond

Annyiszor kérdezték már: „Nem bántad meg, hogy a Krúdyba jelentkeztl?” – s minden alkalommal az volt a válaszom, hogy ha visszarepülnék az időben, ugyanide adnám be a jelentkezésemet. Álmodni se mertem róla, hogy ilyen összetartó és jó osztályom lesz. Szerintem sok-sok év múlva is boldogan tekintünk majd vissza az osztálykirándulásokra, a közös bulikra, vagy akár egy-egy különlegesebb pillanatra, tanórára. Ballagásunk közeledtével úgy gondolom, ez volt eddigi életem legszebb négy éve. Ez az iskola és ez a közösség tett azzá, aki most vagyok, itt találtam rá a valódi önmagamra.

Freund Ákos

Nagyon sok boldog percet élhettem át az első napokban. A teremdekoráció elkészítésével eltöltött délutánok, a közös festés élménye meghatározó volt számomra. Mindig örömmel gondolok vissza a közös túrázásokra, ahogy egymást biztatva, a nehézségeket leküzdve értünk fel a hegytetőre.

Sivadó Márta Rebeka

Egy jó buli – talán így tudnám a legjobban és legrövidebben leírni az itt töltött éveket. Egy buli, ahol rengeteg új embert ismertem meg, és számtalan felejthetetlen dolgot éltem át. Itt, együtt éltük meg a majdani „régii szép időket”.

Váradi Miklós

Mit is lehetne mondani? Barátok, szeretet, összetartás. Remek diákok és még remekebb tanárok. Néhol egy kis kiruccanás a Kék Csemegebe, vagy egy csöppnyi Jutka néni. Egyszóval egy életézés. Minden, ami Krúdy.

Daróczi Sándor

„A biosz-kémia egy külön állatfaj”

– avagy 4 év két hólyagszemen keresztül

12.B

Sosem fogjuk elfelejteni azt a pillanatot, amikor boldogan a kezünkbe vehettük az értesítőnket, miszerint felvételt nyertünk a Krúdyba. Ezután nagyon izgatottan vártuk a verénapokat, ahol kezdetben félősen álldógtunk és csodáltuk a nagyokat. Meglepődve tapasztaltuk, hogy minket is nagyként kezelnek, és néhány nagyon jó hangulatú és vicces program keretében megtanították nekünk, hogy hogyan is kell vérbeli krúdysként viselkedni. 2014. szeptember 1.: krúdys létünk kezdete. Aki ismeri szerény osztályunkat, az tudhatja, nem a hangunkról vagyunk híresek. Ez az első nap sem volt másképp. Még mindig visszhangzik a fejemben Bereczki Szilveszterné tanárnő, az osztályfőnökünk mondata: „Emberkék, szólaljatok már meg!”. Azóta lassan eltelt 4 év, és ezt a 4 évet nehéz lenne pár szóban összegezni, hisz magába foglal rengeteg osztálykirándulást, a Krúdyfeszteket, az ÖNKÉNT(és dalolva) BEPÓTOLT németórákat, a „laza” tesi órákat, amiket mi csak „bemelegítésóra” címen emlegettünk, a rendhagyó nyelvtan órákat (:o))) , és még sorolhatnám... Annyi viszont szent, ha ezek nem lettek volna, nem tartanánk ott, ahol – és nem lennénk azok, akik vagyunk.

Na de kik is vagyunk?

Mi vagyunk azok, akik a verébnapokon a szakadó esőben, a Kossuth térről tütüben, láthatósági mellényben, periódusos rendszerrel a nyakunkban, Micimackót énekelve sétáltunk egészen az iskola kapujáig, és erre büszkék is vagyunk.

Mi vagyunk azok, akik az útszéli növényvilágra nem azt mondják, hogy dudva, hanem hogy tarackbúza, pásztortáska, piros árvacsalán, szőrös disznóparéj...

Mi vagyunk azok, akiknek mindig könyvszagú a körmük. Sokak szerint a biológia tagozatosok kedvenc idézete a „Tanulni, tanulni, tanulni” – és ezt sajnos nem tudom megcáfolni –, de természetesen nem csak ennyiből áll az életünk: talán egyik legemlékezetesebb élményem, amikor tavaly, 11. osztályosként az iskola amatőr kosárlabdacsapatával kijutottunk a Diákolimpia országos döntőjére, melyet Pécsen rendeztek meg.

Mi vagyunk azok, akik meghódították Bécset, még ha az egy tripla németórába került is... Itt hasznosíthattuk azt a nyelvtudást, melyet lelkes osztályfőnökünkől az előző években elsajátítottunk. A rossz időjárás ellenére a Praterben is mindenki felhőtlenül szórakozott.

Mi vagyunk azok, akiknek a hétköznapijainak sem voltak teljesen unalmasak. A bioszórák boncolásai, a különböző nemzetek bemutatkozása, a kihelyezett irodalomórák, tanáraink bölcseségei... – Néhány dolog a sok közül, ami nem csak a tananyag elsajátításához, de az élethez is nagyon hasznos volt.

Nem tudom, hogy mi vár ránk az elkövetkezendőkben, azonban egyben biztos vagyok: azok az évek, amelyeket a gimiben töltöttünk, mindig emlékezetesek maradnak! A szorosra fűződő barátságok, a tanárainkkal kialakuló jó kapcsolatok, az átélt helyzetek mind-mind hozzájárulnak életünk későbbi alakulásához.

Végezetül, ha valaki megkérdezné, miért érdemes a Krúdyba jönni – és hogyan emlékszem vissza az itt eltöltött időre –, azt felelném, hogy életem egyik legmeghatározóbb 4 éve volt. Rengeteg embert megismerhettem, közülük sokat a barátomnak tudhatok; megismerhettem a remek tanerőt, akik lelkiismeretes munkájukkal cipeltek a hátukon bennünket egészen az érettségiig; és egy olyan légkörben nőttem föl, amelyben bárki szívesen részt venne – ezért érdemes a Krúdyba jönni!

Viszlát – legkésőbb 2023-ban!

Oláh Zsuzsa, Zólyomi Szabolcs 12.B

Így telt el négy év

12. C

Eltelt négy év. Eltelt négy felejthetetlen és nagyon meghatározó év életünknek azon időszakában, amely talán a legkardinálisabb személyiségünk kialakulásában és későbbi karrierünk meg­alapozásában... – mégis legtöbbször eszünkbe se jutott ezen gondolkozni.

Mintha csak tegnap lett volna, hogy először találkoztunk egymással a verébtáborban, most pedig már végzősként nézünk szembe a ténnyel, hogy középiskolai tanulmányainknak bizony hamarosan vége, és realizálódik a már oly sokat hallott közhely: „*Majd meglátjátok, ha kikerültök a nagybetűs életbe*”. Azt hiszem, ha eddig nem is, de most mindannyian belegondoltunk, hogy mi minden történt velünk ennyi év alatt. Sok minden változott, de van, ami ugyanolyan maradt. Mi, diákok, nagy változáson mentünk keresztül, a felénk kilencedikes gyerekekből kész felnőtt lett – már ha lehet hinni nagymamáink elfogult szavainak. Az minden esetre igaz, hogy sok tapasztalattal gazdagodtunk, és akármennyire is tartottuk magunkat az „*Üldöz a tudás, de én gyorsabb vagyok!*” mottóhoz, tanáraink megértő hozzáállása és elkötelezett, kitartó munkája meghotta gyümölcsét, amiért végtelenül hálásak vagyunk. Meg kell hagyni, az egyik – talán legfontosabb –, amit tanultunk, hogy nincs az a dolgozat, amelyet ne lehetne elhalasztani. Az évek során valamelyest megkomolyodtunk, céltudatosabbá és felelősségteljesebbé váltunk. A verébtábor, a verébatató, majd az osztálykirándulások, KrúdyFeszték és sítáborok során sok mindent megéltünk együtt; és természetesen a szalonasütések, a hatalmas kajálások, a péntek esti bulik és a fesztiválok sem maradtak el. A sok, egymásnak idegen kisdiajból egy kis családdá kovácsolódtunk, aminek tagjaként mindig számíthattunk egymásra – kivéve persze, ha az osztály messenger csoportjában kerestük a választ kérdéseinkre, ugyanis ezen próbálkozások legtöbbje nem vezetett eredményre. Osztályfőnökünknek, Rák Tiborné tanárnőnek hála, eljuthattunk Párizsba és Angliába, amely mindannyiunk számára csodálatos emlék marad. Van, ami viszont semmit sem változott: Jutka néni angyali szopránja, Borika néni pirítósa, osztályfőnökünk gyakran ismételt mondatai változatlanul kísérték végig ittlétünket, és tovább színesítették az amúgy sem szürke hétköznapjainkat.

Eltelt tehát négy felejthetetlen és nagyon meghatározó év, nem tudjuk még, hogy mi vár ránk ezután, kinek mit hoz az élet, és hogy milyen nehézségekkel kell majd megküzdenünk, de azt biztosan tudjuk, hogy az itt töltött éveket sosem feledjük el. Minden nehézségre, minden érthetetlen

tananyag kinkeserves magolásra, minden dolgozat előtti pánikra, minden általunk kevésbé szeretett tantárgy agyzsibbasztó óráira nevetve tekintünk most vissza, hiszen ezek mellett ott volt az a rengeteg boldog pillanat, amelyet közösen éltünk át. A Krúdyban töltött éveinknek vége, de az itt kötött barátságok megmaradnak, és ha majd újra találkozunk, büszkén és boldogan elevenítjük fel, hogy milyen is volt Krúdys diáknak lenni.

Tanyi Gábor 12.C

12.C

„In Omnia Paratus!”

12.D

Már az itt eltöltött első évben beírtuk magunkat a Krúdy történelmébe, hiszen az osztálykiránduláson kirobbanó jókedvünk és felszabadult szórakozásunk az egész város fülébe eljutott (20 db igazgatói megrovás volt népszerűségünk ára). Most, kedves olvasó, azt hinnéd, hogy itt, a végzős év célvonalában már 37 érett és felelősségteljes felnőtt ember áll – de csalódást kell okoznom Neked, mert ez (sajnos, vagy nem sajnos) távol áll mindannyiunktól.

Viszont osztályunk fontos része – pótapukánk –, Bányai Zoltán tanár úr rengeteg türelemmel, odaadással és áldozatos munkával terelgette a mi kis közösségünket, amiért soha nem lehetünk Neki elég hálásak. Mivel egy nagyon különleges osztály vagyunk, mindig is külön recept kellett ahhoz, hogy helyénvalóan kezeljék a tanárok a helyzetünket, és biztosan állíthatom, hogy velünk a legjobb „séfek” dolgoztak. De félreértés ne essék, tengernyi briliáns elme tartozik köreinkbe, akik példaértékű kitartással fáradoznak azon, hogy öregbítsék iskolánk hírnevét. Viszont ehhez nem csak jó diákok kellene. Hanem olyan pedagógusok is, akik „*a természetnek nyers gyémántját szép vigyázattal, csendben csiszolják kristályba*”. Rájuk is mindig szeretettel gondolunk vissza, hiszen az idő feledtetni velünk a meglepetés erejével ható számonkéréseket és a jól megérdemelt jegyeinket.

A hat év alatt olyan családdá lettünk, amit a krúdys szellem örökké összetart. Voltak azért konfliktusaink, hullámvölgyeink bőven, de egy olyan osztályban, ahol ennyi jellemes ember van, ez szinte elkerülhetetlen. Így megtanultunk érvelni mellett, hogy kell elhalasztani egy dolgot, vagy meggyőzni társainkat, hogy a „Totusfloreo” a legmegfelelőbb levonuló zene a szalagavatón.

A hat év alatt minden egyes nap külön kaland volt! Volt, hogy leesett a vakolat a teremben; előfordult, hogy a szünetben az egész osztály valami furcsa orosz táncot járt, és haldokló varjúhadakat megszégyenítő énektudással színesítettük a karácsonyi műsort. Mi ez, ha nem hatévnyi csoda? Nincs vita. Ez hatévnyi csoda.

Sokféle helyre vezet az út. Ez néha szomorúsággal tölt el, de egy valami biztos: Nyíregyháza lehet, hogy nem a legnagyobb város a világon, de a Krúdy Gyula Gimnázium közös ismerete elég ahhoz, hogy a Föld bármelyik pontján büszkévé tegyen - és egy kicsit visszahúzza a szívünket.

Fábián Dóra és Radvánszki Ronett 12.D

Ballagás

**Tisztelt jelenlévők, kedves vendégek,
tanáraink és diáktársaim,
nem utolsó sorban kedves végzősök!**

Ismét eltelt egy év, s habár a legtöbbünk szeme előtt már a nyári szünet idillje lebeg, Ti, végzősök, bizonyosan izgatottan, kétségekkel telve álltok itt. Kemény és fárasztó napok várnak rátok, ezt mindannyian tudjuk. Azonban majd gondolatok vissza erre az órára, amikor száz meg száz ember áll itt, mert támogat és szeret benneteket, és mert nagyon büszkék rátok! Mi is büszkék vagyunk rátok!

Sokszor hallhattátok már ezt a mondatot: „azért jártok gimnáziumba, hogy olyan jól érettségizetek, hogy bekerülhessetek az általatok legjobban vágyott egyetemre, főiskolára”. – Szerintem ez nem így van. Az érettségi csak egy papír. Azért jártatok ide, hogy élményeket gyűjtsétek. Minden egyes mosolyért, a nevetésekért, egy-egy jól elsült poénért, a kedves pillanatokért, a tudásért és a szeretetért, amit kaptatok tanáraitoktól, az iskolától, egymástól. Ezek olyan dolgok, amelyek mindig az emlékezetetekben maradnak, melyeket nem lehet egyetlen vizsgálóval lemérni. És csak ezek a pillanatok számítanak. Ezekből tudtok erőt meríteni, ha a későbbiekben megintognátok vagy elbizonytalanodnátok. A Krúdyban megtanulhattátok a tökéletességre, a maximumra való törekvést.

Lesznek olyanok, akik csak érdekből keresnek fel titeket, akik kihasználnak és le akarnak téríteni benneteket az általatok kijelölt útról, akik dönteni akarnak majd a sorsotokról, a jövőtökről. Ne engedjétek ezeknek az embereknek, ne hagyjátok befolyásolni magatokat! Csak ti számítok, mert mindannyian egyediek és értékesek vagytok. De bármennyire is fontos az egyén, a közösségben tudtok igazán kiteljesedni. „*Hiába fűrösztöd önmagadban, / Csak másban moshatod meg arcodat.*” – fogalmazta meg József Attila.

Ahogy végignézzek rajtatok, már a jövőt látom a szemetekben. Mérnökök, orvosok, közigazdászok, pszichológusok, pedagógusok vagy akár művészek lesztek, százfelé fogtok az országban tanulni vagy dolgozni; külföldi egyetemre mentek majd. Magukkal sodornak majd az új emberek és új élmények. Valószínűleg meglazulnak az itt kötött kapcsolatok, ritkulnak a találkozások – viszont mindannyiőtokban ott fog még élni a krúdys szellem, ami – bárhol is legyetek – mindig különlegessé tesz benneteket.

Jövőre mi, tizenegyedikesek fogjuk betölteni a helyeteket. Ez egyrészt megtisztelő, másrészt egy kicsit ijesztő. Mi leszünk azok, akikre felnéznek, akiktől minőséget várnak. Ezt ti már átéltétek. Nemrég indult a kirándulással, a táncpróbákkal - s mire belerázódtatok, már itt a tavasz, az év vége. Jövőre megint ti lesztek a legkisebbek valahol. Ez a sors iróniája: ad egy kicsit, és utána el is vesz egy keveset. A Krúdyban adott nektek négy – illetve hat – gyönyörű szép évet, de most le kell ezt zárunk és búcsút kell vennünk egymástól.

Zárszóként még annyit mondanék, hogy ne féljétek olyanná válni, amilyenek lenni akartok – viszont azt se feledjétek el, akik most vagytok... „*A világ imádja az eredetit*” – Ingrid Bergman tanácsát megfogadva legyetek önmagatok, ragadjatok meg minden lehetőséget. S ha kinyújtjátok a kezeteiket, el fogjátok érni a csillagokat.

Szabó Réka II.C

Szeretettel és tisztelettel köszöntök mindenkit, aki eljött iskolánk ballagási ünnepére!

Örületes évek állnak mögöttünk. Aki itt volt, az tudja, de aki nem, annak hiába magyaráznám. Mindenestre megtörtént, mi tanúsítjuk. De még hogy! Felelősségteljes, kreatív, kiforrott személyiséggel rendelkező emberekké lettünk.

Már a kezdetektől, a Verébtáborban is segítettek, tereltek minket a DÖK-ösök – és letekintettek ránk az árnyékból; liszttel és vízzel öntöztek minket – mondván, hogy rántott halak vagyunk; és mosolyogva gondolták, hogy ezáltal a társadalom számára értékes embereket teremtenek majd. Szerintem sikerült.

Az érettségi előtt állunk. Közvetlenül. Minket néz és halkán suttogja, hogy „te vagy a következő”. Mi próbáljuk nem meghallani, csak azzal biztatjuk magunkat, hogy már évek óta erre készülünk, de legalábbis az elmúlt egy hónapban biztosan. S amikor eljön a nap, felkelünk, magunkra öltjük immáron büszkén a krúdys blúzt, és összeszedetten – minden aggodalmat magunk mögött hagyva - megbirkózunk a ránk váró kihívásokkal.

A búcsú talán a legszebb dolog, ami két ember között megtörténhet. Sohasem lehet kellőképpen elbúcsúzni, mivel ott hagyunk a másikban egy darabkát, ami mindig vissza akar térni. Minden évfolyam különlegesebbnek hiszi magát az előzőnél. Mi is. Olyan embereket ismertem meg, akik nemcsak emberségesek, de ambíciózusak is, és mindamellert pazar humorérzékkel rendelkeznek. Hálás vagyok értük. Ezek a srácok a búcsúhoz közeledve sem az elmúlt éveken merengenek, hanem a nyarat tervezgetik. A szép emlékeket nem felidézik, hanem megismétlik. Azt mondják, az emlékeket megszépíti az idő. Nos, ami minket illet, hagyunk időt a tisztelt tanári karnak, kiváltképp osztályfőnökeinknek, akiknek hálásak vagyunk a rengeteg türelemért és támogatásért. Tanáraink nemcsak óriási szakértelemmel rendelkeznek, hanem nagyszerű emberek is. Segítettek minket az évek során, s mindent megtettek azért, hogy tudásunk bővüljön, ismeretünk gyarapodjon, így elhangzott néhányszor kémián, hogy „mérgező, de körbeadom”. A legtöbb hálával mégis a szüleinknek tartozunk, akik a legnehezebb időkben is segítettek és biztattak és most büszkén tekintenek ránk.

Drága Diáktársaim! Túl a sóson, s túl az édesen azt kívánom nektek, hogy legyen erőtök és kitartásotok a rátok váró megpróbáltatásokhoz, és őszintén remélem, hogy sikerül minden, amit elterveztetek!

Lévai Roxána 12.D

És egy kicsit másképpen...

(Tengermély tisztelettel köszöntjük kedves Tanárainkat!)

A kettő metil butándisavban van 4 szénatom,
Köszöntünk hát minden pedagógust eme napon!
Mivel a megszokott lelki beszéd nem volt tervben,
Úgy döntöttünk az osztállyal, elbúcsúzunk versben.

Négy hosszú éven át ültünk az iskolapadban,
Több tudás van az agyunkban mint forint a bankban.
Igaz, hogy nemsokára majd elválnak útjaink,
De a tudást önöknek köszönhetjük pedagógusaink!

Köszönet a türelemért a sok segítségért,
A fegyelmezésekért és a nagylelkűségért!
Köszönjük hogy élvezettel telt el minden tanóra,
És ha kellett nyugodt szívvel mehettünk a mosdóba...

Tudjuk, néha kicsit rakoncátlanabbak voltunk,
Hepajkodtunk szünetben vagy szimplán nem volt cuccunk.
Előfordult, hogy egy krétára damilt kötöttünk,
Vagy, hogy egy-egy feleletnél összevissza nyögtünk.

Eleinte 9.-ben mind azt gondoltuk,
A-s osztályként matekórán soha nem lesz gondunk.
Logikánk kikezddhetetlen ha az elménk kitárul,
Hehe... Ekkor megérkezett Tanárnő és Tanár úr!

Mi csak lestük a hatalmas tudást szánkat tátván,
A derivált függvény csak úgy szikrázott a táblán!
Jól tudtuk hogyha figyelünk minden lépés megmarad,
Igaz néha rendesen elvesztettük a fonalat...

Ez a helyzet más órán is előfordult vala,
Mégsem csökkent a tanítás magas színvonala.
Fizika órán is sokszor felmerült új téma,
Maghasadás, szupernova vagy a sztratoszféra.

Tudományok terén bizony nagyon pengék voltunk,
A kémiát és a földrajzot kisujjból toltuk.
Tudjuk, hogy létezik platina katalizátor,
És azt is, hogy a gyúrthegység alakul magától.

Fontos volt mindnyájunk számára a nyelvtanulás,
Szóbeli feleltetésnél mégis volt lapulás...
Így érettségi előtt viszont minden összeért,
Danke schön, merci beaucoup, thank you mindenért!

Négy év alatt született pár Picasso is nálunk,
De azért, mert Bérczes Gergely a rajzrajztanárunk!
Igaz a technika ellesése időbe telt,
Nem is lesz rajz érettségink: Se közép, se emelt...

Papucsállatka, gének, mutáció és egyebek,
A tulipán megdöglik, ha eltörik a cserepet,
Biosz terén metekosként egy pár sebből vérzünk,
De ennyit se tudnánk, mint most, Tanárnőék nélkül.

Elterveztem korábban, hogy érettségit lopok,
Viszont erkölcsi szempontból nem egy tisztos dolog...
Mihályi tanár úr is biztos ellene lenne,
Azt mondaná: Tanulj fiam, vagy piacon vedd meg!

Pedig ha lopunk, futni kell, azt meg tudunk nagyon!
Tesi órákon anno megvolt a fél maraton.
Lehetséges, hogy egy Farkas se hagyna le minket,
Ingafutásnál is megütjük az alapszintet.

Ha már sport, akkor legyen szó a focizós napokról,
A Takácpókot kipörköltük a felső sarokból!
Versenyeken indultunk, voltak utazásaink,
Ezt önöknek köszönhetjük, kedves Tanáraink!

A A B B, ez a búcsú versünk rímképlete,
Ettől Kéner tanárnőnek jobb a közérzete!
Intertextualitás, dal, elégia, toposz,
Úgy megtanultuk, ez már nekünk gondot nem okoz!

Azért a nyelvtannal néha most is megszenvedünk,
Nem sok választ el attól, hogy nyelvújítók legyünk...
Az érettségim ígérjük, hogy mindent megteszünk
És büszke lesz Tanárnő, hogy milyen lett a jegyünk!

Élénk osztály vagyunk, sok szereplésben részt vettünk,
Márciusi ifjakként a Kossuth térre mentünk,
Pál Andrea tanárnő ezt mosolyogva nézte,
Hisz odatettük magunkat, jobban is, mint kérte.

Krúdysként számunkra nem volt unalmas az élet,
Mindezt köszönjük iskolánk vezetőségének,
Köszönjük, hogy ebbe az intézménybe járhattunk,
Azt, hogy mind egy nagy család tagjaivá válhattunk!

Két nap múlva mindannyian leballagunk végül,
De ez nem sikerült volna osztályfőnök nélkül,
A töri érettségi veszedelmeit is kiálljuk,
Ígérjük, hogy büszke lesz ránk I.Róbert királyunk!

Reméljük, hogy túl nagy gondot soha nem okoztunk,
Sem az iskolában, sem ha kirándulni voltunk.
Szatmárcseke, Tokaj, Eger... Már-már nosztalgikus,
Ami viszont ekkor történt hát... Nem túl publikus.

Köszönjük az élményeket, a türelmet, megértést,
Az önállóságot, a tudást, az együttérzést,
Köszönjük, hogy Tanár úr mindig támogat minket,
A vizsgáinkon mi is meg fogunk tenni mindent!

A búcsú szövegünk legeslegvégére értünk,
Még egyszer köszönünk mindent, amit tettek értünk!
Eneklünk egyet mivel az alkalom megkívánja,
Szilágyi Szilárd tanár úr ezt biztosan nem bánja.

Matekos osztályként énekelni... Hát... Nem tudunk,
Majd dob a színvonalon a hat volt Kodályosunk,
Természetesen zenélünk mellé, ahogy szokták,
Így búcsúzik önöktől a 12.A osztály!

Tóth Bence Mózses 12.A

PRO MEMORIA

*„Légy víg, mint én.
Hisz senki se veheti el tőlünk azt,
ami egyedül a miénk: emlékeinket.”*

A tanév eseményei

2017. augusztus 21-23.: Verébtábor

2017. szeptember

- 01. Tanévnyitó ünnepély
Első tanítási
- 07. Pályaválasztási tájékoztató
- 18-ig jelentkezés OKTV és egyéb tanulmányi
- 21. Összevont szülői értekezlet a 7. és 9. évfolyam számára
- 21. Szülői értekezlet a bennlévő évfolyamok
- 28. Diákközyűlés
- 28-ig Tantermek dekorációjának elkészítése
- 30. Szalagavató

2017. október

- 06. Megemlékezés az aradi vértanúkról
- 10. Filharmónia előadás
- 19. Megemlékezés a névadó Krúdy Gyula születésnapja alkalmából
- 20. Megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról
- 30 – november 03. Őszi szünet

2017. november

- 16. Fogadóóra
- 16. Pályaválasztási tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók és szülei számára a jövő évi beiskolázásról
- 28. Filharmónia előadás

2017. december

- 06. Mikulásjárás
- 22. Karácsonyi ünnepély
- 27 – január 02. Téli szünet

2018. január

- 11. Rendes írásbeli osztályozóvizsga
- 18. Rendes szóbeli osztályozóvizsga
- 20. Írásbeli felvételi vizsga a hatosztályos gimnáziumba jelentkezőknek
- 20. Írásbeli felvételi vizsga a négyosztályos gimnáziumba jelentkezőknek

- 23 – 27-ig A végzős osztályokban az érettségivel, továbbtanulással kapcsolatos tájékoztatás
- 25. Egységes pótfelvételi
- 26. Az első félév utolsó tanítási napja
- 26. Osztályozó konferencia
- 27. Alapítványi bál

2018. február

- 02-ig A tanulók értesítése a tanulmányi eredményekről
- 02. Szülői értekezlet
- 08. Félévi tantestületi értekezlet
- 09. Érettségi jelentkezési lapok leadása
- 19. A 6. és 8. osztályos tanulók jelentkezési lapjának beérkezése
- 23. Kommunista diktatúra áldozatairól való megemlékezés
- 27. Filharmónia előadás

2018. március

- 14. Megemlékezés március 15-éről
- 22. Nevelési értekezlet
- 29 – április 03. Tavaszi szünet

2018. április

- 05. Fogadó óra
- 13. Végleges felvételi jegyzék megküldése a felvételi központnak
- 14. KrúdyFeszt
- 17. Filharmónia előadás
- 16. Megemlékezés a holokausztról
- 27. Osztályozó értekezlet a végzősöknek

2018. május

- 03. Utolsó tanítási nap a végzősöknek
- 04. Ballagás
- 07. Magyar érettségi írásbeli
- 08. Matematika írásbeli érettségi
- 09. Történelem írásbeli érettségi
- 10. Angol nyelv írásbeli érettségi
- 11. Német írásbeli érettségi
- 14 28-ig Választható érettségi tantárgyak írásbeli vizsgája
- 16. Célnyelvi mérés a nyolcadik évfolyamosoknak
- 23. Országos mérés a 8. és 10. évfolyamon
- 30. Betekintés az írásbeli érettségi dolgozatokba

2018. június

- 07-14-ig Emelt szintű szóbeli érettségi vizsga
- 15. Utolsó tanítási nap
- 15. Tanév végi osztályozó értekezlet
- 18.-tól Középszintű szóbeli érettségi vizsgák
- 21. Beiratkozás
- 29. Évzáró ünnepély
- 29. Tanévzáró értekezlet

Verébnapok

Szalagavató

12.A

Szűzességváltó, 2017. 09. 30

12.B

Szalgavató

12.C

12.D

Szalagavató

Ünnepeltünk...

Okt.
23.

Karácsony

Farsang

Márc. 15.

12 órás kosár

Francia
nap

Krúdy Fest

Ballagás

Ballagás

VERSENYEREDMÉNYEK

VERSENYEREDMÉNYEK

2017-2018

Nemzetközi szervezésű versenyek

52. Mengyelejev Kémiai Diákolimpia (Minszk)

bronzérem Czakó Áron 12.D *felkészítő tanára:* Némethné Horváth Gabriella

Országos szervezésű versenyek

Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny

2. hely Daróczi Sándor 12.A *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona,
dr. Kiss Sándor

Arany Dániel Matematika Tanulóverseny

a második fordulóra jutottak

Csáji Viktor 10.A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

Gincsei Lili 9.A

felkészítő tanára: Varga Szilveszter

Kerekes Eszter 9.C

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

Papp Dániel 10.A

felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

Papik Ákos 10.A

felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

XXIX. Bátaszéki Matematikaverseny

2. fordulóra jutott

Kun Ferenc Ágoston 8.D

felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna, dr. Kiss Sándor

Zrínyi Ilona Matematikaverseny

országos döntő:

8. évfolyam

11. hely Kun Ferenc Ágoston 8.D

felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna, dr. Kiss Sándor

12. évfolyam

15. hely Daróczi Sándor 12.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona,
dr. Kiss Sándor

Bereznai Gyula Matematikaverseny

1. hely Andrási Zsófi 7.D

felkészítő tanára: Koncz István

Varga Tamás Matematikaverseny

Megyei fordulóban

1. hely Kun Ferenc Ágoston 8.D

felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna, dr. Kiss Sándor

2. hely Blahota Marcell 7.D

felkészítő tanára: Koncz István

3. hely Andrási Zsófi 7.D

felkészítő tanára: Koncz István

Bolyai Matematika csapatverseny – országos döntő

8. évfolyam

17.hely Kun Ferenc Ágoston 8.D   *felkészítő tanára:* Ákos Zsuzsanna, dr. Kiss Sándor
Sztojka Milán 8.D
Szabó Ágoston 8.D
Tömöri Péter 8.D   *felkészítő tanáruk:* Vass Zoltán

12. évfolyam

Daróczi Sándor 12.A   *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona, dr. Kiss Sándor
Bajzátth Péter 12.A
Baksa Zsófia 12.A
Mácsai Gergő 12.A   *felkészítő tanáruk:* Konczné Végh Leona

Bolyai Természettudományi Csapatverseny – Regionális döntő

3.hely Dobos Lili 8.D
Babicz Ágoston 8.D
Orosz Róbert 8.D
Tóth Bence 8.D   *felkészítő tanáruk:* Némethné Horváth Gabriella

Pázmány BÖLCS-ÉSZ Országos Tanulmányi Verseny Magyar Irodalom

4. hely Szabó Réka 11.C   *felkészítő tanára:* Pál Andrea

Pázmány BÖLCS-ÉSZ Tanulmányi Verseny Angol nyelv

5.hely Balázs Vince 12.D   *felkészítő tanára:* Vass Mihályné

TIT Kalmár László Országos Matematika Verseny

Az országos döntőbe jutottak:

Blahota Marcell 7.D   *felkészítő tanára:* Koncz István
Kun Ágoston 8.D   *felkészítő tanára:* Ákos Zsuzsanna, dr. Kiss Sándor

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny - OKTV

A második fordulóba jutottak:

biológia OKTV I. kategória
Czakó Áron 12.D   *felkészítő tanára:* Némethné Horváth Gabriella

kémia OKTV I. kategória
Czakó Áron 12.D   *felkészítő tanára:* Némethné Horváth Gabriella

biológia OKTV II. kategória
Bélteki Béla 12.B
Tóth Johanna 12.B
Pollák Balázs 12.D
Szép Dominika Enikő 11.B   *felkészítő tanáruk:* Gergely Tibor

német nyelv OKTV I. kategória
Szép Dominika Enikő 11.B   *felkészítő tanára:* Bereczki Szilveszterné

informatika OKTV II. kategória
Pólya Mátyás 11.D   *felkészítő tanára:* Keresztessyné Takács Mária

magyar nyelv OKTV
Kiss Hanna 11.D   *felkészítő tanára:* Mihályi Levente

fizika OKTV II kategória
Daróczi Sándor 12.A   *felkészítő tanára:* Chriszt Gyula

történelem OKTV
Juhász Maja Lilla 11.D   *felkészítő tanára:* Pál Andrea

matematika II kategória
Daróczi Sándor 12.A   *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona, dr. Kiss Sándor

országos döntő

biológia OKTV I. kategória

12.hely Czákó Áron 12.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

kémia OKTV I. kategória

18.hely Czákó Áron 12.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

matematika II. kategória

6.hely Daróczy Sándor 11.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona, dr. Kiss Sándor

Jedlik Ányos Fizikaverseny – Országos döntő:

3.hely Szatvári Máté 7.D

felkészítő tanára: dr. Mándy Tihamér

5.hely Dobos Lili Virág 8.D

felkészítő tanára: dr. Mándy Tihamér

5.hely Papik Ákos 10.A

felkészítő tanára: dr. Mándy Tihamér

DEBATE Országos Angol Nyelvű Vitaverseny – országos döntő

5.hely Dobó Hanna 11.A

Nagy Levente 11.A

Seprényi Kitti 10.C

felkészítő tanáruk: Vass Mihályné

Nemzetközi Angol Szónokverseny – országos döntő

7.hely Dobó Hanna 11.A

felkészítő tanára: Vass Mihályné

Junior kategória

dicséretben részesült:

Veres Brigitta 9.C

felkészítő tanára: Vass Mihályné

„Középen vagyunk” országos kisfilm-pályázat (EMMI, OH)

2.hely 10.C csapata

Tóth Márton

Tóth Tamás

Hrenkó Mátyás

Pápai Gréta

Mihályi Domokos

Tóth Janka

Papp Dorka

Ötvös Márk

Kocsis Anna

Béres Gréta

Balla Richárd

Tóth Panni

Sergi Aliz

Hajzer Levente

felkészítő tanár: Pál Andrea

Országos Krúdy prózamondó verseny

különdíj Póti Eszter 11.B

felkészítő tanára: Prokób Ildikó

Petőfi Irodalmi Múzeum-ARANYÚT pályázat

1.hely 8.D osztályközössége

felkészítő tanár: Páll Csilla

2017/18. Tanévi Országos Francia Nyelvi Tanulmányi Verseny

országos döntő

7. évfolyam

10.hely Nyíri Villő 7.D

felkészítő tanára: Marcsekné Turcsán Krisztina

8. évfolyam

2.hely Dobos Lili Virág 8.D

felkészítő tanára: Tibáné Molnár Ágnes

7.hely Novivczki Eszter 8.D

felkészítő tanára: Tibáné Molnár Ágnes

11.hely Orosz Róbert 8.D

felkészítő tanára: Tibáné Molnár Ágnes

9. évfolyam

1.hely Kósa László 9.D

felkészítő tanára: Tibáné Molnár Ágnes

12.hely Szikszai Levente 9.D

felkészítő tanára: Tibáné Molnár Ágnes

10. évfolyam

8.hely Vámos Kriszta 10.C

felkészítő tanára: dr. Bugarin-Horváth Andrásné

Megyei szervezésű versenyek

Implom József Helyesírási Verseny

második fordulóra jutott

megyei 11. hely Kiss Hanna 10.D *felkészítő tanára: Mihályi Levente*

Megyei Német Tehetségkutató Verseny

6.hely Blahota Marcell 7.D

felkészítő tanára: Tóthné Munkácsi Erzsébet

8.hely Tuza Dániel 7.D

felkészítő tanára: Tóthné Munkácsi Erzsébet

9.hely Szatvári Máté 7.D

felkészítő tanára: Tóthné Munkácsi Erzsébet

Megyei Angol Tehetségkutató Verseny

6.hely Tamás Ákos 7.D

felkészítő tanára: Vass Mihályné

7.hely Szilágyi Eszter 7.D

felkészítő tanára: Vass Mihályné

Big Bem Angol Tehetséggondozó Verseny

3.hely Szilágyi Eszter 7.D

Berettyán Csilla 7.D

Elek Zsófia 7.D

felkészítő tanáruk: Vass Mihályné

6.hely Tamás Ákos 7.D

Danka Marcell 7.D

Iván István Alexander 7.D

felkészítő tanáruk: Vass Mihályné

Határtalanul Magyarul – regionális vers- és prózamondó verseny

II. korcsoport.

2.hely Orosz Róbert 8.D

felkészítő tanára: Páll Csilla, Orémusz Maja

II. korcsoport

3.hely Szláma Flóra 10.C

felkészítő tanára: Pál Andrea

IV. korcsoport

1.hely Zombor Márton 11.D

felkészítő tanára: Pál Andrea, Mihályi Levente

a zsűri kiemelt különdíja

Fehér Anna 12.C

felkészítő: Pregitzer Fruzsina

Pál György regionális szavalóverseny (NYE)

3.hely Garaj Bernadett 10.C *felkészítő tanára: Pál Andrea*

Szavalóverseny a magyar kultúra napja alkalmából

küöldíj Zombor Márton 11.D *felkészítő tanárai: Pál Andrea, Mihályi Levente*

ACE Prezentációs Nyelvi Verseny

2. hely Seprényi Kitti 10.C

5.hely Veres Brigitta 9.C

7.hely Ötvös Márk 10.C

felkészítő tanáruk: Vass Mihályné

Arany János Prezentációs Regionális Verseny

1.hely Babicz Ágoston 8.D

felkészítő tanára: Páll Csilla

Lengyel-Magyar Barátság Napja alkalmából rendezett megyei csapatverseny

2.hely 9.B osztály csapata

felkészítő tanáruk: Tar Ferenc

Városi kvíz-verseny:

1.hely 10.C csapata

Ötvös Márk
Balla Richárd
Szabó AnnaFilep Csongor
Garaj Bernadett
Hrenkó Mátyás*felkészítő tanáruk: Pál Andrea***Thália Kedvence Városi Színjátszó Csapatverseny**

1.hely Fehér Anna 12.C

Tanyi Gábor 12.C
Zombor Márton 11.D
Bani Nóra 10.D*felkészítő tanáruk: Pál Andrea***Iskolai szervezésű versenyek****Könyvtárhasználati verseny**

1.hely Hungarikum (11.D csapata)

Perinecz Kitti
Kelemen Lilla
Szabó Lilla

2.hely Team Bikóz (11.D csapata)

Csatlós Péter
Gönczi Martin
Jeles Áron

3.hely Googles (10.B csapata)

Berta Lilla
Bakos Balázs
Nádasi István**Krúdy Gyula Gimnázium Fajismereti Vetélkedője**

1.hely Ilyés Helga 9.B

Sztányi Eszter Laura 9.D

2.hely Ignác Orsolya 10.B

3.hely Tamás Adél 10.B

Krúdy Gyula Gimnázium Természetfotó-pályázat 2018

1.hely Kázmér Ágnes 9.D

2.hely Szabó Lilla 11.D

3.hely Kiss Kende Csongor 12.D

Helyesírási Verseny

1.hely Illés Réka 12.C

Kakuk Veronika 10.D

2.hely Kiss Hanna 11.D

3.hely Orosz Róbert 8.D

Szavalóverseny

I. 1.hely Orosz Róbert 8.D

2.hely Szilágyi Bence 9.B

3.hely Gyöngyi Eszter 7.D

II. 1.hely Zombor Márton 11.D

2.hely Garaj Bernadett 10.C

3.hely Kovács Gergely 10.D

2018. évi Interkulturális Nap – Francia Nap*Süti-verseny*

1.hely 9.A osztály csapata

Városi Csapatverseny

1.hely Varga Marcell 9.D

Balku Levente 9.D

Kádár Péter 9.D

4.hely Dobos Lili 8.D

Tóth Bence 8.D

Orosz Róbert 8.D

Oláh Péter 8.D

Városi Rajzverseny

1.hely Majoros Viktória 11.D

2.hely Aux Liliána 9.A

3.hely Dancsiskó Eszter 11.D

különdíj: Kerekes Eszter 9.C

Oláh Adrienn 10.C

**A
GIMNÁZIUM
DOLGOZÓI ÉS TANULÓI**

Tantestület

Chriszt Gyula
intézményvezető
fizika-kémia

Kéner Beatrix
intézményvezető h.
magyar-történelem

Füzeséri Andrea
intézményvezető h.
angol

Ákos
Zsuzsanna
matematika-
fizika-filozófia

Bányai
Zoltán
magyar-történelem

Bérczes
Gergely
rajz és
vizuális kultúra

Bereczki
Szilveszterné
német

Botrágyi
Tibor
matematika-
informatika

Dr. Bugarin-
Horváth
Andrásné
francia-német

Farkas
István
testnevelés

Fülöp
Attiláné
magyar-etika

Gergely
Tibor
biológia-földrajz-
informatika

Gerliczki
András
magyar

Hegyiné
Zsíros Csilla
magyar

Jósvainé
Harsányi Ágnes
könyvtár

Kajatin
Béla
angol-orosz

Kiss
László
földrajz-testnevelés

Keresztessyné
Takács Mária
matematika-
informatika

Koncz
István
matematika-fizika-
informatika

Konczné
Végh Leona
matematika-fizika

Kovács
Tibor
testnevelés

Marcsekné
Turcsán
Krisztina
német-francia

Mihályi
Levente
magyar-etika

Némethné
Horváth
Gabriella
biológia-kémia

Oláh
Krisztina
kémia-fizika

Pál
Andrea Judit
magyar-
történelem

Páll
Csilla
magyar-
történelem

Tantestület

Paluskáné
Muri Erika
matematika-
fizika

Prokob
Ildikó
magyar-
történelem

Rák
Tiborné
angol

Sallai
Judit
biológia-
földrajz

Sipos
Ádám
matematika-
fizika

Szerényi
Róbert
történelem-földrajz

Szilágyi
Szilárd
ének

Takács
Sándor
testnevelés

Tar
Ferenc
történelem-
földrajz

Tibáné
Molnár Ágnes
francia

Tóthné
Munkácsi Erzsébet
német-történelem-
orosz

Tóthné
Nagy Éva
német-angol

Tömösváry
Judit
angol

Vámosi
Edina
német-holland

Varga-Csoba
Erika
testnevelés

Varga
Szilveszter
matematika-fizika

Vass
Mihályné
angol

Vass
Zoltán
matematika-
fizika

Veczánné
Debróczki Edit
német

Külső óraadó

Szondy
Zsolt
informatika

Dr. Mándy
Tihámér
fizika

Gazdasági és technikai dolgozók

Horváthné
Venczel Ibolya
iskolaitkár

Király
Tibor
rendszergazda

Papp
Jánosné
ügyviteli munkatárs

Aranyos
Zoltán

Berez
Lászlóné

Bodnár
Istvánné

Dóka
Jánosné

Holes
János

Jászkovics
Lajosné

Majoros
Attiláné

Nádasy
Csaba

Patai
Mihályné

Büfé

Várnagy
Józsefné

Várnagy
Zoltán

Konyha

Lajtiné
Szilágyi Ildikó
vezető

Czinéné
Betléri Katalin

Kovács
István

Lenténé
Gönczi Erika

Pataki
Miklós

7.D

Osztályfőnök: Sallai Judit

András
Zsófi

Antal
Zsuzsa

Asztalos
Dóra

Asztalos
Zsófia

Berettyán
Csilla

Blahota
Marcell

Bodnár
Zsófia

Czene
Kincső

Dán
Marcell

Danka
Marcell János

Elek
Zsófia

Gyöngyi
Eszter

Iván
István
Alexander

Juhász
Flóra Viktória

Kaptó
Sára Rebeka Bálint

Karázi
Benedek Máté

Kecses
Máté Krisztián

Kondor-Szabó
Dóra

Kovács
Dániel

Marssó
Gábor József

Mike
Dóra Beatrix

Moskovits
Károly Mór

Nagy
Kamilla

Nagy-Partizer
Károly

Németh
Márton

Németh
Zsófia

Nyíri
Villő

Paluska
Eszter Liza

Paulik
Gréta

Pírint
Petra

Sági
Viktória Kitti

Schmidt
Zsófia

Szalacsi
Balázs

Szatvári
Máté

Szilágyi
Eszter Zsófia

Szilágyi
Levente

Tamás
Ákos

Tamás
Aliz Anna

Tuza
Dániel Zsolt

Veress
Fanni

8.D

Osztályfőnök: Páll Csilla

Aranyosi
Bálint

Babicz
Ágoston

Bacsik
Szilárd

Balogh
Nóra

Bányai
Bálint

Bereczki
Dóra Edit

Berencsi
Laura

Botrágyi
Tamás

Covesan
Viktor

Csikós
Botond Péter

Dankó
Vivien

Deme
Zsófia

Dobos
Lili Virág

Dörnyei
Dániel

Dvorszki
Dalma

Frank
Balázs

Góber
Noé Zoltán

Gresó
Réka

Kun
Ferenc Ágoston

Kvancz
Nóra

Magyar
Gergely Nándor

Metzner
Martin Zsolt

Mező
Fruzsina

Nagy
Bettina

Nagy
Fanni

Németh
Eke Lilla

Noviczki
Eszter

Oláh
Dorka

Oláh
Péter Bendegúz

Orosz
Róbert

Paulik
Máté

Sárga
Janka

Stekler
Boglárka

Szabó
Ágoston

Szalontai
Lili

Sztojka
Milán Szabolcs

Tóth
Bence

Tömöri
Péter András

9.A

Osztályfőnök: Varga Szilveszter

Aux
Liliána
Alexandra

Balogh
Bálint

Beresnyák
Antal Barna

Berettyán
Anna

Bodri
Brigitta

Demcsák
Virág

Drevenyák
Bálint

Fehér
Gábor

Ferenczi
András Márton

Gincsei
Lili Jázmin

Grexa
Zalán

Kerekes
Miklós

Kertész
Izabella

Kiss
Lizett

Mátyás
Patrik

Mészáros
Hanna

Molnár
Emese Lilla

Nyári
Péter Ádám

Olman
Petra

Papi
Tibor

Papp
Orsolya
Anna

Pásztor
Ferenc

Péntek
Milán

Perjéssy
Balázs László

Ráthy
Egon Belián

Seprényi
Kristóf

Szakács
Hanna

Százvai
Bence

Szécsi
Tamás

Tóth
Fruzsina

Tóth
Vencel Bertalan

Ur
Attila

Varga
Petra

Zólyomi
Zsombor

Zsiros
Antal

9.B

Osztályfőnök: Tar Ferenc

Bagoly
Gergő Dávid

Bergován
Vivien

Czakó
Anna

Czapp
Regina Agnes

Dajka
Virág

Dobos
Dávid

Gerle
Zsuzsanna

Horváth
Virág Éda

Huang
Sophie

Hudák
Eszter Judit

Ilyés
Helga

Kántor
Brigitta

Király
Kornél Nándor

Klebersz
Anna

Kovács
Anna Eszter

Kovács
Éva

Kovács
Ferenc

Lehoczki
Lili

Molnár
Bálint

Molnár
Richárd

Pekács
Kitti

Pocsai
Lilla Diána

Pukler
Petra

Rác
Tamás

Rákóczi
Anna

Surányi
Kinga

Szaszala
Eszter

Székely
Kamilla

Szemján
Dóra Panna

Szilágyi
Bence

Támba
Renáta

Ujhelyi
Vivien

Úr
Benedek

Virág
Ádám Krisztián

Zomborszki
Kata

9.C

Osztályfőnök: Dr Bugarin-Horváth Andrásné

Bíró
Bence

Bodnár
Fruzsina

Borbély
Fruzsina Mária

Dukony
Fanni

Filep
Kata Ibolya

Garai
Graciána
Csenge

Gazdag
Jázmin Eszter

Gulyás
Orsolya

Hegedűs
Tímea

Jakab
Zsófia

Juhász
Petra

Kerekes
Eszter

Király
Lilla

Kocsis
Veronika

Kóder
Laura Fanni

Konrád
Attila

Kónya
Kinga Rebeka

Koselák
Kitti

Krajnyák
Helga

Malakuczi
Mercédesz

Mócsán
Réka

Molnár
Viktória

Nagy
Amarilla Dorka

Németh
Réka

Oroszi
Lili

Pásztor
Edina

Pethő
Noémi Petra

Sarnak
Karina

Soltész
Dorka

Spisák
Anna

Szabó
Eszter

Szlovenszki
Luca

Tóthfalusi
Péter

Veres
Brigitta

Veres
Dominik

9.D

Osztályfőnök: Némethné Horváth Gabriella

Balku
Levente István

Balla
Dénes Krisztián

Bani
Eszter

Bodnár
Balázs

Borbás
Anna

Borbás
Zsófi

Borók
Panna Ágnes

Csekk-Fekete
Zalán

Csorba
Dorottya

Demeter
Hedvig

Farkas
Anna

Farkas
Fruzsina Diána

Hegyemegi
Bálint

Hengsperger
István

Holik
Gellért

Juhász
Luca

Kádár
Péter

Katona
Rebeka Dorka

Katona
Zsófia Eszter

Kázmér
Ágnes

Kósa
László

Kovács
Ákos

Kovács
Kitti Boglárka

Kovács
Orsolya Eszter

Kóhegyi
Nelli

Láng
István Ádám

Mezei
Balázs

Molnár
Blanka

Nagy
Bánk László

Nagy
Márk Zsigmond

Petróczy
Kornél Vince

Riczu
Sára

Salamon
Eszter

Szakolczai
Zsanett

Szalacsi-Tóth
Bence

Szikszai
Levente

Sztányi
Eszter Laura

Tóth
Kitti

Tóth
Szilvia

Varga
Marcell Milán

10.A

Osztályfőnök: Vámosi Edina

Andrási
Benedek

Bíró
Anita

Birtók
Dániel

Bodnár
Csongor
Sebestyén

Bulátkó
Attila
Balázs

Csáji
Viktor

Csontos
Lilla

Fábíán
Eszter

Gorondi
János

Halász
Bertalan

Havasi
Panna Flóra

Hegedüs
Levente

Horváth
Zsófia

Ignézi
Levente

Jászai
Máté

Kecskés
Előd

Kovács
Nikolett

László
Zsuzsanna

Legény
Lili

Madura
Máté

Molnár
Emese

Molnár
Levente

Monyók
Gréta Edina

Nagy
Andrea

Opre
Eszter

Papik
Ákos

Papp
Dániel

Pinke
Martin

Ruszka
Martin

Spák
Csanád

Szalanics
Péter

Szerényi
Csilla

Szigeti
Zsuzsa

Szuhay
Dávid

Tóth
Ádám András

Tóth
István

Vad
Zsombor

Zöldesi
József Simon

10.B

Osztályfőnök: Takács Sándor

Bakos
Balázs

Balogh
Botond

Berbécs
Barbara

Berta
Lilla

Bodzán
Janka

Cserfalvi
Letícia

Csorba
Aletta

Fekete
Orsolya

Filep
Dominik Csaba

Háda
Gyula

Hegedűs
Anna

Hudák
Huba

Ignácz
Orsolya

Juhász
Ágnes Nikoletta

Kerekes
Péter

Király
Evelin

Kotán
Enikő

Lukács
Eszter

Mátyás
Nikolett Petra

Melnik
Mihály

Nádasi
István

Nagy
Balázs

Nagy
Zsófia

Papik
Bianka

Pristyák
Balázs

Radvánszki
Lilla

Sipos
Timót Tibor

Szokol
Dorina

Szöllösi
Bence

Szulics
Éva

Szűcs
Lilla

Tamás
Adél Eszter

Téglási
Viktória

Tudlik
Mirjam

10.C

Osztályfőnök: Pál Andrea

Balla
Richárd

Balogh
Csenge

Barkó
Patrik

Barota
Boglárka

Béres
Gréta

Covesan
Dóra

Csépké
Netta

Dávid
Máté

Fekete
Noémi

Filep
Csongor

Garaj
Bernadett

Hajzer
Levente

Hegyemegi
Máté

Horváth
Dorka

Hrenkó
Mátás

Jakubcsák
Eszter

Kocsis
Anna Boglárka

Kovács
Eszter

Krajecz
Gitta Anna

Májér
Melinda

Mán
István Dániel

Mihályi
Domonkos

Oláh
Adrienn Katalin

Ötvös
Márk

Pápai
Gréta

Papp
Dorka

Pásztor
Lilla

Seprényi
Kitti

Seregi
Aliz Virág

Szabó
Anna

Szláma
Flóra Anna

Tárbály
Barbara

Téglási
Berta Sára

Tóth
Andrea Éva

Tóth
Janka Anna

Tóth
Márton István

Tóth
Panni

Tóth
Tamás

Vámos
Kriszta

Vincze
Viktória

10.D

Osztályfőnök: Sipos Ádám

Asztalos
Fruzsina

Babicz
Ábris

Balla
Dániel

Balla
Tamás Benedek

Balogh
Zsófi

Bani
Nóra

Béltéki
Donát

Dantesz
Dániel

Diczkó
Botond

Gresó
Petra

Gyüre
András Szabolcs

Harsányi
Panna

Hegedűs
Gergely

Heim
János

Helmeczy
Alexandra

Horváth
Ádám Miklós

Hörcsik
Zsombor Farkas

Juhász
Ferenc

Kakuk
Veronika

Kerékjártó
Balázs

Koháry
Odett

Koroly
Erik Sándor

Kovács
Gergely Máté

Medve
László Máté

Mészár
Ádám

Németh
Csaba

Pacza
Dániel

Simon
Balázs Zoltán

Szabó
Gábor

Szalóki
Gabriella

Szemerszki
Bálint Márk

Tardi
Milán Marcell

Tisza
Zsófia

Tóth
Fruzsina

Zemanek
Ákos

Zsigó
Miklós

11.A

Osztályfőnök: Ákos Zsuzsanna

Ábri
Nataniel
Mihály

Apáthy
Száva

Benkő
Zsófia

Beresnyák
Anett Ríta

Bodnár
Ákos Mihály

Buda
Cintia

Bukovinszki
Márk

Buskó
Csenge

Buzga
Levente

Csernyik
Réka Lili

Dobó
Hanna Sára

Hegedüs
Dániel

Horváth
Evelin

Hrotkó
Renátó

Huszti
Petra

Jámbor
Pál

Jánosi
Áron

Kecskés
Áron

Király
Nándor

Kujbus
Márton

Mátrai
Tamás
Zsombor

Miklós
Balázs

Nagy
Levente

Nemes
Bálint

Pally
Róbert

Pollák
Anna Teodóra

Preczner
Klaudia

Reskó
Kevin Tamás

Szabó
Árpád

Szabó
Fanni

Szilágyi
Mihály Péter

Szolnoki
Balázs

Teski
Péter Boldizsár

Tóth
Zsombor

Tukaacs
Péter

Vadász
Péter Mihály

Vizi
Roland Gábor

11.B

Osztályfőnök: Prokob Ildikó

Balogh
Panna

Baranyi
Dorka Fanni

Bocskai
István Péter

Csengeri
Melinda

Csordás
Gréta

Fényes
Dorina Eszter

Horváth
Ágnes

Katona
Blanka

Katona
Gyöngyi

Kiss
Dóra Anikó

Kotricz
Hédi

Kovács
Kamilla
Liliána

Kucsmár
Viktor

Laczják
Zsombor

Lengyel
Dorka

Lengyel
Luca

Lengyel
Marcell

Lőrincz
Ivett

Maknyik
Boglárka
Csilla

Molnár
Enikő

Nagy
Ádám Bence

Nagy
Annamária

Póti
Eszter

Rajt
Lili

Schervenka
Máté

Szabó
Réka

Szabó
Zsuzsanna

Szemán
Dávid

Szép
Dominika Enikő

Tamás
Anasztázia

Torma
Ádám Erik

Tóth
Róbert

11.C

Osztályfőnök: Botrágyi Tibor

Béres
Nándor István

Büdszenti
Miklós

Cserés
Zsófia

Elek
Péter

Endrédi
Flóra

Fadel
Ájja

Farkas
Elizabet

Fekete
János Bence

Földvári
Emese

Gazdag
Olívia

Greksza
Mária

Hartman
Csenge

Házi
Petra

Herczku
Réka Majar

Jakob
Martin Mórió

Kató
Sarolta

Kázmér
Zsófia

Komiszár
Vanda

Kun
Eszter

Leveleki
Bence Miklós

Major
Gábor

Mihályfalvi
Kíra

Molnár
Orsolya

Mulik
Viktória

Nagy
Dániel

Pacuk
Viktória

Perjéssy
Panna Laura

Polyák
István Patrik

Schwegler
Stefánia

Szabó
Réka

Szécsi
Emma Lili

Szekrényes
Balázs

Szerényi
Anett

Szűcs
Nikolett Edit

Tőkési
Levente

Törzsök
Dóra Sára

Veres
Marcell

Zöldesi
Sára

11.D

Osztályfőnök: Paluskáné Muri Erika

Bartha
Ádám

Berecz
Dávid

Csatlós
Péter

Dancsiskó
Eszter Anikó

Gönczi
Martin

Hacsá
Martin

Hegyi
Virág

Hekman
Martin

Iván
Benjamin

Jászai
Márkó Róbert

Jeles
Áron

Jenei
Regina

Jescheta
Balázs

Juhász
Maja Lilla

Karászi
Botond
Boldizsár

Káré
Dávid Tamás

Kassai
Kamilla

Kazicsku
Máté

Kelemen
Lilla Cecília

Kiss
Hanna

Kiss
Loránd

Kovács
Eszter

Kvanz
Balázs

Majoros
Viktória

Mohácsi
Ármin

Pataki
Lilla

Paulik
Bence

Péli-Toóth
Lili

Perincez
Kitti

Pólya
Mátvás Dániel

Seprenyi
Milán Olivér

Szabó
Eszter

Szabó
Lilla

Sziky
Netta

Takács
Rebeka Virág

Tóth
Gergely

Zombor
Márton

12.A

Osztályfőnök: Szerényi Róbert

Bajzáth
Péter

Baksa
Zsófia Magdolna

Bodnár
Ábel Barnabás

Dán
Balázs

Daróczi
Sándor

Fekete
Csilla

Filep
Gábor Pál

Freund
Ákos

Gerle
Zsanett Anna

Herczku
Erik

Imre
Attila

Jászter
Vanessza

Kapdos
Dóra

Lázár
Gergely László

Mácsai
Gergő Márk

Melik
Gábor Zoltán

Nádasi
Dávid

Nagy
Attila Tamás

Németh
Eszter

Pintér-Keresztes
Dávid

Rácz
Zsolt

Sivadó
Márta Rebeka

Szalacsi-Tóth
Zsófia

Szemán
Péter

Tomcsik
Zoltán János

Tóth
Bence Mózes

Török
Ferenc József

Vajda
Kristóf

Váradi
Miklós

Vigh
Botond

12.B

Osztályfőnök: Berczki Szilveszterné

Bába
Bence Béla

Babici
Klaudia

Babici
Vanda

Béltéki
Béla

Bihon
Csenge
Krisztina

Brtká
Bettina

Bucszánszky
Dániel Attila

Csátáry
Ádám

Domokos
Zsófia

Fekete
Klára

Gemzsi
Léda

Hornok
Bence

Horváth
Evelin
Nikolett

Hudák
Noémi

Juhász
Zsófia

Kapta
Marcell Levente

Kormány
István

Molnár
Miléna

Nagy
Hanna

Nagy
Péter Ádám

Oláh
Zsuzsa Gabriella

Szabó
Edina

Szabolcsi
Henriett
Tünde

Szalmás
Alexandra
Fanni

Szalóki
Péter

Szántó
Eszter

Szilágyi
Virág Róza

Szulics
Anna

Takács
Renáta

Tarek
Ferenc Josef

Torma
Eszter

Tóth
Johanna

Zólyomi
Szabolcs

12.C

Osztályfőnök: Rák Tiborné

Balázi
Sára
Dorottya

Bálint
Vivien

Barta
Bence

Béres
Ádám Dávid

Bíró
Hédi

Blahota
Réka

Bornemisza
Ida

Dán
Zsófia

Dávid
Petra Veronika

Demeter
Áron Roland

Dévai
Viktória

Eölyös
Panna

Fehér
Anna

Gyureskó
Eszter

Harsányi
Gergő Ákos

Hegyes
Boglárka

Illés
Réka

Jakimcsuk
Alexandra

Keczkó
Zsuzsanna

Kopcsa
Flóra

Láposi
Judit

Leveleki
Csenge Anna

Márki
Mirella Anna

Mészár
Máté

Mihályi
Zsófia

Nagy
Nikolett

Paulik
Dominik

Pethő
Dávid

Simkó
Anna

Szabó
Balázs

Szabó
Hanna

Szurovcsák
Márton

Tanyi
Gábor Bálint

Tóth
Adél Anasztázia

Tóth
Eszter

Varga
Péter Balázs

12.D

Osztályfőnök: Bányai Zoltán

Balázs
Vince

Balku
Nóra Beáta

Balogh
Béla Bendegúz

Czákó
Áron

Czobor
Árpád

Csikós
Adrienn

Domokos
Dóra

Fábíán
Dóra

Fan
Min Jié

Farkas
Sándor Dániel

Forró
Péter Pál

Gaál
Benedek

Gresó
Krisztina

Gyüre
Fruzsina
Dorottya

Hidas
Réka Emma

Jenei
Noémi

Juhász
Levente

Karsai
István

Keul
Tamás

Kiss
Dorottya

Kiss
Kende
Csongor

Kiss
Márton

Konrád
Kíra

Lengyel
Levente Lajos

Lévai
Roxána Emese

Litvai
Kíra

Lukács
Bence

Magyar
Máttyás
Áron

Mikola
Szilárd

Molnár
Tamás

Nagy
Erik Attila

Petróczy
Dániel Ákos

Pollák
Balázs István

Radvánszki
Ronett

Seregi
Boglárka Márta

Tóth
Ákos

Tóth
Orsolya Sára

Tartalom

Beköszöntő	3
Az iskola története	5
The history of our school	6
Kurze Geschichte der Schule	7
Akikre büszkék vagyunk	
Kovács Tibor tanár úr	
„Az év testnevelője - Tatos István-díj” kitüntetettje	10
Versenyzőink	
Daróczi Sándor: Hogyan kell „matematikául” gondolkodni	11
Czakó Áron: Még egy utolsó gondolat... ..	12
Szabó Réka: A BÖLCS-ÉSZ krúdys	13
Koháry Odett: Aki győzedelmeskedik a rettegés fokán	15
Mihályi Zsófia: „Úton lenni boldogság”	17
Kitüntetettek	19
Nemzetközi kapcsolataink	
Francia nap	
Farkas Fanni: Több száz diák vett részt... ..	28
Szláma Flóra Anna: Francia nap a Krúdyban	30
Katona Rebeka: Német cserekapcsolat	32
Szabó Anna: Egy év Dominikában	34
Mikola Szilárd: Cserefiákként a nagyvilágban	37
Fekete Noémi: Krúdys advent Pozsonyban	39
Májner Melinda: Krúdys kalandok Erdélyben	41
Énekkarosok útjai	
Szabó Réka: Dánia – és a kis hableány	44
Szabó Réka: Cseresznyevirágzás Japánban	45
Versenyeink	
A BÖLCS-ÉSZ krúdysok	48
Zsigó Miklós: Fizika Mindekinnek Verseny	49
Seregi Aliz: Kisfilmet készítünk!	50
Vitázó krúdysok	52
Lezajlott az idei angol nyelvű prezentációs verseny a krúdyban	53

Kommunista Diktatúrák Áldozatainak Emléknepje	54
Czakó Anna: Porcelánbabák	54
Fehér Anna, Bani Eszter, Zombor Márton, Tanyi Gábor:	
Thália kedvencei lettünk...	58
Seregi Aliz, Tóth Tamás: Szavalóverseny a Krúdyban	60
Jósvainé Harsányi Ágnes: Könyvtárhasználati verseny a Krúdyban	62
Havasi Panna Flóra, Szigeti Zsuzsa: Időutazás képeslapokon	64

„Krúdy műhelyében”

Tanáraink írták

Némethné Horváth Gabriella: A Curie-házaspár és a radioaktivitás	66
Mihályi Levente: A nők a modern francia irodalomban	70
Kiss László: Monaco	73
Gerliczki András: Abszint: a Zöld Tündér	76
Tar Ferenc: 40 éve történt – A korona visszatér	78
Jósvainé Harsányi Ágnes: A könyvtár, ami kiállja az idők próbáját	83
Napraforgó	85

Diákjaink írták

Mihályi Zsófia, Zombor Márton, Riczu Sára, Huang Sophie, Szalmás Alexandra Fanni, Kiss Loránd versei, Babicz Ábris, Juhász Maja írásai	86
Zöldesi Sára, Seprenyi Milán, Sziky Netta, Szabó Réka: Költészetmetaforák	96

Sport

Majoros Viktória: A sikerhez kitartás, akarat és sok-sok munka kell	100
Diáksport – szabadidősport	101
Balku Nóra, Kiss Dorottya, Gyüre Fruzsina, Hidas Réka: Visszaemlékezés a 12.d végzős „Ludovikás” leányok tollából	109

Életünk

Rendhagyó magyarórák

Kocsis Anna, Szláma Flóra: Novellaelemzés – nyelvész szemmel	112
Pápai Gréta, Tóth Panni: Csokonai nyomában...	113
Mihályi Zsófia, Radvánszky Ronett: József Attila-konferencia a Krúdyban ...	115
Energiakövet Nyíregyházán	117
Bereczki Dóra: Géza fejedelem kékre festett idegrendszer	118
Balogh Zsófi, Gresó Petra: Krúdysok a hatodik Műanyagipari Konferencián	120
„Télapó itt van...”	122
Mihályi Zsófia: Karácsony a Krúdyban	123
Tóth Orsolya, Mikola Szilárd: „Itt a farsang, áll a bál!”	124
Szláma Flóra Anna, Vámos Kriszta: VIDOR – hangulat a Krúdyban	125
Babicz Ágoston: Arany János nyomában Budapesten	126
KrúdyFest	127

Alfa és omega	
A verébtábor	130
Beszámolók	
7.D osztály	131
9.A	132
9.B	134
9.C	136
12.A	139
12.B	142
12.C	145
12.D	148
Ballagás	
Szabó Réka: Búcsú a végzősöktől	151
Lévai Roxána: Búcsúbeszéd	152
12.A búcsúverse	153
Pro memoria.....	161
Tanulmányi és versenyeredmények	177
A gimnázium dolgozói és tanulói	183

„Küzdeni, felragyogni,
győzni a vízen! Ez az élet,
nem az üldögélés a kikötőben!”

Kridy E. uuu